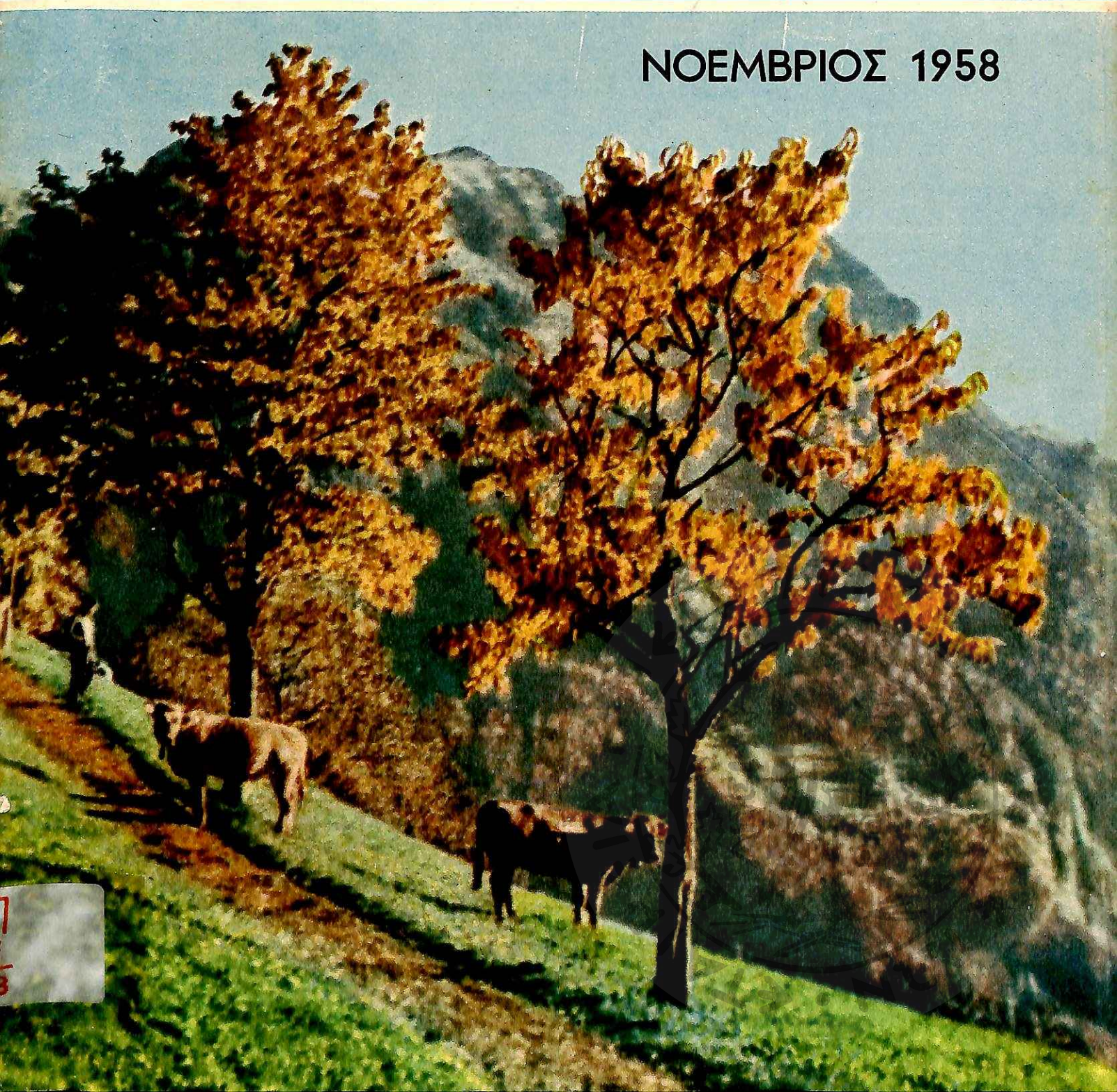

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1958

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 14ον

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1958

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβηττοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικῶν: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α' φών Γ. ΡΟΔΗ — Κεραμικοῦ 40 — Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἔσωτ. Δρχ. 12, ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Ἑρρίκος Ντυνάν (2ον), Μ. Νικολαΐδης	σελ. 1	Henry Dunant (II) by M. Nicolaidis	Page 1
Ἑρρανος Ε.Ε.Σ.	2	G.R.C. collection	2
Ἀμερικανὸς Ἑλληνοστῆς, Ε. Φωτιάδης	3	An American Philhellene by E. Photiades....	3
Ὁ Διάδοχος στέφεται συμβασιλεύς, Γ. Κόλια	4	Crown prince's coronation as coregent by G. Kolias	4
Ἡ ἀρχαία Αἴγυπτος, Ν. Δημητροκάλλη	5	Ancient Egypt by N. Demetrocalis	5
Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος Κ. Παπαπαναγιώτου	6	Andrew and Philip by C. Papapanagiotou	6
Ὁ Βόρειος Πόλος, Φ. Καραπiperis α) Α. Βοή- θειες: Μολυσμένες πληγές	7	North pole by F. Karapiperis	7
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, Ε. Σταμάτης	8	a) First aid: infected Wounds Thales from Miletos by E. Stamatis	8
Κρυολογήματα, Κ. Γεωργιαντζίου β) Ὑγιεινὴς τροφῆς: σέλινο γ) Ντάλιες Σ. Κωσταρίδης	9	Colds by K. Georgiantzios b) Celery c) Dahlias by S. Kotsaridis	9
Κύμη, Π. Καλονάρου	10	Kyme by P. Kalonaros	10
Καίσαρ Κασκαμπέλ Β.	11	Cesar Cascabel by B.	11
Φωτογραφία δράσεως	12-13	Activity in Pictures	12-13
Τὸ καλὸ ξεκίνημα τῶν δένδρων, Ἑμμ. Ἀνάση	14	The good starting of trees by Em. Anassis	14
Ὁ Πρωταθλητὴς Κ. Κολοβῶ	15	The champion by K. Kolovos	15
Ὁ Γάιδαρος τοῦ ἄρχοντα, Γ. Πρωτοπαπᾶ	16	The richman's donkey by G. Protopapas	16
β) Ἡ Βροχόλα (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου Τὸ Εὐρωπαϊκὸ πρωτάθλημα, Στ. Αἰλωνίτη	17	b) Rain (poem) by M. Stasinopoulos The European Championship by Sp. Avlonitis	17
Τὰ μυρμήκια, Π. Γρίσπου β) Τὸ φύτευμα τῶν δένδρων	18	The ants by P. Grispos	18
Κίνδυνοι στὸ δρόμο	19	How to prevent accidents b) The fence of the school garden	19
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	20	G.J.R.C. movement	20
Δράσις ἡμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	21	Groups activity	21
Μαθητικὴ Συνεργασία	22-24	Pupils contribution	22-24
Ὁ Γάτος καὶ τὰ Κουνέλια, ΑΝΤ.Χ.	25	The cat and the rabbits	25
Ἑσωτερικὴ ἐξοφύλλου: Παντανάσσα (ποίημα) Στ. Σπεράντσα β) Ἀρκάδι, ποίημα Γ. Μαρκοῦ		Inside front cover: «Pantanassa» poem by St. Sperantsa b) Arcadi (poem) by G. Marcoras	
Ὁπισθόφυλλο: Ὁ Μύλος. Στίχοι Στ. Σπεράν- τσα, Μουσικὴ Ἀλ. Παναγιωτοπούλου		Back cover: The Mill verses by St. Sperantsa Music by Al. Panagiotopoulos	

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ

Ὅτε τῶν γιασεμιῶν, οὔτε τῶν ρόδων
οἱ ἀνάλαφρες πνοές, καθὼς τριγύρω
σκορποῦν, μποροῦν νὰ φτάσουν, Ὁδηγήτριά
Κυρά, τῆς ἀγαπᾶσύνης Σου τὸ μῦθο.

Στὴ χάρι Σου, σὰν δρόσο ἀπὸ τὰ φύλλα,
οἱ ἀδύναμοι κρεμοῦν τὴν πᾶσα ἐλπίδα,
Κυρά, ποὺ ἀπλώνεις χέρια, γιὰ νὰ σκέπης
τοὺς ἔρμους, τοὺς θλιμμένους, σὰν μὲ ἀσπίδα.

Τοῦ κόσμου τὴν καρδιά τὸ μῖσος τρώγει
βαθιά φαρμακερὸ ἄγριο φαλάγγι.

ὦ, γείτορες, ἐλλογιμένῃ, στοὺς ἀνθρώπους,
στὸν πόνο τῶν Ἑλλήνων, στὴν ἀνάγκη.

ΑΡΚΑΔΙ

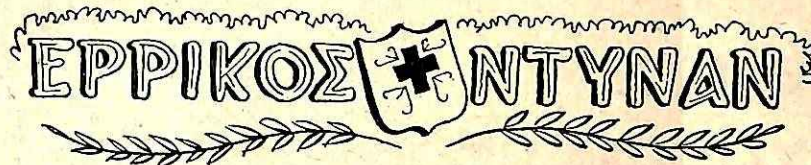
(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ποίημα «Ὁρκος» Γ. Μαρκοῦ)

... Τ' ἄρματα εἶν' ἔτοιμα, οἱ καρδιὲς διπλῇ φορῶν
ἀσπίδα.

— Τὴν πίστη καὶ τὸν ἔρωτα γιὰ τὴν γλυκεῖα Πατρίδα—
ὅταν ἐκεῖθε, ποὺ τοῦ ἔχθρου τὸ κῆμα καταρρέει,
διαλαλητὴς ἀκούεται, ποὺ διαλαλεῖ καὶ λέει:

«Ραγιάδες, προσκυνήστε: Τὴ θύρα τῆς ἀδελφῆς σας
» ξεμανταλώσετε γοργὰ καὶ χάρισμα ἢ ζωὴ σας».

... Ἐκεῖ, ποὺ πάει καθέννας μὰς νὰ πῇ τὸ λόγο, πῶχει
στὴν ἀκρὴ ἀπὸ τὰ χεῖλη του βροντοφωνῶντας: «Ὁ χι,
μεσ' τὴν αὐλὴ καὶ ὁ ἡγούμενος ἀγάλια κατεβαίνει,
μὲ μιὰ σημάδα στὸ χέρι του καὶ μ' ὄψι πυρρωμένη,
ὅπου, πρὶν στάχτη τὸ κορμὶ σὲ λίγο καταντήση,
ἢ ἀθανασία τὸ φέγγος τῆς ἐπρόβαλε νὰ χύσῃ.

Η ΨΗΛΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΑΣΙΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Εἶδαμε πόσο μεγάλη, εὐγενικὴ καὶ γενναία ἦταν ἡ καρδιά τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν, ὥστε νὰ χωρέσῃ ν' ἀφομοίωση καὶ νὰ γονιμοποιήσῃ τὰ πλατιά καὶ ὑψηλά συναισθήματα τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἀδελφωσύνης, ποὺ εἶχαν ἐμπνεύσει καὶ ἐνσαρκώσῃ τὴν ἰδέα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ γιὰ ν' ἀποδώσῃ καὶ νὰ καρποφορήσῃ μιὰ ἰδέα δὲν φθάνει νὰ παίρνῃ μόνο ἀπὸ τὴν καρδιά τοῦ γονιμοποιῶντος χυμοὺς τῶν αἰσθημάτων. Πρέπει συγχρόνως—ὅπως ὁ σπόρος, ποὺ φυτεύεται στὴ γῆ—νὰ καλλιεργηθῇ πρῶτα ἐκεῖ μέσα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμπλουτισθῇ ἔπειτα ἀπ' ἔξω, νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ δροσιά, πνοὴ καὶ φῶς, στοιχεῖα ἀπαραίτητα ζωῆς καὶ καρποφορίας. Καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τὰ δίνει ὁ νοῦς, ὁ στοχασμὸς, ἡ κρίσις.

Ἔτσι ἀκριβῶς κ' ἡ ἰδέα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, ποὺ εἶχε γεννηθῇ μέσα στὴν εὐαίσθητη καρδιά τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν, βρῆκε κατόπιν μέσα στοῦ φωτεινοῦ μυαλοῦ τοῦ τὴν καλλιέργεια καὶ τὴν ἐπεξεργασία, ποὺ τὴν ἔκαμαν νὰ γίνῃ σκοπὸς καὶ ἀποστολὴ τῆς ζωῆς τοῦ καὶ τῆς ἔδωσαν τὴ δύναμι νὰ πάρῃ τὴν ὠραιότερη, τὴν πλατύτερη καὶ τὴν πληρέστερη πραγματοποίησι.

Ὁ ὄνειροπόλος νέος, ποὺ συμπονοῦσε καὶ παρηγοροῦσε μὲ τὰ ἀνθρωπιστικὰ τοῦ αἰσθήματα καὶ μὲ τὴς εὐγενικὲς τοῦ ἐκδηλώσεις τὸν περιορισμένο βέβαια κύκλο τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν ἀποκλήρων τῆς Γενεῦσης, γίνετο κατόπιν ὁ ἀκαταπόνητος καὶ ἀνεξάντλητος σὲ δραστηριότητα καὶ μόχθο, σὲ ψυχικὴ δύναμι καὶ ἀποφασιστικότητα, σὲ πίστι καὶ αὐτοθυσία, συμπαραστάτης καὶ βοηθὸς ὅλων τῶν κακουχημένων καὶ δυστυχισμένων ἀνθρώπων ὁλόκληρης τῆς γῆς. Καὶ ὁ ἰδεολόγος φοιτητὴς, ποὺ ἴδρυε καὶ ἐνέπνεε τὴ «Χριστιανικὴ Ἐνωσις τῶν νέων τῆς Γενεῦσης» ἀπλώνει ἀργότερα σὲ ἀπέραντη ἔκτασι τὰ ὅρια τῆς δράσεώς του, πραγματοποιεῖ τὸ ὕψιστο ἀνθρωπιστικὸ ἔργο τῶν αἰώνων, τὸν Ἑρυθρὸ Σταυρὸ, καὶ ἀγκαλιάζει μ' αὐτὸν ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα.

Γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν πελώριο αὐτὸ ἄθλο ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν ἄκουε βέβαια πάντα τὴ θερμὴ φωνή, ποὺ ἀναπηδοῦσε αὐθόρμητα ἀπὸ τὴν εὐγενικὴ καρδιά του. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ φωνὴ αὐτὴ νὰ βρῇ πλατεῖα καὶ δυνατὴ ἀπήχησι ν' ἀκουστῇ παντοῦ σὰν ἐγερτήριο σάλπισμα, καὶ νὰ δονήσῃ τὴς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων, ἔπαιρνε συγχρόνως ἔντασι καὶ παλμό, δύναμι καὶ κραδασμὸ ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ φωτεινοὺς μέσα τοῦ χώρους τῆς σκέψεως καὶ τῆς θελήσεως, τοῦ μυαλοῦ καὶ τῆς συνειδήσεως, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος.

Ἡ οικονομικὴ ἀνεσις τῆς οἰκογενείας τοῦ καὶ ἡ φιλομάθεια καὶ ἐπιμέλεια τοῦ τοῦ ἐπέτρεψαν ν' ἀποκτήσῃ μιὰν ἄρτια μόρφωσι. Καὶ ὑπῆρξε ἀσφαλῶς χρήσιμο γι' αὐτὸν καὶ ἀποδοτικὸ γιὰ τὴν μέλλουσα κοινωνικὴ του δράσι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ γενικὴ καὶ κλασσικὴ του μόρφωσις εἶχε συγκερασθῇ καὶ συμπληρωθῇ μὲ τὴς θετικὲς γνώσεις καὶ τὴν πρακτικὴ πείρα, ποὺ τοῦ ἔδωσε

ἡ τραπεζιτικὴ ἐργασία τοῦ πατέρα τοῦ, ὅστις ὅποιον εἶχε ἀπασχοληθῇ καὶ ὀδύνη.

Ἔτσι ἀντιμετώπιζε τὴ ζωὴ καὶ τὴς διαφορὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἀνάγκης τῆς δὲ χι μόνο ἀπὸ τὴ συναισθηματικὴ καὶ ἰδεολογικὴ ἀποψι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψι τὴν πραγματογνωστικὴ. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ σκέψεις του, οἱ ἀποφάσεις του καὶ οἱ ἐνέργειές του, ἐνῶ ἐμπνέονταν ἀπὸ

τὸ αἶσθημα καὶ τὸ ἰδανικὸ, εἶχαν συγχρόνως πάντα τὴ στερεότητα, τὴ δύναμι καὶ τὴν ἀντοχὴ τῆς λογικῆς.

Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ εἶδος καὶ τὸ πλάτος τῶν μελετῶν του, ποὺ δείχνουν τὴν εὐρύτητα τῶν πνευματικῶν τοῦ ὀριζόντων καὶ τῶν ἀνθρωπιστικῶν τοῦ ἐπιδιώξεων. Ἡ φιλολογία, ἡ ἀρχαιολογία, ἡ θρησκεία, ἡ ἐθνογραφία, ἡ ἱστορία, ἡ κοινωνιολογία ἀποτελοῦσαν τὰ βασικὰ θέματα τῶν ἐνδιαφερόντων καὶ τῶν μελετῶν του.

Καὶ τὴς μελέτες αὐτὲς δὲν τὴς ἔκανε μόνο στὰ βιβλία, ἀλλὰ καὶ στὴν ἰδίᾳ τὴ ζωὴ ἀπ' εὐθείας μὲ τὰ διάφορα ταξίδια του. Δὲν περιοριζόταν μόνο στὴν ἐπ' φανειακὴ καὶ ἐφήμερη γνωριμία τῶν χωρῶν, ποὺ ἐπισκεπτόταν, ἀλλὰ ἐπλησίαζε καὶ ἐγνώριζε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς λαοὺς στὰ βαθύτερα καὶ οὐσιαστικώτερα γνωρίσματα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς τους. Καὶ ὅσο περισσότερο τοὺς ἐγνώριζε, τόσο περισσότερο τοὺς ἀγαποῦσε, τοὺς συμπονοῦσε καὶ ἐπίστευε σ' αὐτοὺς καὶ τόσο περισσότερο ἀφιέρωνε τὸν ἑαυτὸ τοῦ στὴν ἐξυπηρέτησί τους.

Ἔτσι προικισμένος καὶ ἔτσι ὠπλισμένος ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν ἐπολέμησε μὲ ἀφοσίωσι καὶ πάθος, ἀλλὰ καὶ μὲ κατανόησι καὶ γνῶσι τὸν πόνο καὶ τὴ δυστυχία τοῦ ἀνθρώπου.

Δὲν ἔμεινε ἀπλῶς ἓνας εὐγενικὸς ἰδεολόγος· ἔγινε καὶ ἓνας μαχητικὸς σταυροφόρος. Δὲν ἦταν μόνο ἓνας ἐμπνευσμένος ἰδεολογιστὴς· ἦταν καὶ ἓνας ἀκούρατος ἐγγωνιστής. Καὶ μαζί μὲ τὸν θερμουργὸ ἐμψυχωτὴ, ἦταν συγχρόνως καὶ ἓνας ἄξιος πραγματοποιός, ἓνας ἱκανότατος δημιουργός.

Δὲν ἐκήρυξε ἀπλῶς τὴν ἀλληλεγγύη πρὸς τοὺς ἀποκλήρους καὶ τοὺς δυστυχισμένους· τὴν ἔκαμε βαθὺ καὶ μόνιμο βίωμά του. Καὶ τὴν ἔκαμε προπάντων φλογερὸ κίνητρο, ἀδιάλειπτη δράσι, ἀκατάπαυστον ἱερὸν ὁγῶνα, σταθερὴ καὶ γόνιμη δημιουργία.

Γι' αὐτὸ καὶ ἐπραγματοποίησε τὸ λαμπρὸ καὶ αἰώνιο μεγαλουργήμα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

Ὁ Ἑρρίκος Ντυνάν παρέχει α' βοηθείας εἰς τραυματίαν τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο. (Πηρὸς Ντυμαρέσκ)

ΕΡΑΝΟΣ Ε.Ε.Σ.

Τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον διενεργήθη εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν Πανελληνίους ἔρανος ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μετέσχε μὲ συγκινοῦσαν προθυμίαν.

Ἡ ἔμπρακτος αὕτη ἐκδήλωσις τῆς πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐκτιμήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἱκανοποιητικὴν ἀναγνώρισιν τῆς σημασίας, ἣν ἔχει τὸ ἔθνικόν, κοινωνικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον τοῦτο καὶ παρέχει εἰς τοὺς Ἑλληνας Ἐρυθροσταυρίτας πολῦτιμον ἠθικὴν ἐνίσχυσιν, ὅπως συνεχίσουν μετὰ μεγαλυτέρου ἐνθουσιασμοῦ τὰς προσπάθειάς των.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας δημοσιεύομεν τὴν ἀκόλουθον ὁμιλίαν τοῦ διακεκριμένου λογοτέχνου καὶ δημοσιογράφου κ. Π. Τσιμπιδάρου, διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία μετεδόθη ἀπὸ ραδιοφώνου τὴν 23.9.58.

Ὁμιλία τοῦ κ. Π. Τσιμπιδάρου

«Πιστεύοντες βαθύτατα εἰς τὴν ὑψηλὴν ἰδέαν καὶ ἱερότητα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θεωροῦμεν χρέος μας νὰ ἀπευθυνθώμεν πρὸς τὸν κάθε Ἕλληνα καὶ τὴν κάθε Ἑλληνίδα καὶ νὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος ἀντιλήψεις μας. Ἡ σημερινὴ συνομιλία μᾶς μὲ τὸν ἐκλεκτὸν συνεργάτην τῆς Ραδιοφωνίας κ. Νέστορα Μάτσαν μᾶς προσφέρει τὴν εὐκαιρίαν ταύτην.

Ὁ τόπος αὐτός, ποῦ λέγεται Ἑλλάς, καὶ τοῦ ὁποῖου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰμεθα πολῖται, ἔχει πολλοὺς τίτλους διὰ τοὺς ὁποίους ἡμπορεῖ νὰ ὑπερηφανεῖται. Ὅταν ἐγίνεν ἐλεύθερον κράτος, δὲν ὑπῆρχεν οὔτε ἓνα δένδρον στὸ Μωρητῶ οὔτε ἓνα κεραμίδι στὴν ἄλλη Ἑλλάδα. Ἀλλὰ ἔαν τὰ πρῶτα 80 χρόνια τοῦ αἰῶνος τῆς ἐλευθερίας ὑπῆρξαν χρόνια ἔθνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ μαρasmus, ὅμως ἀπὸ τοῦ 1912, ὅσα καὶ ἂν ὑπῆρξαν αἱ δοκιμασίαι μας, ἀντισταθμίζονται ἀπὸ τὰς μεγάλας κατακτήσεις μας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς προόδου καὶ τῆς παντοδαπῆς ἀνυψώσεώς μας.

Καθολικὴ εἶναι ἡ γνώμη καὶ συγκινητικὴ εἶναι ἡ πιστοποίησις, ὅτι ἡ ἰδρυσις, ἡ λειτουργία καὶ ἡ ἐξέλιξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀποτελεῖ ἓνα φωτεινὸν τίτλον τιμῆς διὰ τὸν τόπον μας, ἓνα τίτλον ἔθνικῆς ὑπερηφανείας. Οὐδεὶς ἄλλος θεσμός κατώρθωσε νὰ σταθῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἰδικῆς του ἀποστολῆς, νὰ παραμείνῃ αἰμόντος ἀπὸ κάθε ἀτέλειαν καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸν προορισμόν του,

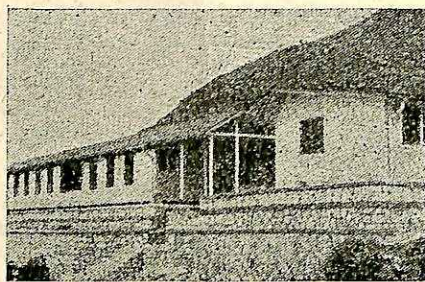
Πτέρυξ Ἀσκληπείου ΕΕΣ Λέρου,
δωρεὰ τοῦ Ἑλβετικοῦ ΕΣ.
Wing at the R. C. Asklepieion in
Leros, donation of Swiss R.C.

ὅπως τὸν ἐπετέλεσεν ὁ ἅγιος αὐτὸς θεσμός, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς σύμβολόν του τὸν Σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου ὅπου ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος ἐπιστοποίησε μὲ τὸν πόνον του καὶ μὲ τὸ πανάχραντον αἶμα του τὴν ἀμετρον ἀγάπην του πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ δοθῇ εἰς μίαν σύντομον ὁμιλίαν ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ δὲν χρειάζεται. Διότι ἡ ἔθνικὴ συνείδησις μὲ τὴν εὐαισθησίαν, ποὺ τὴν διακρίνει, μὲ τὴν τιμιότητα καὶ τὴν εὐθυβουλίαν τῆς κρίσεως, τὴν ὁποῖαν διαθέτει, ἐξέδωκε πρὸ πολλοῦ τὴν ἀπόφασιν τῆς, ἡ ὁποία περιέχει ὡς σκεπτικὸν καὶ διατακτικὸν τὸν σεβασμόν, τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν.

Καὶ τοῦ ἀνῆκε ἡ πανελληνίως αὐτὴ τοποθέτησις. Διότι ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εὐρίσκεται εἰς διαρκὴ ἀγρυπνίαν, εἰς διαρκὴ συσσεγήμην, διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του.

Εἶναι ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρὼν, ὁ σκορπιζὼν τὴν στοργὴν καὶ τὴν παρηγορίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον.

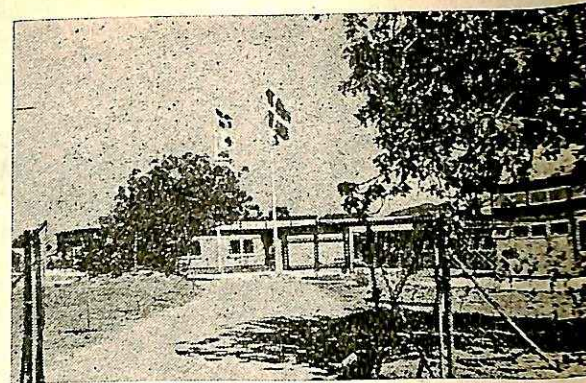

Νοσηλευτήριον ΕΕΣ εἰς Σάμην Κεφαλληνίας ἰδρυθὲν δαπάνας τοῦ Σουηδικοῦ ΕΣ.

GRC hospital in Sami, donation of the Swedish Red Cross.

Ὅσακις τὸ ἔθνος εὐρέθη ἐπὶ ποδὸς πολέμου, ἔσπευσεν εἰς τὸ μέτωπον διὰ νὰ μᾶς προσφέρῃ τὴν θαλπωρὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς στοργῆς, χωρὶς νὰ ἀπουσιάσῃ καὶ ἀπὸ τὰ μετόπισθεν. Ὅταν ἡ κατοχὴ τῶν ἐπιδρομέων καὶ κατακτητῶν ἀπλώσῃ τὸ πένθος καὶ τὴν πείναν καὶ τὴν ἀπόγνωσιν, ὅταν ὁ Ἐγκέλαδος ἐδημιούργησεν μὲ τοὺς σεισμικοὺς ὀρμηγούς του στρατιάς θυμάτων καὶ βουὰ ἐρείπιων, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς μὲ τὸ ἱατρικὸν του Ἐπιτελεῖον μὲ τὰς ἡρωϊκὰς ἀδελφάς του καὶ μὲ τοὺς Σαμαρείτας του, ἔσπευσεν νὰ παράσῃ ἱατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν καὶ νοσηλείαν εἰς χιλιάδας ἀνθρώπων ὑπάρξεων.

Ὅλοκληρος ἡ Ἑλλάς, ὁλόκληρος ἡ ἡπειρωτικὴ καὶ ἡ νησιωτικὴ Ἑλλάς εἶναι κατὰσπαρτος ἀπὸ τὰ ἔργα στοργῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἔχει σωρεῖαν ἐνθυμίων, ποὺ πιστοποιοῦν τὸν ὑψηλὸν καὶ νεανικὸν καὶ ἱεθνικὸν του ρόλον. Νοσηλευτήρια καὶ Γυμνάσια καὶ Οἰκοτροφεῖα καὶ νοσοκομεῖα καὶ Ἐκκλησίαι καὶ διανομαὶ δωρεὰν ἱματισμοῦ, τροφίμων, φαρμάκων καὶ εἰδῶν κλινικοστρωμνῆς εἰς δεκάδας χιλιάδας ἀπώρων. Τμήματα τῆς

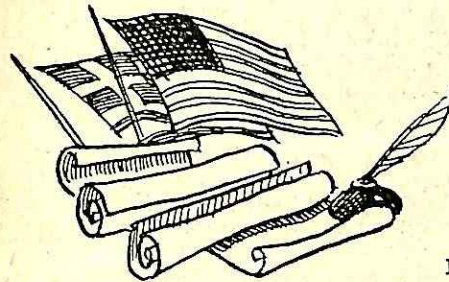

Οἰκοτροφεῖον εἰς Ζάκυνθον, ἐκ δωρεῶς τοῦ Δανικοῦ ΕΣ.
Boarding school in Zante, donation of the Danish Red Cross.

ἐπαρχιακῆς δράσεως, τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐθελοῦτων ἀδελφῶν ἐξασφαλίζουν τὴν λειτουργίαν ἱατρείων, σταθμῶν πρῶτων βοηθειῶν, κέντρων αἱμοδοσίας καὶ παιδικῶν ἐξοχῶν, ὅλη αὐτὴ ἡ πολυσχιδὴς προσπάθεια, ὅλα αὐτὰ τὰ ὑπέροχα ἔργα εἶναι ἐπιτεύγματα, ποὺ τοποθετοῦν ὅλους τοὺς Ἑλληνας καὶ ὅλας τὰς Ἑλληνίδας εἰς στάσιν εὐλαβοῦς προσοχῆς ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἐάν εἰς τὸ μνημειῶδες αὐτὸ ἔργον προστεθῇ ὡς πλάσιον τὸ ἐν Ἀθήναις Γενικὸν Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅπου χιλιάδες ἀνθρώπων νοσηλεύονται δωρεὰν καὶ ἐξετάζονται δωρεὰν ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ ἱατρεῖα καὶ ἐργαστήρια, τὸ Τμήμα Πρῶτων Βοηθειῶν, ποὺ προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς 100 χιλιάδας ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν κατ' ἔτος, τὰ εἰς τὴν Βούλαν καὶ τὴν Λέρου Ἀσκληπιεῖα ὅπου χιλιάδες ἀσθενῶν εὐρίσκουν ἱατρικὴν περίθαλψιν, τὰ κέντρα αἱμοδοσίας, τὰ ὁποῖα σώζουν χιλιάδας ἀνθρώπων μὲ τὰς μεταγγίσεις αἵματος καὶ τέλος ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος, ὁ ὁποῖος μεταδίδει τὰ ἰδανικά του εἰς 400 χιλιάδας Ἑλληνας μαθητάς, εἰς τοὺς ὁποίους μεταγγίζει τὸ αἶσθημα τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης καὶ εἰς τοὺς ὁποίους δίδει μαθήματα πρῶτων βοηθειῶν, ἐάν ὅλη αὐτὴ ἡ ὥραία καὶ ἔθνικὴ δημιουργία ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν θὰ προβάλλῃ ἐνώπιόν μας ἓνα ὑπέροχον ὄραμα πρὸς θαυμασμόν καὶ ὑπερηφάνειαν, ἓνα ἔργον τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ἡ πυρκατωμένη ἔθνικὴ καὶ χριστιανικὴ πίστις καὶ ἡ ἀπαράμιλλος ἀλτρουϊστικὴ διάθεσις δύο ἐμπνευσμένων μυσταγωγῶν τῆς Ἰδέας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ—τοῦ Ἰωάννου Ἀθανασάκη καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Γεωργακοπούλου. Εἰς τὰς δύο αὐτὰς μορφὰς καὶ εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τῶν λαμπρῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἐθέτευσαν καὶ θητεύουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὥραίας αὐτῆς ὑποθέσεως, ὀφείλεται ἀμέριστος ἡ ἔθνικὴ τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη.

Δὲν ὑπάρχει Ἑλληὴν, δὲν ὑπάρχει σπιτί, γραφεῖον, ἡ κατάσκημα, τὸ ὁποῖον νὰ μὴν ὑποδέχεται πάντοτε μὲ συγκίνησιν τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐράνου τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ποὺ ζητεῖ τὴν βοήθειάν μας κατ' ἔτος διὰ νὰ τὴν προσφέρῃ ὡς βόλαμον εἰς ὅλους ὅσοι τὴν χρειάζονται. Ἀλλ' ὁ ὁμιλῶν ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διὰ νὰ κάμῃ μίαν γενικωτέραν ὑπόμνησιν καὶ νὰ ἀπευθύνῃ μίαν θερμὴν ἐκκλησίαν καὶ ἱκεσίαν πρὸς ὅλους ὅσοι ἔχουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνεσιν καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἐνισχύσουν γενναίως τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν εἰς τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον του.

Ἀμερικανὸς Ἑλληνιστὴς

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗ, Δ/τοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Πρὸ ἑκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα ἐπιφανὴς Ἀμερικανός, ὁ Φέλτων. Ἦτο ἤδη ἀπὸ ἐτῶν καθηγητὴς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κανταβριγίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείας Ἀμερικῆς, εἶχεν ἀναμειχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν, μετεἶχεν ἐνεργῶς τῶν φιλελληνικῶν συλλόγων, ἦτο πανταχοῦ παρὼν ὅπου τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα τὸν ἐκάλε. Ἦτο πνευματικὸς πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν ἄκρον φιλελληνισμόν τοῦ Φέλτων ἀπῆχον αἱ γλαφυραὶ ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἐντυπώσεις φιλολογικαί, πολιτικαί, γενικῶς πολιτιστικαί. Γράφει λόγου χάριν διὰ τὸν Σολωμόν, καὶ εἶναι ἐπικάϊρον τοῦτο, ἀφοῦ πέρυσιν ἐωρτάσθη ἡ ἑκατονταετηρίς, ἀπὸ τοῦ θανάτου, τοῦ ποιητοῦ: «Τὸν Ὑμνον τοῦ Σολωμοῦ—καὶ ἐννοεῖ ὁ Φέλτων τὸν ἔθνικόν μας Ὑμνον—πρέπει νὰ τὸν διαβάσωμεν εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Σολωμοῦ. Αἱ μεταφράσεις δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἀπλὴ ἡχὼ τοῦ πρωτοτύπου. Καὶ εἶναι πολὺ ἐπιθυμητὸν νὰ δημοσιεύωνται τοιαῦτα ἔργα ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ πεισθῇ ἀκόμη περισσότερο ὁ νεὺς ἀμερικανικὴς γενεά, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δὲν εἶναι νεκρά, ἀλλὰ ζῶσα. Τὸ ποίημα εἶναι θούριον, καίτοι δὲ

ὁ ποιητὴς, ὅταν τὸ συνέθεσε, ἦτο πολὺ νέος, ὅμως ἡ εὐφράδεια, ἡ γραφικὴ δύναμις, ἡ δεινότης περὶ τὴν περιγραφὴν ἀποδεικνύουν ὑψιστοποιητικὸν νοῦν καὶ ἀντάξιον τοῦ θέματος. Ὑπὸ τοιαύτῃ ἐποψίᾳ τὸ ποίημα θὰ εἶναι τὸ σπουδαιότερον τῶν τελευταίων ἑλληνικῶν ἔργων...».

Καὶ διὰ τὸν ὕμνητὴν τοῦ ἀρματωλισμοῦ καὶ τῆς κλεφτουριάς, τὸν Βαλαωρίτην, γράφει ὁ Φέλτων: «Πιστεύω ὅτι ὁ Βαλαωρίτης εἶναι ἀληθινὸς ποιητὴς. Μὲ ἔβλεψαν τὰ ποίημά του. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἔχω χαρὴν κατὶ ἀνάλογον, ποὺ νὰ ἀποπνέῃ δροσερὰν αὔραν, κατὶ ἐπαγωγόν, κατὶ πρωτότυπον. Ὁραιοῦτης, χάρις, τρυφερότης, ζωηρὰ φαντασία, ἔρως τῆς πατρίδος, ἐνθουσιασμός πρὸς τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις τῶν τέκνων τῆς, ἰδοὺ τί ἐπανθεῖ εἰς ὅλους τοὺς στίχους τοῦ Βαλαωρίτου καὶ δίδει εἰς αὐτοὺς ἀσυνήθη ἀνδροπρέπειαν...».

Δικαία καὶ στοργικὴ διαλάμπει εἰς τὰ ἔργα τοῦ Φέλτων ἡ κρίσις περὶ τῶν ἑλληνικῶν παθμάτων καὶ ἡ ἀγωνία περὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος: «Ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμπάθεια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρέπει νὰ ἀναζωπυρηθῇ»,—ἐγγραφὴν ὁ Φέλτων μετὰ τρίμηνον παραμονὴν εἰς τὴν χώραν μας. Καὶ συνέχισε: «Ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ

ἐννοήσωμεν, ὅτι μόνον οἱ Ἕλληνες δικαιοῦνται νὰ διαδεχθῶν τοὺς ἀπαίσιους Τούρκους εἰς τὴν Ἀνατολήν. Μόνον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἡμπορεῖ νὰ ἐκπολιτίσῃ τὴν Ἀνατολήν καὶ νὰ τὴν κάμῃ εὐτυχῇ. Μανθάνω ὅτι ἡ Μεγάλη Ἰδέα ἀκμάζει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπλώνεται διαρκῶς περισσότερον. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ εἶναι ἀνάξιος τῶν προγόνων του, ἂν δὲν ἐνεργήσῃ δραστηρίως καὶ ἀποτελεσματικῶς πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀδελφῶν του, ποὺ στενάδουν ὑπὸ τὴν δουλείαν. Τὸ ἔργον, ποὺ ἤρχισαν μὲ τόσας θυσίας καὶ αἱμάτα οἱ ἄνδρες τοῦ Εἰκοσιένου, ὀφείλει νὰ τὸ περατώσῃ ἡ νέα γενεά».

Ἀς προσθέσωμεν καὶ τὸ ἐξῆς συγκληνικόν: «Εἰς τὰς Θερμοπύλας ὑπάρχει ἓνας μύλος, ποὺ ἀλέθει ἡμέραν καὶ νύκτα τὸν σῖτον εἴκοσι πέντε χωρίων. Ἐπέρασεν εἰς τὸν μύλον ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἔφαγα κατσιακάκι ψημένον εἰς τὴν σούβλα. Ἐκεῖ ἐσχετίσθη μὲ τὴν οἰκογένειαν Δαμακίδου, ἐκ τεσσάρων ἀδελφῶν, τῶν ὁποίων ὁ μεγαλύτερος ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης τῶν Θερμοπυλῶν. Μόλις ἔμαθεν ὅτι εἶμαι Ἀμερικανὸς μοῦ ἀνοίξε τὴν καρδιά του καὶ μοῦ εἶπε πολλὰ περὶ Ἑλλάδος, περὶ τῆς οἰκογενείας καὶ περὶ τῆς ἰδιοκτησίας του. Καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπα ὅλους τοὺς ἀδελφούς εὐκαταστάτους, ἀνεξαρτήτους καὶ εὐγενεῖς τοὺς ἔφεξα, ποὺ ἔμειναν ἀγαμοὶ καὶ τοὺς εἶπα ὅτι παρέλειψαν τὸ πρῶτον καὶ κύριον καθήκον κάθε χρηστοῦ καὶ εὐπόρου πολίτου. Ἀλλὰ μοῦ ἀπήντησαν:

—Κύριε, ἀπεφασίσσαμεν νὰ μείνωμεν ἀγαμοὶ, ὥστε, ὅταν ἔλθῃ ἡ κρίσιμος στιγμή, νὰ μὴ μᾶς ἐμποδίσῃ κανὲν οἰκογενειακὸν κώλυμα διὰ νὰ ἀγωνισθῶμεν χάριν τῆς ἐλευθερίας τῶν δούλων ἀδελφῶν μας».

... Μονάχα ἡ καλωσύνη...

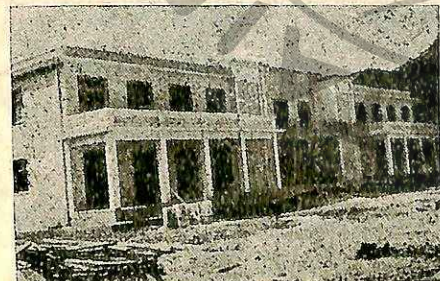
Ὅλα στὸν κόσμον χάνονται. Μονάχα ἀπομένει ἐκείνη.

1. Πολέμης

«Τὰ ἰδανικά εἶναι ὅσα νὰ ἀστρά. Δὲν εἶναι χειροπιαστά, ἀλλ' ἀκολουθώντας τα, θὰ σᾶς βοηθήσουν, ὅπως ὁ πολιτικὸς ἀστήρ τοὺς ναυτιλλομένους, νὰ ἐκπληρώσετε τὸν προορισμό σας στὴ ζωὴ».

C. Shury (Am. R. C. Journal)

Οἰκοτροφεῖον Ἰθάκης, δωρεὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ.
Boarding School at Ithaca, donation of American people.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΣΤΕΦΕΙΤΑΙ ΣΥΜΒΑΣΙΛΕΥΣ

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Ἡ τελετὴ τῆς στέψεως υἱοῦ αὐτοκράτορος ἢ καὶ ἄλλου προσώπου ὡς συμβασιλέως ἦτο μεγαλοπρεπὴς καὶ συμβολικὴ.

Ἀπὸ πρὶν εἶχε γίνεи γνωστὸν, ὅτι ὠρισμένην ἑορτάσιμον ἡμέραν θὰ γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς στέψεως. Ἡ εἰδησις προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ κινεῖ τὴν περιέργειαν τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας, οἱ ὅποιοι τόσον πολλὴ συγκινούνται ἀπὸ παρόμοια θεάματα. Ἡ τελετὴ θὰ γίνῃ εἰς τὸν μέγαν ναὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας. Ὁ κοινὸς λαὸς σπεύδει νὰ καταλάβῃ ἐγκαίρως θέσεις ἐντὸς τοῦ ναοῦ καὶ περὶ αὐτοῦ εἰς σημεῖα, ὅπου τοῦτο ἐπετρέπετο, ἐνῶ ἐξ ἄλλου οἱ ἐπίσημοι φέροντες τὴν ἐπίσημον στολὴν τῶν καὶ τὴν διακριτικὰ τοῦ τίτλου καὶ τοῦ ἀξιώματός των σπεύδουν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ὑπῆρχον ἐντὸς τοῦ ἀπαιρουμένου χώρου τῶν ἀνακτόρων μεγαλοπρεπεῖς στοαὶ καὶ αἰθουσὶαι προσωρισμέναι διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν διαφόρων τιτλοῦχων εὐγενῶν, ὅπως π.χ. ἦσαν οἱ πατρίκιοι, οἱ μάγιστροι κλπ. Εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐπικρατεῖ ἐξαιρετικὴ κίνησις. Ὁ κάθε ἀξιωματοῦχος φθάει ἀπὸ τὴν κατοικίαν του ἐφιππος ἢ πεζῇ πλαισιωμένος πάντοτε ἀπὸ ἀκολουθίαν. Εἰσέρχεται ἀπὸ τὴν μεγάλην πύλιν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ κατευθύνεται εἰς τὸν χώρον ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἦτο καθωρισμένος διὰ τοὺς ἄνδρας τῆς τάξεώς του. Παρατάσσονται καὶ περιμένουν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς ἀκολουθίας του.

Ἐνῶ αὐτὰ συνέβαινον εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῶν ἀνακτόρων ἐντὸς τῶν ἰδιαίτερων διαμερισμάτων του, ὁ αὐτοκράτωρ ἠτοιμάζετο διὰ τὴν πομπήν. Δὲν ἐξήρχετο ὁμως, εἰμὴ ὅταν ἐπὶ τούτῳ ἀξιωματικὸς ἐφθάνει ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Σοφίαν διὰ νὰ φέρῃ τὸ μήνυμα τοῦ πατριάρχου, ὅτι ὅλα εἰς τὸν ναὸν εἶναι ἐτοιμα. Τότε πλέον εἰδικὸς ἀξιωματικὸς τῶν ἀνακτόρων ἀνῆγγελε μετὰ μεγάλην φωνήν, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματά του. Τὸ πρόσωπόν του ἀνωτάτου ἀρχόντος εἶναι ἱερὸν καὶ σεβαστόν. Ἀπόλυτος διὰ τοῦτο εἶναι ἡ σιωπὴ, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ παντοῦ, μὲν ἀκουσθῇ ἡ ἀναγγελία τῆς ἐξόδου τοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ στιγμὴ εἶναι πράγματι μεγάλῃ. Ὁ

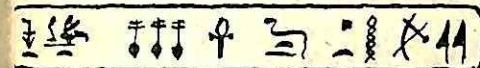
αὐτοκράτωρ φέρει εἰδικὴν διὰ παρομοίας τελετὰς στολὴν, δηλ. μακρὸν μέχρι τῶν ἀστραγάλων καὶ σφιγμένον με βαρύτιμον ζώνην εἰς τὴν μέσην χιτῶνα κόκκινον ἢ λευκὸν ἢ ἀκόμη καὶ ποικιλόχρωμον. Ὁ χιτῶν ἐκείνος ἦτο χρυσοῦφαντος, με χρυσὰ σειρήνια εἰς τὰ ἄκρα, ὠνομάζετο σκαραμάγγιον καὶ θὰ τὸν φαντασθῶμεν καλύπτεται, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι ἐκείνος ἦτο περίπου ὁμοίος πρὸς τὸν σάκκον τῶν σημερινῶν ἀχιερῶν. Ἐπάνω ἀπὸ τὸν χιτῶνα ἐφῆρεν ἄλλο ἐνδύμα κοντότερο ἀπὸ τὴν χλαμύδα, κόκκινον με χρυσὰ σειρήνια καὶ με μαργαριτάρια, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο σαγίον καὶ ὁμοιάζει πρὸς τὸ φελόνιον τῶν σημερινῶν ἀχιερῶν.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ τὸν νεαρόν υἱόν του, ὑποψήφιον συμβασιλέα καὶ ἀπὸ τὸν αὐστηρὰ ἱεραρχημένον προσωπικὸν τῶν ἰδιαίτερων διαμερισμάτων προχωρεῖ σιωπηλῶς, αὐστηρὸς, μεγαλοπρεπῆς. Διέρχεται διὰ μέσου μεγάλων αἰθουσῶν καὶ στοῶν τῶν ἀνακτόρων. Εἰς διάφορα σημεῖα τῆς διαδρομῆς ἔχουν παραταχθῇ οἱ διάφοροι ἀξιωματοῦχοι. Ὅλοι αὐτοί, μὲν πλησιάζει ὁ αὐτοκράτωρ, προσκυνοῦν βαθιὰ ἕως τὸ ἔδαφος. Σηκώνονται καὶ μάλιστα δόξῃ τὸ σύνθημα ἀπὸ τὸν εἰδικὸν αὐλικὸν, ζητωκραυγάζουν, ἐν συνεχείᾳ δὲ προστίθενται καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἀκολουθίαν. Τὸ πλῆθος ἐκείνο τῶν ἐπιστῆμων με ποικιλόχρωμα καὶ βαρύτιμα ἐνδύματα κινεῖται βραδέως καὶ σιωπηλὸν πρὸς τὸν μέγαν ναόν.

Εἰς μίαν τέλος στιγμὴν ἐδίδοτο τὸ σύνθημα καὶ τὰ βαρὲα παραπετάσματα τῆς δυτικῆς εἰσόδου τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐσύροντο διὰ νὰ εἰσέλθῃ ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τὴν ἀκολουθίαν του. Ἡ κάθε κατηγορία ἀξιωματοῦχων ἐσπευδε νὰ καταλάβῃ τὴν ὠρισμένην δι' αὐτὴν θέσιν, ἐνῶ ὁ αὐτοκράτωρ εἰσῆρχετο εἰς ἰδιαίτεράν αἶθουσαν τοῦ ναοῦ διὰ νὰ ξεκουρασθῇ. Ἀπὸ τὴν αἶθουσαν ἐκείνην μετ' ὀλίγου ὁ αὐτοκράτωρ ἐξέρχεται συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, ἀνάπτει κηρία πρὸ τῶν ἀρχαίων θυρῶν τοῦ κυρίως ναοῦ, εἰσέρχεται εἰς αὐτὸν καὶ καταλήγει εἰς τὴν σωλῆαν, εἰς τὸν χώρον δηλ. ἐκείνον πρὸ τῆς ὠραίας Πύλης, ὁ ὁποῖος ἐχωρίζετο με κιγκλίδωμα ἀπὸ τὸν ἄλλον ναὸν καὶ ὅπου εὐρίσκετο ἡ θέσις τῶν μελῶν τῆς Συγκλήτου καὶ ὁ ἄμβων. Ἀφοῦ ἀνάψῃ κηρία παρὰ τὴν ὠραίαν Πύλιν καὶ ἀφοῦ προσεῦχθῇ ἀνέρχεται μαζὺ μετὰ τὸν πατριάρχην εἰς τὸν ἄμβων. Ὁ ἄμβων καθὼς τὸ δηλώνει καὶ ἡ λέξις ἦτο μὴ εὐρεῖα ἐξέδρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέβαινε κανεὶς καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Ἐπάνω εἰς τὸν ἄμβωνα εἶχε τοποθετηθῇ τράπεζα ἐν εἰδεί κινήτου βωμοῦ καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἶχον ἀποθέσει τὴν χλαμύδα καὶ τὰ στέμματα. Ὁ πατριάρχης ἀναγινώσκει εὐχὴν ἐπὶ τῆς χλαμύδος καὶ ἐν συνεχείᾳ παραδίδει αὐτὴν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὁ ὁποῖος βοηθοῦμενος ἀπὸ τοὺς πραιποσίτους, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀνώτατοι ἀξιωματοῦχοι τῆς αὐλῆς, ἐνδύει τὸν νεαρόν πρίγκιπα. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ πατριάρχου δὲν περιωρίζετο ἕως ἐδῶ· ἀναγινώσκει νέαν εἰδικὴν εὐχὴν ἐπὶ τῶν δύο στεμμάτων. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς εὐχῆς

Στὶς χώρες τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν

Ἡ ΑΡΧΑΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Ἐκπαιδ. Συμβούλου

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀρχαίους πολιτισμούς, ποὺ ἀνέπτυξεν ὁ ἄνθρωπος, ἐδημιουργήθηκε στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο, τὴ γνωστὴ σὲ ὅλους μας χώρα τῆς Β.Α. Ἀφρικῆς.

Καθὼς μᾶς λένε οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, ὁ ἄνθρωπος εἶχε ἐγκατασταθῇ στὴν εὐφορὴ κοιλάδα τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἴσως πρὶν ἀπὸ 15.000 χρόνια. Πρέπει δὲ νὰ θεωρῆται βέβαιον, ὅτι πρὶν ἀπὸ 5.000 χρόνια οἱ κάτοικοι τῆς Αἰγύπτου ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εἶχαν δημιουργήσῃ ἀξιόλογο πολιτισμό.

Ποιοὶ ἦσαν οἱ τότε κάτοικοι τῆς Αἰγύπτου δὲν τὸ ξέρομε καὶ οὔτε θὰ τὸ μάθωμε ποτέ. Μόνο τὰ ἐργαλεῖα τους ἐφθασαν ὡς ἐμᾶς μετὰ τὴν ἀνασκαφὴ τῶν ἀρχαιολόγων. Τὰ παλαιότερα ἀπὸ τὰ ἐργαλεῖα αὐτὰ εἶναι ἀπὸ πέτρα σκληρὴ, τὸν πυριτόλιθο, ἀργότερα ὁμως, ὅσο πλησιάζομε πρὸς τὴ δική μας ἐποχὴ, ἀνευρίσκονται χερόμυλοι γιὰ τὸ ἄλεσμα τοῦ σιταριοῦ, τόξα καὶ βέλη, χτένια ἀπὸ ἐλεφαντοκόκκαλο κ.λ.π.

Γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, μέχρι πρὶν ἀπὸ 150 χρόνια, τίποτε σχεδὸν δὲν ἦτο γνωστὸν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ ἀρχαῖος ἱστορικὸς Ἡρόδοτος, ὁ γεωγράφος Στράβων καὶ ἄλλοι μᾶς εἶχαν δώσει ἀρκετὲς πληροφορίες. Ἀλλὰ οἱ πληροφορίες αὐτὲς ἐθεωροῦντο, ἀκόμα καὶ στὴν ἀρχαία ἐποχὴ, μῦθοι, ποὺ δὲν εἶχαν καμμιά σχέσι μετὰ τὴν πραγματικότητα, ὅπως ἀκριβῶς εἶχε συμβῆ καὶ μετὰ τὴ Μεσοποταμία.

Ὅταν ὁμως ἀρχισαν οἱ ἀνασκαφές, ἀρχισαν νὰ ἐρχονται στὸ φῶς τὰ

λείψανα ἐνὸς θαυμαστοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη καὶ μετὰ τὸν πολιτισμὸ τῆς Μεσοποταμίας καὶ πολλῶν ἄλλων χωρῶν, ἀκόμα καὶ τῆς Πατρίδος μας.

Ἀπὸ τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν αὐτῶν ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι εἶχαν ἀναπτύξει πολλὰ τέχνες, ἐγνώριζαν νὰ κατασκευάζουν τὸ γυαλί, νὰ κατασκευάζουν ἀγγεῖα με θαυμασιὰς ζωγραφίαι, ἤξεραν τὴν ὑφαντικὴν, κατασκεύαζαν ἀκόμη καὶ βελόνες ἀπὸ χαλκῶ, οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν καμμιά διαφορὰ ἀπὸ τὴς σημερινῆς τῆς δικῆς μας.

Ὅλα αὐτὰ τὰ λείψανα εὐρέθησαν κυρίως μέσα στοὺς τάφους, ὅπου οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι, ὅπως καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ἐσυνήθιζαν νὰ τοποθετοῦν μαζί μετὰ τὸν νεκρὸ καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀντικείμενα καὶ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀγαποῦσε ἢ μεταχειριζόταν στὴ ζωὴ του ὁ πεθαμένος. Ἄν ἦταν π.χ. πολεμιστὴς, τὸν ἐνταφιάζαν μετὰ τὰ ὅπλα του, ἂν ἦταν μικρὸ κοριτσάκι, μαζί μετὰ τὴς κοιλίας του καὶ τὰ ἄλλα παιχνίδια του. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα μᾶς διδάσκουν χίλιες δυὸ λεπτομέρειες ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἀρχαίων λαῶν.

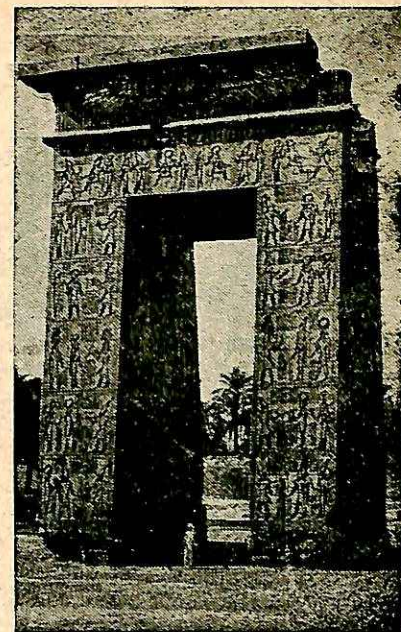
Ἐκτὸς ἀπὸ τὴς τέχνης, οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι εἶχαν προδεῦσει πολὺ καὶ στὴς ἐπιστῆμες, ὅπως ἡ Ἀστρονομία, τὰ μαθηματικά καὶ ἡ Ἱατρικὴ.

Σπουδαία ἐπίσης ἦταν ἡ Ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἡ Μηχανικὴ των. Τὰ ἐρεῖπια τῶν ναῶν, ποὺ βρίσκονται σήμερα, αὐτὸ μαρτυροῦν, καθὼς καὶ τὰ ἱχνη τῶν παλαιῶν ὑδραγωγείων, μετὰ τὰ ὁποῖα διαχέτευαν τὸ νερὸ τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ ἐπότιζαν τὰ χωράφια των.

Εἶναι γνωστὲς ἐξ ἄλλου σὲ ὅλους οἱ μεγάλες πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου, οἱ ὁποῖες ἦσαν τάφοι βασιλέων καὶ τὰ γιγαντιαῖα ἀγάλματα, ποὺ εὐρέθησαν σκαλισμένα στὴς πλαγιὰς ἐνὸς βουνοῦ.

Ἡ Αἴγυπτος κατὰ τὴν ἀρχαία ἐκείνη ἐποχὴ ἄλλοτε ἦταν μοιρασμένη σὲ δυὸ βασίλεια, τὰ ὁποῖα πολλὰς

Τὰ προπύλαια ἐνὸς μεγάλου ἀρχαίου αἰγυπτιακοῦ ναοῦ

φορὲς εὐρίσκοντο σὲ πόλεμον μεταξύ τους, καὶ ἄλλοτε ἦσαν ἐνωμένη σὲ ἓνα, ὑπὸ τὸν ἴδιον βασιλέα, εἶχε δὲ φθάσει σὲ μεγάλη δύναμι καὶ ἀκμή.

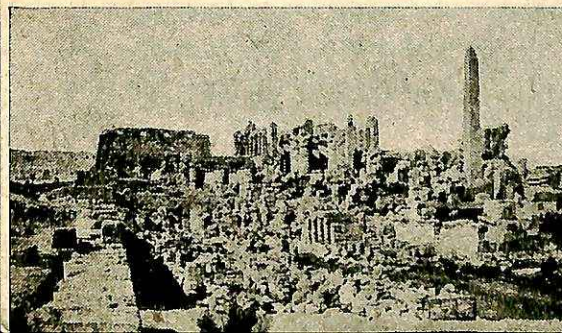
Οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν ἀκόμη λαὸς εὐσεβῆς. Ἐλάτρευε πολλοὺς θεοὺς καὶ ἡ τάξις τῶν ἱερῶν ἦταν πολυάριθμη καὶ μετὰ μεγάλη δύναμι.

Τέτοια ὁμως πλούσια χώρα, δὲν ἄργησε νὰ κινήσῃ τὴν κατακτητικὴν ἐπιθυμίαν τῶν γειτονικῶν λαῶν. Κατὰ τὸν 7ον καὶ 6ον αἰῶνα π.Χ. ἤρχισαν νὰ εἰσβάλουν στὴ χώρα Λίβυες, Ἀσσύριοι, Αἰθίοπες καὶ τελευταῖοι οἱ Πέρσαι, οἱ ὁποῖοι τὴν ὑπέταξαν τελείως. Ἡ Αἴγυπτος παρέμεινε ὑπὸ τὸν περσικὸ ζυγὸ μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος τὴν κατέλαβε καὶ τὴν ἔκαμε ἐπαρχία τοῦ Κράτους του, ἔχτισε δὲ στὴς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου τὴν Ἀλεξάνδρεια, ἡ ὁποία σώζεται μέχρι σήμερα.

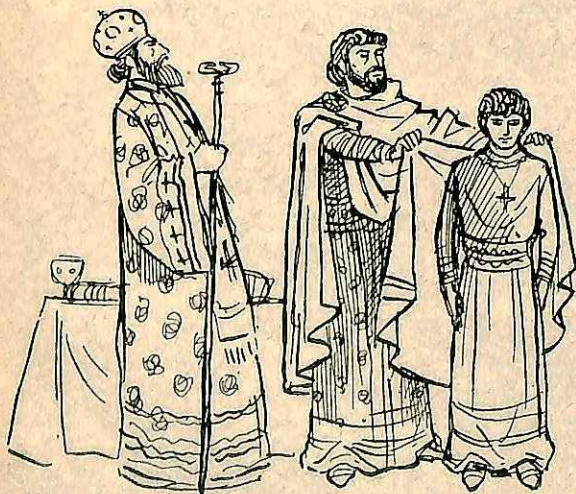
Κατὰ τὴν ἐποχὴ ὁμως αὐτὴ ἡ Αἴγυπτος εἶχε πιά παρακμάσει, ὁ μέγας πλοῦτος της εἶχε χαθῇ καὶ ὁ πολιτισμὸς τῶν ἀρχαίων κατοίκων της εἶχε σκεπασθῇ ἀπὸ τὴν ἄμμο τῆς γειτονικῆς ἐρήμου καὶ τὴ λᾶσπη, ποὺ ἐκατέβαζε ὁ Νεῖλος ποταμὸς.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ὁμως τῆς ἐκστρατείας τοῦ Μ. Ναπολέοντος κατὰ τὸ 1799 ἤρχισε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρχαιολόγων γιὰ τὴν Αἴγυπτο καὶ οἱ ἀνασκαφές, ποὺ συνεχίζονται σχεδὸν συνεχῶς ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα, ἐφεραν στὴν ἐπιφάνεια τὰ λείψανα ἐνὸς πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐμεῖς θεωροῦμε σήμερα χαμένο, ἀλλ' ὁμως δὲν εἶναι. Οἱ πολιτισμοὶ τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ ἄλλων ἀρχαίων λαῶν, ἀποτελοῦν τὸ θεμέλιο καὶ τὴ βάσι, ἐπάνω στὴν ὁποία ἐστηρίχθη καὶ ἀνεπτύχθη ὁ πολιτισμὸς τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

Τὰ ἐρεῖπια ναοῦ τοῦ μεγαλύτερου Θεοῦ τῶν Αἰγυπτίων Ἄμμων-Ρᾶ.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐνδύει τὸν νεαρόν πρίγκιπα...

Ένα άρωματισμένο πρωϊνό κοντά στον διαβατό πόρο Βη-θαβαρά τρεις άνδρες παρακο-λουθούσαν το όρμητικό ρεύμα του 'Ιορδάνου, που άνάμεσα από πικροδάφνες προχωρούσε με πολλούς έλιγμούς προς τη Νεκρά Θάλασσα. Στις δύο ό-χθες του απλώνονταν άλλοι ξηρές και άμμόδεις και άλλοι εύφορες και άνθισμένες έκτά-σεις. Τά νερά, στις άκρες ήσαν γαλα-νά και διακρινόνταν τα ψάρια, που πη-γαινούσαν γοργοκίνητα, ενώ στο μέσον ήσαν θολά και κιτρινωπά. 'Ο άνδρας, που ήταν στο μέσον, είχε πολύ άυστηρή εμφάνιση. Φορούσε χιτώνα από τρίχες καμήλας και είχε σφίξει τη λεπτή μέση του με μία δερμάτινη ζώνη. Τόν άνεγνώριζε κανείς από μακριά. Ήταν ό άσκητικός βαπτιστής, ό υιός του Ζαχαρία και της 'Ελισάβετ, ό όποιος έβάπτιζε πολύν κόσμο στα ρείθρα του 'Ιορδάνου. 'Ο νέος, που ήταν στα δεξιά του Προφήτου, και είχε πρόσωπο παιδικό, ήταν ό 'Ιωάννης, ό υιός του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης. 'Ο άλλος άνδρας, που ήταν στα άριστερα του, ψηλόκορμος άρρενωπός, ήταν ό υιός του 'Ιωάνη και άδελφός του κοσμοαγάπη-του ψαρά Πέτρου, 'Ανδρέας ό Βησθαϊ-δίτης. 'Ο μελαγχολικός προφήτης άρχισε σε μία στιγμή να διηγείται στους δύο μαθητάς του πώς ό 'Ιησούς του Ναυή πέρασε από τό στενό αυτό τους 'Εβραίους και τους ώδήγησε στην άγία Γη της έπαγγελίας.

Σε λίγο άκούσθηκαν βήματα. 'Από τό κοντινό δρομάκι, που έρχόταν από την έρημο και ξετυλιγόταν σαν δαντέλλα έπάνω στους άντικρινούς λόφους έπρόβαλε ένα άγνωστο πρόσωπο. 'Ενας ώραιος νέος άνδρας έριξε μία γρήγορη ματιά, χαιρέτησε ευγενικά στα πεταχτά και άνηφόρισε συνεχίζοντας τό δρόμο του. 'Ο προφήτης άντιχαιρέτησε συνεπαρμέ-νος από κάτι τό άνέκφραστο ούράνιο και νιθύρισε σαν σε έκσταση: «'Ιδε ό άμνός του Θεού, ό αίρων την άμαρτίαν του κόσμου» ('Ιωαν. α' 36).

Τά τραχύτατα χαρακτηριστικά του είχαν μαλακώσει μονομιάς. Τό σκυθρωπό και άγριο πρόσωπό του είχε γλυκάνει άπότομα. 'Επειτα ό προφήτης έπηρε τό δρόμο για την έρημο. 'Ο νεαρός 'Ιωάννης—ό υιός του Ζεβεδαίου—και ό φίλος του 'Ανδρέας τράβηξαν τόν αντίθετο δρόμο, τό δρόμο, που είχαν άκολουθήσει ό έκπλη-κτικός ξένος. Σχεδόν έτρεχαν για να τόν προλάβουν. 'Όταν στην κορυφή του λόφου τόν πλησίασαν πολύ, γύρισε και τούς έπτε γλυκά: «Τί ζητείτε; Τί θέλετε από έμένα;». Οί μίσχοι των χλωμών λεπτών χειλιών του είχαν διασταλή σ' ένα Ούρά-νιο χαμόγελο. Οί δυο φίλοι, ό 'Ανδρέας και ό 'Ιωάννης, είχαν μείνει με άνοιχτό τό στόμα. Είχαν καταμγευθή. Είχαν νομί-σει πως είχαν άνοιξει οί Ούρανοι. 'Αμέ-σως όμως πήραν θάρρος.—«Ραββί, τόν ρώτησαν, που μένετε;»—«'Ελάτε να ιδήτε», τούς άπάντησε. Δίχως να χάσουν καιρό τόν άκολουθήσαν. Στις τέσσερες τό από-γευμα μιλούσαν, ήσυχά σ'ένα άπλό σπι-τάκι. Οί δυο μαθητά του 'Ιωάννου του Βαπτιστού τόν κοίταζαν στα μάτια και θαρούσαν πώς έβλεπαν μέσα σαν σε θάλασσα φωτός την 'Εδέμ. 'Όταν έφυγαν στις ές έτρεξαν να διηγηθούν τά θαυμάσια

ΑΝΔΡΕΑΣ και ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

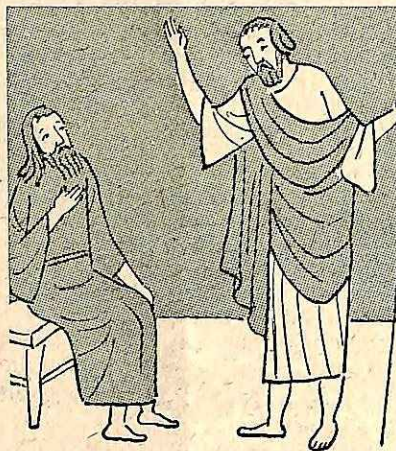
Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. 'Επιθ. Μ. Ε.

αυτά και αναπάντεχα πράγματα στους δικούς των: 'Ο 'Ιωάννης στόν άδελφό του 'Ιάκωβο και ό 'Ανδρέας στόν άδελφό του Πέτρο. Την άλλη μέρα έτρεξε ό 'Ανδρέας και βρήκε τόν φίλο του Φίλιππο, στόν όποιον διηγήθηκε τά πάντα.

—Πώς ήταν, ρώτησε ό Φίλιππος; Τί σάς έλεγε τόσες ώρες;

—'Αυριο θα σε πάω να τόν ιδής και σύ. Καθώς θα τόν άκούς, θα νομίζεις ότι ή ψυ-χή σου μεταφέρεται στην 'Εδέμ.

Νύχτωσε και οί δυο φίλοι χώρισαν. Είχαν όρίσει συνάντησι για την έπομένη με σκοπό να δδούνταν προς τόν 'Ιησούν τόν Ναζωραίου. 'Όλη την νύχτα ό Φίλιπ-πος δέν έκλεισε μάτι. Μόλις χάραξε ή αύγή, σηκώθηκε, πλύθηκε, ντύθηκε και

‘Ο ‘Ανδρέας έτρεξε και διηγήθηκε τά πάντα στόν Φίλιππο

έτρεξε στο σπίτι του φίλου του Ναθα-ναήλ, στόν όποιον μίλησε με μεγάλο ένθουσιασμό.

—Μά εσύ κάνεις σαν να τόν είδες ό ίδιος, αγαπητέ μου Φίλιππε, του παρα-τήρησε ό Βαρθολομαίος. 'Αφησε να τόν ιδούμε και να μιλήσουμε πρώτα μαζί του και έπειτα βγάζουμε τό συμπέρασμα ότι είναι ό Μεσσίας.

—'Ελα μαζί μου τότε, άπάντησεν ό Φίλιππος. Στις έπτά θα περάσει από την άκρογιαλιά να μάς πάρη ό 'Ανδρέας. Θα είναι με τόν άδελφό του. Μαζί τους άκόμα θα είναι οί υιοί του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης, ό 'Ιάκωβος και ό 'Ιωάννης.

—Θάρρω τό απόγευμα, Φίλιππε. Τώρα πήγαινε μόνος σου. Πρέπει να έτοιμασθώ πρώτα. Θα πάω να προσευχηθώ στόν ναό για νάχω καθαρή την ψυχή μου, όπως έκαμες και σύ. Τό απόγευμα θάρρω ώρισμένως μαζί σου.

Με τό ρόδισμα της άνατό-λης ό Φίλιππος βρέθηκε στην άκρογιαλιά. 'Εκεί περίμενε τόν 'Ανδρέα. Σε λίγο τόν διέκρινε να έρχεται μαζί με τόν 'Ιάκω-βο και τόν 'Ιωάννη και τόν άδελφό του Πέτρο. Στο μέσο βάδιζεν ένας φεγγαροπρόσω-πος ξένος. Είχε καταγοητευθή από την εμφάνισί του και κοίταζε σαν βυθισμένος σε έ-να μαγικόν όρίζοντα. 'Αξαφνα άκουσε: «'Ακολουθεί μας» ('Ιωάνν. α' 44). 'Ο Φίλιππος άκολούθησε γεμάτος έκσταση. 'Η φωνή αυτή είχε μία θεϊκή μουσικό-τητα.

'Από τότε και έπειτα ό Φίλιππος έτρεχε κοντά στόν Ραββί. Είχε γίνει ή σκιά του. Μαζί του και ό φίλος του Ναθαναήλ. 'Ο 'Ανδρέας καμάρωνε για την άφοσίωσί τους, γιατί αυτός τούς πρωτωδήγησε στόν 'Ιησού. Μετά λίγον καιρό παρηκο-λούθησαν τό πρώτο θαύμα του 'Ιησοΰ στην Κανά της Γαλιλαίας. Είδαν πώς έκαμε στο γάμο τό νερό κρασί. Στόν 'Ανδρέα και στόν Φίλιππο άργότερα είχε μιλήσει όνομαστικώς ό 'Ιησούς κατά τόν χορτασμό των πεντακισχιλίων με τόν πολλαπλασιασμό των πέντε άρτων.

'Αργότερα ό 'Ανδρέας και ό Φίλιππος πα-ρουσίασαν στόν 'Ιησού τούς 'Ελληνες, που εξεδήλωσαν την διακαή έπιθυμία να τόν γνωρίσουν από κοντά. Παντού έπειτα ήσαν παρόντες ως την άνάληψι του Κυ-ρίου. Μετά την Πεντηκοστή έχώρισαν οί δρόμοι των. 'Ενίωσαν τότε τό ιερό χρέος να πάρουν διαφορετικούς δρόμους—καθένας τόν δικό του—για να διαδώσουν στους λαούς την καλήν άγγελίαν, σύμ-φωνα με την ρητήν έντολήν του 'Εσταυ-ρωμένου: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάν-τα τά έθνη».

'Ενας καινούργιος κόσμος θα έκτιζόταν και ώφειλε ό καθένας να συντελέσει στο θεμελίωμα του οικοδομήματος της πί-στεως, της αγάπης και της έλπίδος. 'Ο Φίλιππος έπήγε στη Φρυγία. Στην 'Ιεράπολι της Φρυγίας άπέθανε μαρτυρι-κό θάνατον. Την μνήμη του ή έκκλησία εόρτάζει στάς 14 Νοεμβρίου.

«'Ο Θεός είναι ή τέλεια ό-μορφιά. 'Η άπόλυτη Καλωσύ-νη και ή Δικαιοσύνη.

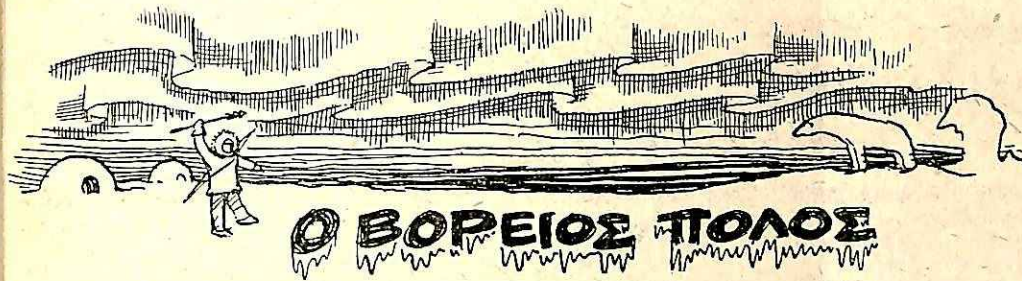
*

Κάθε φορά, που κάνεις τό πών για να βοηθήσης, να ύπη-ρετήσης, να χαροποιήσης, να σκορπίσης καλωσύνη, εργάζε-σαι μαζί με τό Θεό.

*

Να ύπηρετής τόν πλησίον σου, σημαίνει να τόν βοηθής. Να κάνης γι' αυτόν, ό,τι κάνεις για τόν έαυτό σου. Να διευκο-λύνης την εργασία του αντί να την κάνης πιο δύσκολη».

(Από «τό βιβλίο της Λεζάρ» Κ. και Ε. Διαμαντοπούλου)

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, 'Υφηγητού Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Με την εύκαιρία του καταπληκτικού ναυτικού κατορθώματος, που έπραγματο-ποίησε τόν περασμένο Αύγουστο ό «Ναυ-τίλος», άρχισαν πάλι να κινούν τό ένδιαφέρον οί συζητήσεις, που σχετίζον-ται με τις πολικές περιοχές και τόν Βό-ρειο Πόλο ειδικώτερα.

'Όταν λέμε Βόρειο Πόλο, έννοούμε τό βορειότερο σημείο της Γης, εις τό όποιον τελειώνει ό φανταστικός άξων, γύρω άπ' τόν όποιο περιστρέφεται ό πλανήτης μας. 'Ο Βόρειος Πόλος είναι επίσης γνωστός και με τό όνομα 'Αρκτικός Πόλος και τούτο διότι άντιστοιχεί κατά κάποιο τρόπο, προς τόν γνωστό μας άστερισμό της Μι-κράς 'Αρκτου. Κατά τόν ίδιον τρόπο λέμε 'Αρκτική την περιοχή, που βρίσκε-ται γύρω στο Βόρειο Πόλο, ενώ ή αντί-θετη περιοχή του Νοτίου Πόλου είναι γνωστή με τό όνομα 'Ανταρκτική.

'Η μεγαλύτερα έκταση του Β. Πόλου είναι θάλασσα γνωστή υπό τό όνομα Βό-ρειος παγωμένος ή 'Αρκτικός ώκεανός που στην ουσία είναι συνέχεια του 'Α-

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΜΟΛΥΣΜΕΝΕΣ ΠΛΗΓΕΣ

'Οσάκις τά μικρόβια μιας πληγής πολλαπλασιασθούν τό δέρμα έρεθίζεται, κοκκινίζει και γίνεται λεπτότερον. Μπορεί να παρουσιασθή πρήξιμο γύρω από την πληγή και να πιάση πύον. Τά σημεία αυτά εμφανίζονται από τις πρώτες ώρες ή και ή-μέρες του τραυματισμού άνα-λόγως της άντιστάσεως του όρ-γανισμού και μάς δείχνουν ότι ή πληγή έχει μολυνθή.

Ποτέ μη πιέζετε μία μολυ-σμένη πληγή για να βγίη τό πύον. Πηγαίνετε εις τόν ιατρόν. 'Εάν αυτό δέν μπορεί να γίνη άμέσως κρατήστε τό μολυσμένο μέρος σε ήρεμία και έχετε το ύψωμέ-νο μ' ένα μαξιλάρι. Χρησιμο-ποιείτε επιθέματα βουτηγμένα σε ζεστό νερό, που έχετε βρά-σει προηγουμένως με 3 γεμάτες κουταλιές της σούπας άλάτι.

τλαντικού ώκεανού. Τη θάλασσα αυτή την περιβάλλουν πολυάριθμα μικρά και μεγά-λα νησιά (Γροιλανδία, Σπιτσβέργη κτλ.) όπως και έκτάσεις ξηράς, που άνήκουν στην 'Αμερικανική, 'Ασιατική και Εύρω-παϊκή ήπειρο. Οί 'Αρκτικές θάλασσες είναι πλούσιες σε ψάρια άφθονούν δε οί βακαλαίοι και τά λεγόμενα πολικά σελά-χια. Τά νερά τους δέν είναι πολύ άλμυ-ρά και τούτο διότι χύνονται σ' αυτές πολλοί ποταμοί και πλουτίζονται άπ' τό λιώσιμο των πάγων.

Στις 'Αρκτικές περιοχές δέν υπάρχουν ύψηλά δένδρα και γενικά τό φυτικό βασί-λειο δέν είναι αρκετά πλούσιο. Οί χαμηλοί όμως θάμνοι, τά βρύα και οί λειχήνες, που υπάρχουν όπως επίσης και ή ποικιλία των λουλουδιών, που άναπτύσσονται κατά τη διάρκεια του «πολικού θέρους» προσδίδουν στα πολικά τοπεία ένα έντε-λώς ξεχωριστό τόνο.

'Η πτωχή αυτή πολική βλάστησις είναι αρκετή για τη διατροφή διαφόρων ζώων όπως είναι ό πολικός λαγός και ό τάραν-δος, που παρέχει εξαιρετικής ποιότητας κρέας και χρησιμοποιείται ως μεταφορικών μέσον. 'Εκτός από τά φυτοφάγα αυτά ζώα, ζούν στις 'Αρκτικές περιοχές και σαρκοφάγα ζώα όπως είναι ό πολικός σκύλος και ή πολική άρκτος με τό περίφη-μο λευκό της τρίχωμα, που τό όφειλε σε κείνο, που λέμε προσαρμογή στο φυσι-κό περιβάλλον. 'Η ίδια προσαρμογή πα-ρατηρείται κατά κάποιον τρόπο και στο πτέρωμα των πουλιών, που άφθονούν στις 'Αρκτικές περιοχές και είναι, ως επί τό πλείστον άποδημητικά.

Κάτοικοι των 'Αρκτικών περιοχών είναι οί μικρόσωμοι, κιτρινωποί 'Εσκιμώοι, άν-θρωποι, που τρών ώμο κρέας. Πρόκειται περί καθυστερημένων όντων, που ζούν σε έντελώς πρωτόγονη κατάσταση μέσα σε γραφικώτατες αυτοσχέδιες καλύβες.

Στό Β. Πόλο έπικρατούν κλιματικές συνθήκες, με τις όποιες δέν είμαστε εξοικειωμένοι ήμεις οί κάτοικοι των λεγο-μένων εύκρατων πλατών. 'Ετσι, ή μέση θερμοκρασία του άέρος καθ' όλη τη δια-ρκεία του έτους σημειώνει τιμές κάτω άπ' τό μηδέν. 'Η ύγρασία επίσης είναι σχετι-κά μικρή και κυριώτερη μορφή του ύετου είναι τό χιόνι. Είναι εξ άλλου διαπιστω-μένο ότι οί 'Αρκτικές περιοχές είναι οί πιο ήρεμες περιοχές του κόσμου από την άποψι των ανέμων.

Στις υπερβόρειες αυτές περιοχές ό ή-λιος δέν δίνει καθόλου επί έξη συνεχείς μήνας του έτους και παρατηρείται τότε ό λεγόμενος «ήλιος του μεσουκτιού». Κατά τους υπολοίπους έξη μήνες έπικρατεί ή μακρά χειμερινή νύξ, κατά την διάρκεια της όποιας πολύ συχνά παρατηρείται τό

λαμπρό φαινόμενο των 'Αρκτικών περιο-χών, τό βόρειο πολικό σέλας.

Οί συνθήκες, που έπικρατούν στις 'Αρκτικές περιοχές, ήταν φυσικά άγνω-στες στους άρχαίους 'Ελληνες. 'Επειδή οί πρόγονοί μας κείνοι δέν είχαν άμεση αντίληψη της καταστάσεως, που έπικρα-τούσε στις πολικές περιοχές, διέτύπωσαν διάφορες υποθέσεις όπως έκείνες περί έπι-κρατήσεως αιώνιου ψύχους, περί ευτυ-χισμένης ζωής προνομιούχων κατοίκων του Β. Πόλου κ.τ.λ.

'Η πρώτη προσπάθεια του ανθρώπου για να γνωρίση τά μυστικά της 'Αρκτι-κής φαίνεται ότι έγινε τό 325 π.Χ. 'Από τότε και μέχρι σήμερα έγιναν πολυάρι-θμες άποστολές για την έξερεύνησι των 'Αρκτικών περιοχών, που στοίχισαν τη ζωή μεγάλου άριθμού τολημικών έρευνη-τών. Για τά έξερευνητικά αυτά ταξείδια χρησιμοποιήθηκαν κατά καιρούς ειδικά παγοθραυστικά πλοία και επίσης άερο-πλάνα κατά τά τελευταία έτη.

'Η πιο έπιτυχής έξερευνητική άποστο-λή του Β. Πόλου, έντελώς διάφορη από τις προηγούμενες, πραγματοποιήθηκε τόν περασμένο Αύγουστο και θεωρήθηκε σαν ένα μεγάλο κατορθωμα του αιώνας μας. Πρόκειται περί του καταπληκτικού άθλου του «Ναυτίλου», ό όποιος κατώρθωσε να περάση κάτω άπ' τό παχύ στρώμα των αιωνίων πάγων, που καλύπτουν τό Β. Πόλο.

'Ο «Ναυτίλος», τό 'Αμερικανικό αυτό υποβρύχιο, χρησιμοποίησε για κινητή-ριο δύναμι την άτομική άνέργεια. Κάτω άπ' τούς πάγους και σε βάθος 130 περί-που μέτρων έμεινε επί 96 ώρες, πλέοντας με μία μέση ταχύτητα 35 χιλιομέτρων την ώρα.

Τό πλήρωμα του σκάφους, που τό άπο-τελούσαν 116 άτομα, μπορούσε κατά τη διαδρομή να παρακολουθή συστηματικά τί συνέβαινε γύρω του. Για τις παρατη-ρήσεις αυτές χρησιμοποιήθηκαν ειδικά μηχανήματα τηλεοράσεως, περισκόπια κτλ.

Τό ταξίδι αυτό του «Ναυτίλου» κάτω από τούς πάγους, δέν έδωσε φυσικά την εύκαιρία για παρατηρήσεις και έρευνες έπιφανείας όπως έγινε με όλες τις προη-γουμένες άποστολές. Μελετήθηκαν όμως θέματα, που σχετίζονται με τό ταξίδι του ίδιου του υποβρυχίου και με τη διατήρησι επί μακρόν της ανθρώπινης ζωής σε περιβάλλον, που δέν εξαρτάται από έξωτερικές επιδράσεις. Τό τελευταίο αυτό είναι εξαιρετικής σημασίας και θα άποτελέσει άσφαλώς άντικείμενο ίδιαι-τέρων έρευνών, διότι συνδέεται κατά κάποιον τρόπο και με τις διαπλανητικές πτήσεις για την έξερεύνησι του διαστή-ματος.

Χειμερινή κατοικία 'Εσκιμώων

ΘΑΛΗΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Οἱ πρῶτοι ἐκ τῶν λαῶν τῆς ἀνθρωπότητος, οἱ ὅποιοι εἶχον ἀποκτήσει θαυμαστάς γνώσεις εἰς τὴν Γεωμετρίαν καὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐπιφανειῶν, ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι. Εἰς τὴν χώραν τῶν ὅλων ἡ καλλιέργησις ἔκτισεν κατεκαλύπτετο κατ' ἔτος ἀπὸ τὰς πλημμύρας τοῦ Νείλου δολόκληρος, ὅταν δὲ βραδύτερον ἀπεχώρουν τὰ ὕδατα, οἱ κάτοικοι προέβαινον εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους. Μὲ τὰς πλημμύρας ὅμως καὶ τὴν κατακάλυψιν τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τὸ παχὺ στρώμα τῆς ἰλύος (λάσπης) ἐξηφανίζοντο καθεὶς χρόνον καὶ τὰ σύνορα μεταξὺ τῶν διαφόρων ἰδιοκτησιῶν, διὰ τοῦτο ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τῶν κτημάτων ἐγένετο μὲ ὑπολογισμοὺς γεωμετρικούς, εἰς τοὺς ὁποίους βαθμίδον ἐξησκίθησαν οἱ Αἰγύπτιοι μέχρι τελειότητος. Ποτὲ ὅμως κανένας Αἰγύπτιος δὲν ἐσκέφθη ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοὺς, ποὺ ἐγένοντο διὰ λόγους πρακτικῆς ὠφελείας καὶ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, νὰ ἀπομακρυνθῇ εἰς ὑπολογισμοὺς θεωρητικούς. Ποτὲ δηλαδὴ δὲν ἐφθασαν εἰς ἕνα θεώρημα. Δὲν ἐθεώρησαν χρήσιμον ποτὲ νὰ κάμουν καὶ ὑποθέσεις, ποὺ ἐφαίνοντο ἀπίθανοι ἢ ἐφαίνοντο ὅτι δὲν εἶχαν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν. Ποτὲ λ.χ. δὲν εἶπαν: ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἐξ ἑνὸς σημείου ἐκτὸς εὐθείας κειμένου ἄγονται κάθετοι περισσότεροι τῆς μίαις κλπ., καὶ νὰ προσπαθῇσιν διὰ τῆς σκέψεως νὰ ἀποδείξουν ἂν αὕτη ἡ ὑπόθεσις δύναται νὰ εἶναι ἀληθὴς ἢ ὄχι. Μία τοιαύτη σκέψις θὰ ἐσήμαινε ἐργασίαν θεωρητικὴν, ἐπιστημονικὴν. Ἀλλὰ οἱ Αἰγύπτιοι ποτὲ δὲν ἐσκέφθησαν νὰ κάμουν τοιαύτας ἀχρήστους ἐκ πρώτης ὄψεως φαινομένης ἐργασίας καὶ περιορίσθησαν εἰς τὴν πρακτικὴν ἀσκήσιν τῆς Γεωμετρίας.

Ὁ πρῶτος ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη θεωρητικῶς εἰς τὴν Γεωμετρίαν, καὶ ἔθεσε τοιοῦτοτρόπως τὰ θεμέλια τῆς Ἐπιστήμης γενικῶς καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν τρόπων ἐργασίας, ἦτο ὁ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ἐπτά σοφῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὁ πρῶτος ἀνθρώπος τὸν ὁποῖον οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι ἀπεκάλεσαν σοφόν, ὁ ὁποῖος ἐθεμελίωσεν ὄχι μόνον τὴν Γεωμετρίαν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς καὶ ὅλας τὰς ἐπιστήμας ἐν γένει.

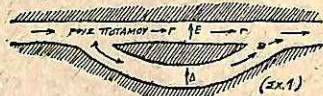
Μὲ ἐξυπνα γεωμετρικὰ τεχνάσματα κατῳρῶσεν ὁ Θαλῆς νὰ ὑπολογίσῃ πόσον μακρὰν εὐρίσκειτο ἀπὸ τὴν παραλίαν ἕνα πλοῖον ἐρχόμενον πρὸς αὐτήν, κατῳρῶσεν δὲ νὰ εἴπῃ ἀκριβῶς ὅτι ἀπέχει ἀπὸ τῆς ξηρᾶς 5 ἢ 10 ἢ 20 στάδια, μὲ τὴν χρησιμοποίησιν ἑνὸς γωνιομέτρου, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος εἶχεν ἐφευρεῖ, καὶ μὲ ἀπλοὺς γεωμετρικοὺς ὑπολογισμοὺς. Αἱ γεωμετρικαὶ τοῦ ἀνακαλύψει ἦσαν τόσο ἀπλᾶ καὶ εὐφρεῖς ὥστε καὶ σήμερον προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν κάποτε ἐπεσκέφθη τὴν Αἴγυπτον, ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν σοφῶν ἱερέων τῆς χώρας ταύτης μὲ πολλὰς τιμὰς, προεκάλεσε δὲ τὴν κατάπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν ὅλων αὐτῶν τῶν σοφῶν ἀνθρώπων, διότι κατῳρῶσεν νὰ μετρήσῃ

καὶ νὰ εἴπῃ τὸ ἀκριβὲς ὕψος ἐκάστης πυραμίδος διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς σκιάς, τὴν ὁποῖαν ἐρρίπτουν αὐταὶ φωτιζόμεναι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Ὁ Θαλῆς θεωρεῖται ἐκ τῶν πρῶτων μηχανικῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅτε ὁ βασιλεὺς τῶν Λυδῶν Κροῖσος ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Περσῶν, ἐφθασεν εἰς τὸν ποταμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας Ἄλυν, τὸν ὁποῖον δὲν ἤδυνάτο νὰ διαβῇ, λόγῳ τῶν πολλῶν ὑδάτων καὶ τοῦ μεγάλου βάθους αὐτοῦ. Ὁ Κροῖσος ἐνεκα τοῦ ἀδιαβάτου τοῦ ποταμοῦ εὐρέθῃ εἰς μεγάλην ἀμνησίαν καὶ ἐσκέπτετο νὰ ὑποχωρήσῃ. Τότε ὁ Θαλῆς, ὁ ὁποῖος συνόδευε τὸν βασιλέα ὡς τεχνικὸς αὐτοῦ σύμβουλος, ἐπενόησε τὸ ἑξῆς τέχνασμα:

Ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Κροῖσον μερικὰς ἐκατοντάδας στρατιωτῶν τοῦ μηχανικοῦ καὶ ἤνοιξε μίαν τάφρον μεγάλῃν σχήματος μηνειδοῦς (δρεπανίου), διὰ τῆς ὁποίας ἀπὸ τὸ σημεῖον Α πρὸς τὸ σημεῖον Β (σχῆμα 1) ἔρρεε τὸ ἡμισὺ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ, ἐν ᾧ τὸ ἄλλο ἡμισὺ ἔρρεε διὰ τῆς φυσικῆς κοίτης αὐτοῦ (Βέλος Γ). Οὕτω πῶς, τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ κατενεμήθη εἰς δύο κοίτας (διώρυγας), εἰς τὰς ὁποίας τὸ βάθος τῶν ὑδάτων ἦτο μικρόν καὶ ὁ στρατὸς ἦτο εὐκόλως νὰ διαβῇ τὸν ποταμὸν ἀκολουθῶν τὴν πορείαν, τὴν

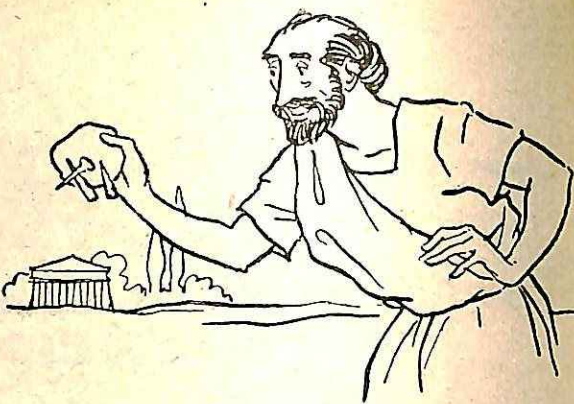

ὁποῖαν δεικνύουν τὰ βέλη Δ, Ε τοῦ σχήματος. Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ στρατιῶται του θαύμασαν τὴν ἐπινοήσιν αὐτὴν τοῦ Θαλοῦ καὶ εἶπον ὅτι δικαίως αὐτὸς εἶναι εἰς ἐκ τῶν ἐπτά σοφῶν τῆς Ἑλλάδος.

Μία ἐκ τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων τοῦ Θαλοῦ, ἡ μεγαλύτερα μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς θεωρίας τῆς γεωμετρίας, εἶναι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ μαγνητισμοῦ καὶ τοῦ ηλεκτρισμοῦ. Ὁ Θαλῆς εἶναι ὁ πρῶτος, ὁ ὁποῖος παρατήρησεν ὅτι λίθοι τινὲς τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως Μαγνησίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶχον τὴν ιδιότητα νὰ ἔλκουν μικρὰ σιδηρᾶ ἀντικείμενα, δηλαδὴ νὰ ἔχουν ιδιότητας μαγνητικὰς, ὡς ἐκλήθησαν ἀπὸ τὴν Μαγνησίαν.

Ἐπίσης εἶναι ὁ πρῶτος, ὁ ὁποῖος παρατήρησεν ὅτι τεμάχιον ἡλεκτροῦ (κεχριμπάρου) προστριβόμενον διὰ μαλλίνου ὑφάσματος ἀποκτᾷ τὰς ιδιότητας—κληθείσας ἡλεκτρικὰς—νὰ ἔλκῃ ἑλαφρὰ ἀντικείμενα. Ἡ ἀπὸ τοῦ Θαλοῦ τοῦ Μιλήσιου ἀνακάλυψις τότε τοῦ μαγνητισμοῦ καὶ τοῦ ηλεκτρισμοῦ δὲν ἔτυχον τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ δὲν ἐμελετήθησαν ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων Ἑλλήνων, μολὺς δὲ μετὰ παρέλευσιν 2000 ἐτῶν ὁ Ἀγγλος ἱατρός καὶ φυσικὸς Ζίλμπερτ τὸ 1570 μ.Χ. ἐπεξεργάσθη τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Θαλοῦ καὶ προέβη εἰς σχετικὰ πειράματα ἀνανεώσας τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν μαγνητισμὸν καὶ τὸν ηλεκτρισμὸν, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ εἰς τὴν ἰδικὴν μας ἐποχὴν ἐδημιούργησε τὸν μεγαλειώδη σύγχρονον τεχνικὸν

πολιτισμὸν, ποὺ ἀνέτρεψε τὸν παλαιὸν ἐπίπνον τρόπον τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Θαλῆς ἐγεννήθη τὸ 640 π.Χ. εἰς τὴν Μίλητον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὴν ὁποῖαν εἶχον ἱδρῦσαι περὶ τὸ 1000 π.Χ. ἄποικοι Ἀθηναῖοι ἐλθόντες κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Νηλέως, υἱοῦ τοῦ τελευταίου βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν Κόδρου. Ἡ Μίλητος ἀνεπτύχθη εἰς μεγάλην πόλιν μὲ ἰσχυράν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν. Ἰδρυσεν ἀποικίας εἰς ὅλην τὴν Μεσόγειον, τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον, ἀνέπτυξε τὸ ἐμπόριον καὶ διεμόρφωσε πλουσιώτατον κράτος. Μὲ τὸν πλοῦτον μαζί ἀνεπτύχθη καὶ ὁ πολιτισμὸς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς καὶ τὰ γράμματα, ἀπ' ἐδῶ δὲ ἐξεπήγαγεν ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐπιστημῶν μὲ πρῶτον αὐτῶν ἐπιφανῆ ἱδρυτὴν τὸν Θαλῆν, ὁ ὁποῖος ἠρεύνεσε καὶ ἐμελέτησε τὰ πράγματα τῆς φύσεως ὅσον οὐδεὶς καὶ δὲν ἀφῆκεν ἀναπάντητον καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀπορίας, ποὺ εἶχον οἱ ἀνθρώποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης περὶ τὸν κόσμον, θαυμασθεὶς καὶ τιμηθεὶς ὑπὸ πάντων καὶ κληθεὶς σοφός. Ἠγάπα τὴν γυμναστικὴν καὶ τὸν ἀθλητισμὸν, παρηκολούθει τακτικὰ εἰς τὸ στάδιον τῆς Μιλήτου ὅλους τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνας, ἀναφέρεται δὲ ὅτι καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ στάδιον κάποιο ἀπόγευμα ἑορτασίμου ἡμέρας εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν παρακολουθῶν τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνας.

Παρατήρησεν ὅτι λίθοι τινὲς εἶχαν τὴν ιδιότητα νὰ ἔλκουν μικρὰ σιδηρᾶ ἀντικείμενα...

πολιτισμὸν, ποὺ ἀνέτρεψε τὸν παλαιὸν ἐπίπνον τρόπον τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Θαλῆς ἐγεννήθη τὸ 640 π.Χ. εἰς τὴν Μίλητον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὴν ὁποῖαν εἶχον ἱδρῦσαι περὶ τὸ 1000 π.Χ. ἄποικοι Ἀθηναῖοι ἐλθόντες κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Νηλέως, υἱοῦ τοῦ τελευταίου βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν Κόδρου. Ἡ Μίλητος ἀνεπτύχθη εἰς μεγάλην πόλιν μὲ ἰσχυράν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν. Ἰδρυσεν ἀποικίας εἰς ὅλην τὴν Μεσόγειον, τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον, ἀνέπτυξε τὸ ἐμπόριον καὶ διεμόρφωσε πλουσιώτατον κράτος. Μὲ τὸν πλοῦτον μαζί ἀνεπτύχθη καὶ ὁ πολιτισμὸς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς καὶ τὰ γράμματα, ἀπ' ἐδῶ δὲ ἐξεπήγαγεν ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐπιστημῶν μὲ πρῶτον αὐτῶν ἐπιφανῆ ἱδρυτὴν τὸν Θαλῆν, ὁ ὁποῖος ἠρεύνεσε καὶ ἐμελέτησε τὰ πράγματα τῆς φύσεως ὅσον οὐδεὶς καὶ δὲν ἀφῆκεν ἀναπάντητον καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀπορίας, ποὺ εἶχον οἱ ἀνθρώποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης περὶ τὸν κόσμον, θαυμασθεὶς καὶ τιμηθεὶς ὑπὸ πάντων καὶ κληθεὶς σοφός. Ἠγάπα τὴν γυμναστικὴν καὶ τὸν ἀθλητισμὸν, παρηκολούθει τακτικὰ εἰς τὸ στάδιον τῆς Μιλήτου ὅλους τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνας, ἀναφέρεται δὲ ὅτι καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ στάδιον κάποιο ἀπόγευμα ἑορτασίμου ἡμέρας εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν παρακολουθῶν τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνας.

ΣΤΑΘΜΟΣ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΕΕΣ

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον 6.082 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐξ ὧν 3.583 τραυματίαι καὶ 435 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α.

Επίσης ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. παρέσχε διὰ τοῦ Ἀστυματοῦ αἰτηθείσας ἱατρικὰς ὁδηγίας εἰς 4 ποντοπόρα πλοῖα διὰ σοβαρῶς ἀσθενοῦντα μέλη τῶν πληρωμάτων τῶν.

Ὡσαύτως ἐνεβολιάσθησαν κατὰ τῆς πολιομυελίτιδος ὑπὸ Συνεργεῖου τοῦ Σταθμοῦ 135 παιδιὰ.

Τὰ ἀσθενοφόρα τοῦ Σταθμοῦ διήνυσαν 29.951 χιλιόμετρα.

Εἰδικὰ περιπτώσεις Τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα ἀνῆλθον εἰς 610 καὶ αἱ ἡλεκτροπληξίαι εἰς 6.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πάσχοντας 400 φιάλας αἵματος δωρεάν.

ΤΟ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑ

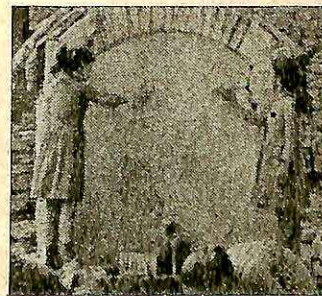
Κ. Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ, Ἱατροῦ

Τὸ φθινόπωρο χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὶς συχνὰς ἀλλαγὰς τοῦ καιροῦ. Πότε ἔρχεται ἀπτότομος κακοκαιρία, ραγδαίαι βροχαὶ καὶ δυνατὸ κρῦο καὶ πότε ἀκολουθοῦν ἡλιόλουστες ἡμέρες καὶ ἐβδομάδες ὅμοιες μὲ τοῦ καλοκαιριοῦ, καὶ μάλιστα καλύτερες, διότι λείπει ἡ ὑπερβολικὴ ζέση.

Οἱ τελευταῖες αὐτὲς ἡμέρες ξεγελοῦν πολλοὺς ἀπὸ μᾶς ὅτι εἶναι καλοκαίρι καὶ ἐξακολουθοῦμε νὰ φοροῦμε τὰ ρούχα τοῦ καλοκαιριοῦ. Αὐτὸ δὲν μᾶς πειράζει ἐν ὅσῳ ὁ ἥλιος θερμαίνει τὴν ἡμέρα, μολὺς ὅμως πέσει ὁ ἥλιος τὸ βράδυ, κρυώνει ἀπτότομα ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ ἡ μεταβολὴ αὐτὴ ἔχει δυσάρεστες συνέπειες γιὰ τὸ σῶμα. Ἀκριβῶς αὐτὲς οἱ ἐναλλαγὰς τῶν ζεστῶν-ψυχρῶν ἡμερῶν καὶ προπαντὸς οἱ ἐναλλαγὰς τῆς θερμοκρασίας μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, εἶναι ὑπεύθυνες γιὰ τὰ συχνὰ μικροκρυολογήματα καὶ τὰ συνάχια, τὰ τῶσον συχνά, ἰδίως κατὰ τὸ φθινόπωρο.

Οἱ ἐναλλαγὰς αὐτὲς ἐπιδρῶν δυσμενῶς εἰς τὰ διάφορα μέλη τοῦ σώματος, ἰδιαίτερος εἰς τὴν ρινικὴν κοιλότητα. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὴ εὐρίσκεται εἰς ἀμεσον σχέσιν μὲ τὰ ὄργανα, ποὺ συμμετέχουν εἰς τὴν ἀναπνοὴν καὶ σχετίζεται μέσῳ τῶν νεύρων πρὸς ὅλα σχεδὸν τὰ ὄργανα τοῦ σώματος, γι' αὐτὸ ἡ προσβολὴ τῆς ρινικῆς κοιλότητος ἀπὸ τὰς καιρικὰς μεταβολὰς ἐκδηλώνεται παντοιοτρόπως εἰς τὰ διάφορα ἄλλα ὄργανα τοῦ σώματος.

Ὁ ὀργανισμὸς μας ὅμως ἀμύνεται καὶ γιὰ νὰ διώξῃ τὰ μικρόβια αὐξάνει τὸ ἔκκριμα ἀπὸ τὴ μύτη καὶ μὲ τὸ βῆχα ἀπομακρύνει τὰ μικρόβια ἀπὸ τὸν φάρυγγα. Καθὼς ἡ μύτη καὶ ὁ

ΕΕΣ μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Πλατάνου ὑδροχρωματίζουν τὸ σχολεῖον. Juniors of Elem. School Platanos whitewashing their school

μυελίτιδος, τῆς μηνιγγίτιδος, τῆς πυματιώσεως, τὰ ὁποῖα ἐκτοξεύονται καὶ αὐτὰ μαζί μὲ τὰ σταγονίδια.

Ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ κυκλοφοροῦμε, ὅταν εἴμεθα κρυωνέοι καὶ βήχωμε καὶ πταρνίζομαστε. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ εἶναι δύσκολον πρέπει πάντοτε νὰ ἔχωμε στὸ νοῦ μας νὰ συγκρατοῦμε μὲ τὸ χεῖρι μας καὶ καλύτερα μὲ τὸ μαντήλι μας τὰ σταγονίδια.

Ἐπίσης ἐπιβάλλεται νὰ ἀποφεύγωμε τὶς ἐπισκέψεις εἰς ἀσθενεῖς κρυωνένους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἀπομονώνωνται καὶ κατὰ τὴ διάρκειά τῆς νόσου καὶ ἐπὶ ὠρισμένο χρόνον μετὰ ἀπὸ αὐτὴν πρὸς ἀποφυγὴν μόλυνσεων. Ἡ προφύλαξις αὐτὴ ἔχει τόση σημασία ὥστε εἰς τὰ νοσοκομεία, ποὺ θεραπεύουν τέτοιες ἀρρώστειες, οἱ ἀσθενεῖς ἀλλὰ καὶ ἱατροὶ καὶ αἱ νοσοκόμοι φοροῦν μάσκες, ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ἐκτόξευσιν καὶ τὴν εἰσπνοὴν μικροβιοβριθῶν σταγονιδίων.

Ὑγιεινὲς τροφές

ΣΕΛΙΝΟ

Ὁ λαὸς πιστεύει ὅτι ὅλα τὰ χορταρικά, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ Σ ἔχουν πολλὰ ὀξεαλικά ἄλατα καὶ ἀπαγορεύονται στοὺς ἀρθριτικούς. Αὐτὸ δὲν ἀληθεύει ὡς πρὸς τὸ Σέλινο. Ἰδοὺ τί λέγει σχετικῶς ὁ πίναξ περιεκτικότητος ὀξεαλικῶν ἀλάτων σὲ 100 μέρη: Σέλινο ὀχρ., Ἀντίδια 0,03, Ραδίκια 0,04, Κουνουπίδια 0,06, Ντομάτα 0,08, Πατάτα 0,04, Σπανάκι 2,09.

Ὁ πίναξ αὐτὸς δὲν ἀναφέρει τὰ σέσκουλα. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι δὲν θὰ τὰ παρέλειπε, ἂν περιείχαν ἀξίαν λόγου ποσότητος ὀξεαλικῶν ὀξέος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σέλινο εὐτυχῶς καὶ

δὲν περιέχει παρὰ μόνον ὀχρὴ. Διότι εἶναι ὄχι μόνον ἀρίστη τροφή, ἀλλὰ καὶ φάρμακο διουρητικὸ καὶ ἐναντίον τῆς λιθιάσεως. Ὡμὸ καλὸ νὰ μπαίνειν σὲ μικρὰ δόσι στὶς σαλάτες. Βρασμένο σὲ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα φαγητά.

Ἀριστο δὲ καὶ τὸ ἄσπρο σέλινο, οἱ χονδρὲς δηλαδὴ ρίζες αὐτοῦ. Τριφτὸ ὡμὸ στὶς σαλάτες. Βραστὸ σὲ πλῆθος φαγητά, ταιριάζει ἰδίως στὴ φασολάδα.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Τροφὴ καὶ Ζωὴ» τῆς κ. Ἀν. Κατσίγρα)

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΑΔΗ

ΝΤΑΛΙΕΣ

Ὅλο ντάλιες, πλῆθος ντάλιες, πόσες χάρες ἡ ἀναγάλλει, λὲς τὸ σπῖτι ἀνθοβολεῖ.

Γεμισμένο τ' ἀνθογαῦλι, καὶ στὴ γλάστρα ντάλια θάλλει, ντάλιες ἔχουν στὴν αὐλή.

Γιά να γνωρίσουμε την 'Ελλάδα

ΚΥΜΗ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Το ταξίδι από την πρωτεύουσα στην Κύμη είναι δυνατόν να γίνει δια θαλάσσης, μέσω Πειραιώς και η απόσταση είναι 110 μίλια. Η συγκοινωνία αυτή ήταν άλλοτε ή πιο συνηθισμένη. Σήμερα όμως, με την αθροίνια των αυτοκινήτων, το ταξίδι γίνεται δια ξηρᾶς μέσω Χαλκίδος. Ξεκινώντας από τὰς Ἀθήνας τὸ πρῶτὸ τὸ λεωφορεῖο φθάνει στὴν Κύμη τὸ μεσημέρι, ἢ, φεύγοντας τὸ μεσημέρι φθάνει στὴν Κύμη κατὰ τὰς 5-7 τὸ βράδυ.

Ἡ συγκοινωνία Ἀθηνῶν-Κύμης ἐξυπηρετεῖται μὲ σχετικά πυκνὸ δίκτυο λεωφορείων.

Μετὰ τὴ Χαλκίδα τὸ λεωφορεῖο συνεχίζει τὴ διαδρομὴ του πρὸς τὰ Ν.Α. μὲ πρῶτο σταθμὸ τὴν Ἑρέτρια (Ν. Ψαρά). Ὑστερα κατηφορίζει πρὸς τὸ Ἀλιβέρι, ὅπου ὁ ταξιδιώτης ἔχει νὰ θαυμάσῃ τὴς ἐγκαταστάσεις τῶν θερμοηλεκτρικῶν ἐργοστασίων τῆς ΔΕΗ, πού λειτουργεῖ ἐκεῖ χάρις στὰ πλούσια κοιτάσματα λιγνίτου, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν στὴν περιοχὴ. Προχωρῶντας πρὸς τὰ ΒΑ μπαίνομε στὴν περιοχὴ τῆς Κύμης. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ, μὲ τὴ θαυμαστὴ βλάστησι καὶ τὰ περιποιημένα κτήματα, γεμάτα ὀπωροφόρα δένδρα, ἀντικρύζομε πολυάριθμα χωριά καὶ κωμοπόλεις, ὅπως τὸ Αὐλωνάρι, τὴς Κονίστρες, τοὺς Καλημεριάνους κλπ. μὲ ἐντονη ἐμπορικὴ κίνησι καὶ μὲ ἱστορία ὅπως δείχνουν τὰ μεσαιωνικὰ ἑρείπια καὶ οἱ πύργοι, πού συναντοῦμε κάθε τόσο εἴτε κοντὰ στὸ δρόμο εἴτε μέσα στὰ ἴδια τὰ χωριά.

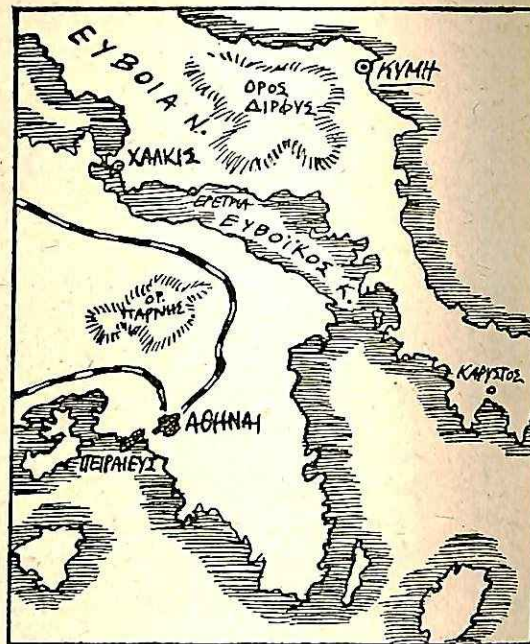
Φθάνοντας σ' ἓνα γραφικώτατο ὕψωμα 300 περίπου μέτρων, ἔχομε ἀπέναντί μας διάπλατα τὸ πανόραμα

τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι πολὺ δροσιτικὴ, γιατί τὴν ζωογονεῖ τὸ μελέμι ὅλες τὶς ὥρες τῆς ἡμέρας, πού ἔρχεται, χωρὶς κανένα ἐμπόδιο, ἀπὸ τὰ Β.Α., ἀπ' τὴν Μικρὰ Ἀσίαν καὶ τὰ Δαρδανέλλια.

Σ' αὐτὸ τὸ θαυμαστὸ καὶ κατὰ φύτο περιβάλλον βρίσκεται ἡ μικρὴ πόλις τῆς Κύμης, ἡ ὁποία εἶναι καὶ τὸ τέρμα τοῦ ταξιδιοῦ μας. Τὸ λεωφορεῖο μᾶς κατεβάζει στὴν κεντρικὴ πλατεῖα τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου. Ἡ Κύμη εἶναι σχετικῶς μικρὴ, ἀλλὰ ἱστορικὴ πόλις μὲ πληθυσμὸ μόλις 4 χιλιάδων κατοίκων. Εἶναι πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας Καρυστίας. Ἀπ' αὐτὴν προέκυψαν δύο ἀρχαῖαι πόλεις τῆς Ἑλλάδος: Ἡ Αἰολικὴ Κύμη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἡ Κύμη (Κούμη) τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, στὴν Ν. Ἰταλία. Τὸ ἀλφάβητο τῆς Κύμης ἐχρησίμευσε γιὰ νὰ καταρτισθῇ τὸ λατινικὸ ἀλφάβητο.

Οἱ κάτοικοι διακρίνονται γιὰ τὴ φιλοξενία τους, τὴν εὐγένεια τῶν ἡθῶν, τὴν προσήλωσί τους πρὸς τὴς ἑλληνοχριστιανικὲς παραδόσεις. Στὶς μεγάλες ἑορτές, ὅποτε γίνονται δημόσιοι χοροὶ καὶ προσφέρεται καὶ καγητό, τὸ περίφημο στιφάδο ἀπὸ φιλεόρτους πανηγυριστὰς, γυναῖκες τῆς Κύμης φοροῦν τὴν ὠραία τοπικὴ ἐνδυμασία.

Ἡ νεωτέρα Κύμη ἔχει ἀναδείξει πολλοὺς, πού διεκρίθησαν στὰ γράμματα καὶ στὶς τέχνες. Εἶναι πατρίς τοῦ διασήμου ζωγράφου-χαράκτου Γαλάνη, πού τιμᾷ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα στὴ Γαλλία, μέλους τῆς Γαλ. Ἀκαδημίας. Ἐπίσης τοῦ διασήμου καρκινολόγου Γ. Παπανικολάου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολούμπια, ὁ

ὁποῖος θεωρεῖται ὡς ὁ κορυφαῖος στὴν εἰδικότητά του σ' ὅλον τὸν Κόσμο. Οἱ Κυμαῖοι διακρίνονται ἐπίσης καὶ γιὰ τὸν πατριωτισμὸ τους καὶ εἶναι ὑπερήφανοι, διότι Κυμαῖος ἦταν καὶ ὁ θρυλικὸς Ταγματάρχης Βελισσαρίου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἡ δόξα τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ ἔπεσε ὑπὲρ πατρίδος κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου (13 Ἰουλίου 1913).

Ἡ Κύμη ἦταν ἀλλοτε διάσημη γιὰ τὰ κρασιά της, τὰ ὁποῖα σήμερα μὲ τὴν καταστροφὴ τῶν ἀμπελιῶν της δὲν ὑπάρχουν. Εἶναι ὅμως ὀνομαστή γιὰ τὰ σύκα καὶ τοὺς ἄλλους καρπούς της.

Ἀλλὰ τὸ πιὸ ἐλκυστικὸ εἶναι οἱ ἐξοχές τῆς Κύμης πρὸς τοὺς Καλημεριάνους, πρὸς τὴν Πηγὴ τοῦ χωνευτικοῦ νεροῦ, ἀληθινὴ κολυμβήθρα τοῦ Σιλῳάμ, κατὰλληλη γιὰ πολλὰς παθήσεις, ἐπίσης πρὸς τὴν Παραλία μὲ τὴ γραφικωτάτη διαδρομὴ της καὶ πρὸς τὸ μοναστήρι τοῦ Σωτήρος. Ἀπ' ἐκεῖ ἀγναντεύει κανεὶς ὅλο τὸ Αἶγαῖο, γι' αὐτὸ πολὺ χαρακτηριστικὰ ὀνομάσθηκε «Μπαλκόνι τοῦ Αἰγαίου».

ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΣΚΑΜΠΕΛ

(Ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν)

Σκίτσα ΑΝ. ΒΩ.

Ὁ Τζὼν Μπούλ

[2]

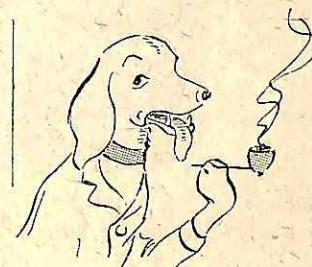
Στὸ περασμένο φύλλο ἐκάνατε τὴ γνωριμία τῶν μελῶν τοῦ περιφήμου θιάσου Κασκαμπέλ. Αὐτὰ ἀποτελοῦσαν τὸ ἓνα τμήμα τοῦ συγκροτήματος, τὸ πρῶτο. Τώρα θὰ κάνετε τὴ γνωριμία καὶ τοῦ δευτέρου τμήματος τοῦ ζωικοῦ, ὅπως τὸ ὀνόμαζε ὁ κύριος Καίσαρ.

Αὐτὸ μπορεῖ νὰ μὴν ἦταν βέβαια λογικὸ ὅσο τὸ πρῶτο, ἀλλὰ στὴν καλλιτεχνία δὲν ἔπαιζε καθόλου δευτερεύοντα ρόλο. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε λοιπὸν νὰ λάβω τὴν τιμὴ νὰ

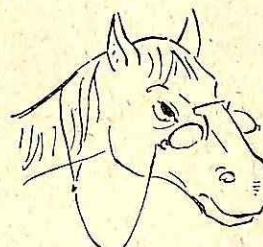
σᾶς τὸ παρουσιάσω.

Κι ἀρχίζομε ἀπὸ τὰ δύο σκυλιὰ. Δυὸ σκυλιὰ χαριτωμένα, πανέξυπνα, τὸ ἓνα μεγάλο, τὸ ἄλλο μικρό, πού μὲ τὴν ἐξυπνάδα τους ἔκαναν τὸν κόσμον νὰ τὰ κοιτάζῃ μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό.

Ἀκολουθεῖ μιὰ μαϊμού, πού στὰ ἀστεία καὶ τοὺς μορφασμοὺς συναγωνιζόταν τὸν κωμικὸ κύριο Λέλεκα. Κι ἦταν τέτιος ὁ συναγωνισμός, πού κάποτε ὁ Κασκαμπέλ ἀποφάσισε νὰ κάμῃ «δημοψήφισμα» μεταξὺ τῶν θεατῶν, γιὰ νὰ ἰδῇ ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο θὰ ὀνομασθῇ πρῶτος κωμικὸς τοῦ θιάσου. Ἀλλ' ἀπάνω

Ὁ Βάγκραμ

Ὁ Βερμούτ

τῆς τάξεως ράτσα, πού φλυαροῦσε καὶ ξεφρόνιζε ὅλη τὴν ἡμέρα, παίρνοντας μαθήματα μουσικῆς καὶ ἀπαγγελίας ἀπὸ τοὺς δύο νεαροὺς Κασκαμπέλ.

Καὶ τέλος ἔχομε τὰ δύο ἄλογα, καλὰ καὶ ὑπομονητικά, ἀλλὰ λιγάκι γέρικά. Παρ' ὅλο ὅμως τὰ χρονάκια τους, δὲν ἀρνιόνταν ποτὲ νὰ τραβήξουν τὸ τροχόσπιτο τῆς περιώνυμης αὐτῆς οικογενείας.

Γιατὶ οἱ Κασκαμπέλ, ὅπως ὅλοι οἱ πλανόδιοι θιάσοι, εἶχαν ἓνα μεγάλο ἐμάξι μὲ ρόδες, πού τοὺς ἐχρησίμευε καὶ γιὰ σπίτι καὶ γιὰ ἀποθήκη, μὰ καὶ γιὰ μέσο μεταφοράς, κάθε φορὰ πού ἐταξίδευαν ἀπὸ τόσο σὲ τόπο.

Τώρα πρέπει νὰ σᾶς πῶ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν

τοῦ ζωικοῦ τμήματος. Τὰ ἄλογα ὀνομάζονταν τὸ ἓνα Βερμούτ καὶ τὸ ἄλλο Μονομάχος. Ὁ πύθηκος Τζὼν Μπούλ. Ὁ παπαγάλος Ρήτορας. Πολὺ ἐπιτυχημένο ὄνομα σ' ἀλήθεια, ἀν καὶ θὰ τοῦ ταίριαζε περισσότερο νὰ τὸν ἔλεγαν Πολυλογᾶ. Καὶ τέλος τὰ δύο σκυλιὰ τὰ ἔλεγαν τὸ ἓνα Βάγκραμ καὶ τ' ἄλλο Μαρέγκο. Ὁ ἀφεντικός τους τὰ εἶχε ὀνομάσει ἔτσι σ' ἀνάμνησι τῶν δύο περιφήμων νικῶν τοῦ Ναπολέοντος, τοῦ ὁποίου ἦταν πάντα θαυμαστής.

—Πῶς νὰ μὴ τὸν θαυμάζω, ἔλεγε, ἓνα τέτιον ἥρωα, πού ἐνῶ οἱ σφαῖρες σφύριζαν τριγύρω του, ἐφώναζε:

—Ἀκολουθεῖτε τὸ ἄσπρο μου λοφίο. Θὰ σᾶς ὁδηγῇ πάντα στὸ δρόμο τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Κι ἅμα τοῦλεγε κανεὶς, πῶς αὐτὰ τὰ εἶπε ὁ Ἑρρίκος Δ', ἀπάντοῦσε.

—Ἰσως, ἀλλὰ κι ὁ Ναπολέων θὰ μποροῦσε νὰ τὰ πῇ.

Τώρα ἡ οἰκογένεια Κασκαμπέλ, ἀφοῦ συμπλήρωσε μέσα σὲ τρία χρόνια τὸ γύρο τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, ἐτοιμαζόταν νὰ γυρίσῃ πιά στὴν ἀγαπημένη τῆς πατρίδα τὴ Γαλλία.

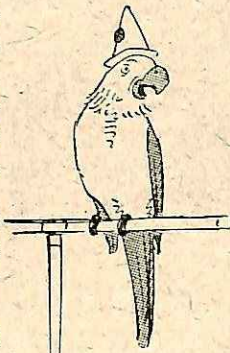
Εἶχαν νὰ κάνουν δηλαδὴ ἓνα ταξίδι οὔτε μικρὸ οὔτε κ' εὐκολο. Θὰ ξεκινούσαν ἀπὸ τὸ Σακραμέντο τῆς Καλιφορνίας μὲ τὸ τροχόσπιτο, κι ὅταν ἔφταναν στὴ Νέα Ὠρκὴ θὰ τὸ διέλυναν, θὰ τὸ φόρτωναν σ' ἓνα ὑπερωκεάνιο, κι ἅμα θ' ἀποβιβάζονταν στὴ Χάρρη θὰ τὸ συναρμολογοῦσαν πάλι, γιὰ νὰ φτάσουν μ' αὐτὸ στὸ ξακουστὸ Παρίσι.

Στὶς 15 Φεβρουαρίου λοιπὸν, τὸ τροχόσπιτο—πού εἶχε κινητήριον δύναμι... δύο ἵππων, ὅπως ἔλεγε ὁ κύριος Καίσαρ—ξεκινοῦσε ἀπὸ τὸ Σακραμέντο, ἔχοντας μέσα του τὰ δύο τμήματα τοῦ θιάσου, τρόφιμα, βεστιάρια καὶ λοιπὰ καλλιτεχνικὰ εἶδη, καὶ πάνω στὴ στέγη του δεμένους τοὺς σκύλους καὶ τὴς σκόλες, πού χρησίμευαν γιὰ τὰ ἀκροβατικά γυμνάσματα.

Τὶς πρῶτες μέρες τὸ ταξίδι δὲν παρουσίασε δυσκολίες. Οἱ δύο ἵπποι, ὁ Βερμούτ καὶ ὁ Μονομάχος, τὰ κατὰφερναν ἀρκετὰ καλά. Ἀλλ' ὅταν πέρασαν τὰ σύνορα τῆς Καλιφορνίας, ἀρχισαν οἱ καυμένοι νὰ τὰ βρίσκουν λιγάκι σκούρα.

(Ἐπεται συνέχεια)

Διασκευὴ Β.

Ὁ Ρήτορας

Ὁ Μαρέγκο

Ὁ Μονομάχος

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

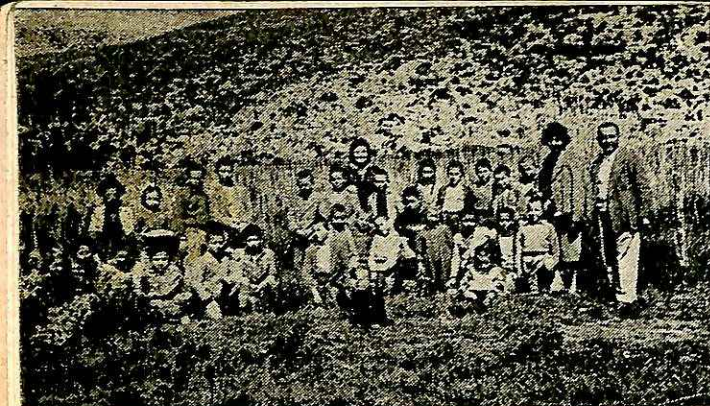
Οἱ Ἑρυθροσταυρίται τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Πετρῶν Ἀμυνταίου Παῦλος Πετσανίδης καὶ Εὐαγγελία Πετρίδου, μόλις εὔρον ὁ πρῶτος πορτοφόλιον περιέχον 2000 δραχ. καὶ ἡ δευτέρα χρυσοῦν δακτυλίδιον, ἔσπευσαν καὶ παρέδωσαν αὐτὰ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ σχολείου, ἵνα δοθοῦν εἰς τοὺς δικαιούχους.

Παῦλος Πετσανίδης

Εὐαγγελία Πετρίδου

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. Ν. 'Επιδάουρου 'Αργολίδος ρίχνουν πετρέλαιο εις έλώδη περιοχήν.
Juniors of Elem. School N. Epidauros, pouring petroleum on stagnant waters

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. 'Ιστορικου Καλαπόκλιου 'Ηπείρου, βοηθούν εις την ανέγερσιν του διδασκατηρίου.
Juniors of Elem. School Kalapaki, Epirus helping in the reconstruction of their school

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. Περίνθου Κιλκίς βοηθούν εις την ανέγερσιν του διδασκατηρίου.
Juniors of Elem. school Perinthos Kilikis helping in the reconstruction of their school.

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. Κορομηλιάς Κιλκίς σκεπάζουν άσβεστολακκόν προς πρόληψιν δυστυχημάτων.
Juniors of Elem. School Koromilia Kilikis covering a ditch full of lime to prevent accidents

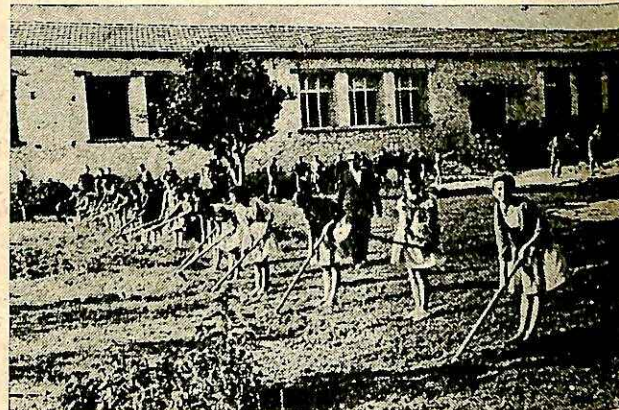

Ε.Σ.Ν. μαθ. Α' Δημ. Σχολ. Αιγίνης με τρόφιμα δι' άπόρους οικογενείας.
Juniors of 1st Elem. School Aegina with food parcels for the poor

Ε.Σ.Ν. μαθ. Α' καί Β' Δημ. Σχολ. 'Ορχομενού άσβεστούνουν τά δένδρα του σχολείου.
Juniors of 1st and 2nd Elem. School Orchomenos attending to the trees they had planted.

Ε.Σ.Ν. μαθ. 'Ιδιωτ. Γυμνασίου Α. 'Ασιατίδης φυτεύουν δένδρα εις Κερκτσίνι-Πειραιώς.
Juniors of private High School A. Assiatides, Piraeus planting trees

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Κορυφής 'Ημαθίας Ισοπεδώνουν την αύλήν του Σχολείου.
Juniors of Elem. School Koryfi, Macedonia levelling their play ground

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. Ν. Μπάφρας Φυλλίδος Σερρών φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School N. Bafra Serres, working for the reafforestation

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. 'Ανω Πέτρας 'Αρτης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Ano Petra, Artá planting trees.

Ε.Σ.Ν. μαθ. Γυμνασίου 'Ελευθεροπόλεως διανέμουν δώρα εις τήν ορφανοτροφείον Καβάλλας.
Juniors of High School Eleutheropolis distributing gifts at the orphanage in Kavala

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. Τεμενής με δώρα διά τας πτωχάς οικογενείας.
Juniors of Elem School Temeni with gifts for poor families

Ε.Σ.Ν. μαθ. Δημ. Σχολ. Πυλίου, Κω Ισοπεδώνουν τό προύλιον του σχολείου.
Juniors of Elem. School Pylion, levelling their playground

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. Πατινίου, Ξάνθης άσκούνται εις τας α βοήθειας.
Juniors of Elem. School Patinos, Xanthi practicing in first aid

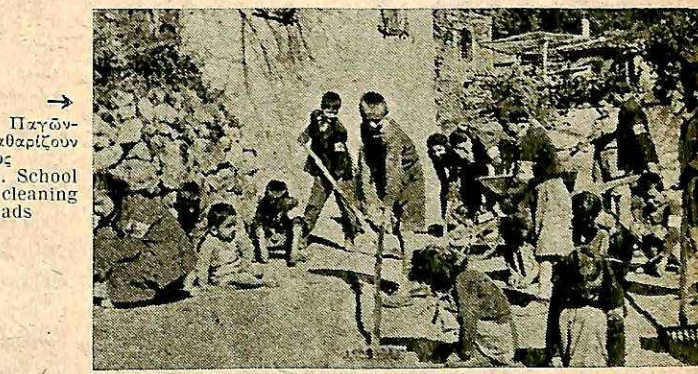

Ε.Σ.Ν. Στ' δημ. Σχολ. 'Ορεστιάδος τοποθετούν βρύση εις την αύλήν του σχολείου.
Juniors of 6th Elem. School Orestias helping in the reconstruction of their school

Ε.Σ.Ν. μαθ. Α' δημ. Σχολ. Τσαρίτσανης 'Ελασσόνας βοηθούν εις την ανοικοδόμησιν της εκκλησίας.
Juniors of Elem. School Tsaritsani helping in the reconstruction of the village church

Ε.Σ.Ν. μαθ. του Γυμνασίου Θηβών εις τας έπικουρωτικές φυλακάς τής πόλεως, όπου διένειμαν διάφορα δώρα εις τούς κρατούμενους.
Juniors of High School Thebes at the reformatory prisons of the town, where they distributed gifts to the inmates.

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Παγώντος Ευβοίας, καθαρίζουν τούς δρόμους.
Juniors of Elem. School Pagonta Euboea cleaning the village roads

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. Λαγκκας Β' περιφ. Πατρών περιποιούνται τά δένδρα, τό οποία έπάρτευσαν.
Juniors of Elem. School Laca, Patras looking after the trees they have planted.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ζήλμης 'Αγρινίου διορθώνουν κεντρικόν δρόμον του χωριού.
Juniors of Elem. School Zilmi, Agrinion repairing a village road

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαρκοπούλου 'Αττικής έβοήθησαν εις την φύτευσιν 213 ελαιόδένδρων.
Juniors of Elem. School Marcopouloin helped in planting 213 olive-trees

Το καλό ξεκίνημα των δένδρων

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

έλλά στα φυλλοβόλα. Όσα έχουν μπάλλα χρώματος, θα προσπαθήσω να μη χαλάσει ή μπάλλα, γιατί κινδυνεύει να ξηραθεί το δένδρο. Μόνον

Η Ελλάδα μας είναι η χώρα των δένδρων.

Το δένδρο είναι ένας ζωντανός οργανισμός με πολλές λειτουργίες.

Για να μεγαλώσει σωστά πρέπει να το βοηθήσουμε, από τα μικρά του χρόνια, όπως ή μάνα το παιδί της.

Τί πρέπει να κάνουμε;

Θα περιορισθώ στα καρποφόρα δένδρα, γιατί αυτά είναι πολυτιμότερα για μας.

Τα δένδρα χωρίζονται σε δυο μεγάλες κατηγορίες. Σε κείνα, που ρίχνουν τα φύλλα τους τον χειμώνα και σε όσα τα κρατούν. Τα πρώτα ονομάζονται φυλλοβόλα και τα δεύτερα αειθαλή. Τα φυλλοβόλα είναι πάντοτε πιο γερά από τα αειθαλή. Γι' αυτό και όταν πρόκειται να φυτευθούν τα φυλλοβόλα, φυτεύονται τελείως γυμνά, πλην της φυστικής, ή όποια απαιτεί μια μικρή μπάλλα χώμα γύρω από τη ρίζα της, ενώ τα αειθαλή φυτεύονται με αρκετό χώμα στη ρίζα τους, που γίνεται σαν μπάλλα και φυλάσσεται μέσα σε λινάτσα. Αν φυτευθούν με γυμνή τη ρίζα, θα ξηραθούν άμεσα τα φύλλα τους.

Τα δενδρύλλια ή τα δημιουργούμε μόνοι μας από σπόρους, μοσχεύματα, και ριζίδια ή τ' αγοράζουμε από δενδροκόμους, που τα εδημιούργησαν κατά τον ίδιο τρόπο.

Όσα δενδρύλλια είναι από σπόρο, κατά 90% είναι άγρια. Γι' αυτό πρέπει να μπολιαστούν με ήμερη ποικιλία. Τα άλλα κατά 100% είναι ήμερα και αποδίδουν την ποικιλία, στην όποιαν ανήκει το δένδρο.

Η κατάλληλη εποχή για να φυτευθεί ένα δένδρο είναι ο χειμώνας. Για τα φυλλοβόλα, όταν πέσουν τα φύλλα των δένδρων, αλλά ακόμη και μέχρι τον Απρίλιο, προτού ανθίσουν. Για τα αειθαλή στα μέρη, που δεν πέφτουν παγωνιές, το φύτευμα είναι καλλίτερα να γίνει, τον Νοέμβριο. Για όλα τα κλίματα κανονικά το φύτευμα γίνεται τον Φεβρουάριο.

Στα υγρά εδάφη το φύτεμα και των δυο κατηγοριών γίνεται τον Μάρτιο. Τα δενδρύλλια φυτεύονται πάντοτε με αποστάσεις από 5-10 μέτρα και σε γραμμές, ανάλογα με την ανάπτυξη, που θα πάρη κάθε δένδρο, όταν μεγαλώσει καλά.

Πρώτη βοήθεια, που θα του δώσουμε είναι ν' ανοίξουμε ένα λάκκο 2-3 μήνες προτού το φυτέψουμε με ένα μέτρο βάθος και ένα μέτρο πλάτος. Το χώμα του λάκκου θα τοποθετηθεί σε δυο σωρούς. Ο ένας θα περιλάβη το χώμα της επιφανείας και όσο βρίσκεται σε βάθος 30 πόντων και ο άλλος το υπόλοιπο που θα σκαφή σε βάθος 70 πόντων. Αν είναι χαλικώδες ή άμμωδες πάλι χωριστά θα τεθή κοντά στο λάκκο.

Δεύτερη βοήθεια είναι το δενδρύλλιο να φυτευθεί σε τέτοιο βάθος ώστε το μπόλι να μη σκεπάζεται από το χώμα, αλλά να βρίσκεται 5-6 πόντους πάνω από την επιφάνεια του εδάφους. Διότι αλλιώς θα σαπίσει το έμβολιο και το δενδρύλλιο θα ξηραθεί.

Τρίτη βοήθεια είναι, η ρίζα του δενδρυλλίου να ευρη χώμα γερό αφράτο και ικανό να θρέψη τη ρίζα του, ώστε να πιάσει. Η ρίζα ούτε θα πιάσει, ούτε θα προχωρήσει, όταν βρίσκεται σε χώμα σφιχτό ή πέτρα. Το δένδρο θα ζήσει μερικά χρόνια και κατόπιν θα ξηραθεί. Γι' αυτό και στον πάτο και σε βάθος 20 πόντων, ρίχνουμε χαλίκια, που επιτρέπουν να στραγγίζουν τα νερά του ποτίσματος. Πάνω από τους 20-90 πόντους, ρίχνουμε μίγμα από καλά χωνεμένη κοπριά, χώμα γερό και ψαχνό και αν έχουμε και 2-3 κιλά από το λίπασμα 4-10-10. Όταν φθάσει ο λάκκος τους 90 πόντους, τότε θα φυτέψουμε στο μέσον του λάκκου το δενδρύλλιο και θα βάλουμε δίπλα του ένα πάσσαλο γερό, ο οποίος θα δεθεί πάνω στο δένδρο κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μη το πληγώνει το δέσιμο.

Τετάρτη βοήθεια. Θα πά- ρουμε την ψαλλίδα και θα αφαιρέσουμε από τη ρίζα, προτού το φυτέψουμε, όσα ριζίδια είναι ξηρά,

θα κόψουμε τους σπάγγους, που είναι δεμένη.

Όταν τελειώσουμε το φύτεμα, τότε θα κλαδέψουμε και το τμήμα, που βρίσκεται έξω από το λάκκο. Στα φυλλοβόλα, αν το δενδρύλλιο έχει διαμορφωθεί και έχει 2-3 κλαδιά στην κορυφή του κορμού, θα τα κλαδέψουμε σε μήκος 15-25 πόντους. Στα γερά πιο πολύ, στα αδύνατα πιο λίγο. Αν είναι μονόβερρο, θα κλαδέψουμε τον κορμό, ως 50-60 πόντους. Στο ύψος αυτό, θα σχηματισθεί ή βάση του δένδρου, ο σταυρός, που λένε οι γεωργοί μας. Αυτό το κλάδεμα υποβοηθεί την ισορρόπηση της κορυφής του δένδρου με το ριζικό σύστημα και δίνει γερό θεμέλιο για άντοχη διαρκείας. Έξασφαλίζει το πιάσιμο. Στα αειθαλή, κουρεύουμε τα βλαστάκια κατά 20-30 πόντους, αφαιρούμε όσα πλεονάζουν κάτω από το σταυρό και κόβουμε τον κεντρικό βλαστό περισσότερο από τους άλλους.

Πέμπτη βοήθεια. Ποτί- ζουμε χορταστικά το δένδρο άμεσα, όχι όμως κοντά στη ρίζα, αλλά γύρω και μακριά ως 20 πόντους. Έπειτα κάθε βδομάδα θα το ποτί- ζουμε.

Εκτη βοήθεια. Θα το παρακολουθούμε συνεχώς θα το σκαλίζουμε, θα αφαιρούμε τα άγριόχορτα. Εάν παρουσιασθεί κανένα έντομο θα το καταπολεμήσωμε.

Έτσι το δένδρο μας, θα ξεκινήσει καλά και θα στερεώσει μέσα στη νέα του κατοικία για να μας αποδώσει μετά 3-4 χρόνια τους καρπούς του. Εάν και στα έρχόμενα χρόνια το φροντίζουμε, δηλαδή το ποτίζουμε, το κλαδεύουμε κανονικά, το τροφοδοτούμε και το απαλλάσσουμε από τους ανεπιθύμητους έχθρους, τότε το δένδρο αυτό θα αποδώσει. Κάθε δένδρο είναι και ένα κεφάλαιο, που θα δώσει τόκο πολλαπλάσιο.

Έρυθροσταυρίται, φυτεύετε όσο μπορείτε περισσότερα δένδρα. Είναι υγεία και πλούτος.

Άληθινές ιστορίες

Ο πρωταθλητής

Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ, Έπιθεωρητού Δημ. Σχολείων

Τον μεγαλύτερο ποδηλατικό αγώνα, που έγινε μέχρι σήμερα στη Σουηδία, τον έκερδισε το 1951 κάποιος Γουσταύος Χάκανσον. Τουτό δεν είχε βέβαια καμιά ιδιαίτερη σημασία για τον άλλο κόσμο έξω από τη Σουηδία, ώσπου έγινε γνωστό ότι ο νικητής ήταν 66 χρόνων, όταν έκερδισε την ποδηλατοδρομία αυτή.

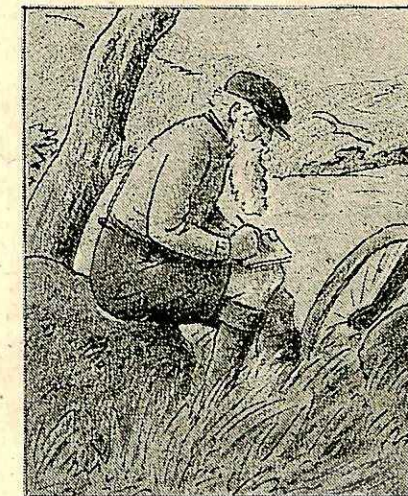
Πήγαινε στο σπίτι σου και ξαπλώσου στην πολυθρόνα σου, του είπε ή Έπιτροπή Έπιτροπή, όταν ο Χάκανσον ζήτησε να λάβη μέρος στον αγώνα. Είσαι 26 χρόνια μεγαλύτερος, απ' ό,τι επιτρέπεται.

Η έφημερίδα, που είχε οργανώσει την ποδηλατοδρομία και θα απέ- νειμε το βραβείο στο νικητή, είχε ανακοινώσει ότι μόνον άνθρωποι νέοι με εξαιρετική υγεία και σωματική άντοχη θα λάβαιναν μέρος σ' αυτήν. Οι ποδηλάτες θα έτρεχαν μια από- στασι από 1094 μίλια δηλ. 1750 χιλιόμετρα περίπου από τα βόρεια προς τα νότια της Σουηδίας.

Περισσότεροι από 1000 νέοι, ποδηλάτες δήλωσαν συμμετοχή, μα ή ή έπιτροπή έκρινε ικανούς μόνο 50. Αυτούς τους έστειλε σιδηροδρομικώς στη Χαπαράντα, μια πόλι προς τα βόρεια της Σουηδίας, απ' όπου θα γινόταν το ξεκίνημα. Έκει οι νεαροί ποδηλάτες ξεκουράστηκαν κι έτρωγαν ειδικά φαγητά για να διατηρήσουν την υγεία τους και τη δύναμή τους προτού αρχίσουν τον αγώνα προς τα νότια της χώρας τους.

Κανείς δεν προσφέρθηκε να πληρώ- ση ένα εισιτήριο τραίνου για τον Γουσταύο Χάκανσον κι έτσι διέσχισε την απόστασι των 1000 μιλίων ως τη Χαπαράντα με το ποδήλατο του. Έκει βρήκε τους 50 ποδηλάτες ξεκού- ραστους κι άκμαίους, έτοιμους για τον μεγάλο αγώνα. Σε λίγο οι νεαροί άθληται ανέβηκαν στα ποδήλατά τους κι ο αγώνας άρχισε. Ο Χάκαν- στον τους ακολουθούσε με το ποδήλα- τό του, καθώς ή άσπρη, μακριά γε- νειάδα του ανέμιζε στον άέρα. Η Έπιτροπή είχε δώσει στον κάθε άθλη- τη από ένα αριθμό από το 1-50. Ο γέρο-Γουσταύος, που τον είχαν απο-

κλείσει από τον αγώνα, αλλά που δεν μπορούσαν να τον έμποδίσουν να τρέχη στο δρόμο, έβαλε στο στήθος του ένα μεγάλο μηδέν. «0». Η ποδη- λατοδρομία αυτή είχε μεγάλο έν- διαφέρον κι άρκετοι άνθρωποι έστε- καν στο δρόμο και παρακολουθούσαν. Απ' αυτούς κανείς σχεδόν δεν είχε

Ανοίγει το σημειωματάριό του και σημειώνει.

προσέξει τον Χάκανσον ώσπου είχε τρέξει με το ποδήλατό του 150 χι- λιόμετρα. Τότε, καθώς περνούσε τους δρόμους μιάς μικρής ήσυχης πολι- τείας, εία μικρό παιδί τον είδε με την κάτασπρη γενειάδα του και φώναξε:

«Κοιτάξτε, κοιτάξτε, ένας παπούς τρέχει με το ποδήλατό του». Ένας φωτορεπόρτερ άκουσε τις φωνές του μικρού, είδε τον Χάκανσον στο ποδήλατό του μ' ένα μηδέν στο στήθος του κι έγραψε γι' αυτόν στην έφημερίδα του. Μετά απ' αυτό όλοι οι κάτοικοι της Σουηδίας, στις πόλεις και στα χωριά, άρχισαν να μιλούν για τον «παπού». Έφτά ήμέρες συνεχώς έγραφαν στην πρώτη τους σελίδα όλες οι έφημερίδες της Σουηδίας για το πώς πήγαινε στους αγώνες ο Γουσταύος Χάκανσον. Στο τέλος κάθε ήμέρας οι 50 νεαροί ποδηλάτες έπε- φταν να ξεκουραστούν ως το πρωί. Ο «παπούς» όμως έτρεξε τρεις μέρες και τρεις νύχτες χωρίς να κοιμηθεί

καθόλου. Όταν για πρώτη φορά σταμάτησε να ξεκουρασθεί, κοιμήθη- κε όλες-όλες τρεις ώρες σ' ένα ξύλινο πάγκο σ' ένα σταθμό χωροφυλακής ενός χωριού. Έστερα φρέσκος-φρέ- σκος συνέχισε τον αγώνα.

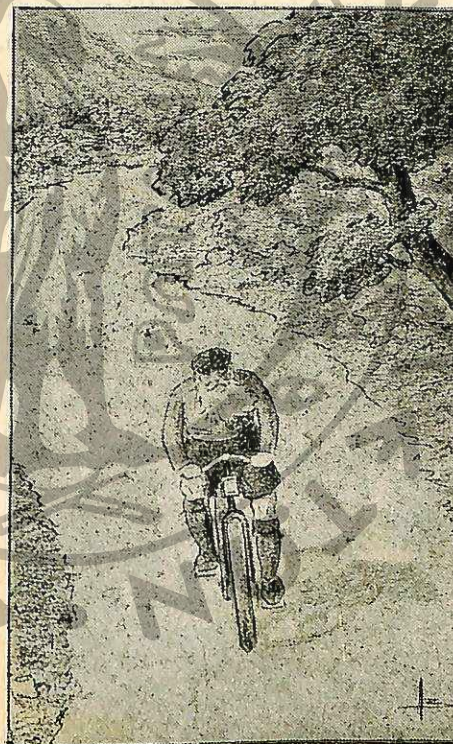
Καθώς ο Χάκανσον έτρεχε, ένας ανταποκριτής κάποιας έφημερίδας τον παρακάλεσε να γράφη κάθε μέρα και κάτι για το ταξίδι του. Ο «παπούς», συμφώνησε, γιατί είχε διαθέσιμο και- ρό, άφου είχε ξεπεράσει τους άλλους 50 ποδηλάτες, που κάθε νύχτα κοι- μόνταν. Όπου εύρισκε μια όμορφη τοποθεσία καθόταν κατάχαμα στη χλόη, άνοιγε το σημειωματάριό του και σημείωνε τα πιο ενδιαφέροντα πράγματα για τη διαδρομή του εκεί- νης της ήμέρας.

Εικοσιτέσσερες ώρες προτού φθά- σουν στο τέρμα κάποιος από τους 50 νεαρούς ποδηλάτες, ο «παπούς» είχε τελειώσει τον αγώνα. Έτρεξε με το ποδήλατό του περίπου 2000 μίλια δηλ. 3200 χιλιόμετρα σε λι- γώτερες από έπτά ήμέρες και δεν κοιμήθηκε αυτές τις ήμέρες περισσό- τερο από δέκα ώρες.

Χιλιάδες άνθρωποι τον ζητωκραύ- γασαν και τον σκέπασαν με λουλού- δια στο τέρμα του αγώνος.

Από τον ένθουσιασμό τους τον σήκωσαν στους ώμους τους και τον έφεραν στον άστυνομικό σταθμό, όπου φωτογράφοι τον φωτογράφι- σαν. Πολλοί κάτοικοι της Σουηδίας του έστειλαν ένα σωρό δώρα κι ανά- μεσα σ' αυτά άρκετες πολυθρόνες (συνέχεια εις σελ. 17)

Έτρεξε τρεις μέρες και τρεις νύχτες χωρίς να κοιμηθεί καθόλου.

Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΑ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Όπως σ' όλους τους λαούς της γης, έτσι και στο λαό μας κυκλοφορούν πολλές μικρές ιστορίες, που το περιεχόμενό τους σατυρίζει συχνά διάφορες σχέσεις κι επαγγέλματα ή ωρισμένους ανθρώπους με τις αδυναμίες και τα ελαττώματά τους. Παλαιότερα έλεγαν γι' αυτές ότι ήταν «μύθοι μεταπεσόντες» ή μύθοι συμπτυχθέντες εις παροιμίας» δηλ. παραμύθια, που έγιναν με τον καιρό παροιμίες και ξεχάστηκαν σιγά-σιγά. Τα παραμύθια αυτά εξηγούν πολλές από τις φράσεις, που χρησιμοποιούμε κάθε μέρα. Μια άπ' αυτές τις ιστορίες είναι και η ακόλουθη:

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας άρχοντας, που είχε ένα γαϊδάρo. Στο γαϊδάρo αυτόν είχε τόση αγάπη ώστε έσκέφθηκε να του μάθη και γράμματα. Έκάλεσε λοιπόν στο παλάτι όλους τους μορφωμένους ανθρώπους του τόπου του, τους εξήγησε την επιθυμία του, αλλά κανείς άπ' αυτούς δεν ετόλμησε ν' αναλάβη τη μόρφωση του γαϊδάρου. Ο άρχοντας θυμωμένος τότε τους δήλωσε ότι θα τους απολύσει από την εργασία τους, αφού ήταν τόσο ανίκανοι. Με μεγάλη στενοχώρια άκουσαν όλοι την απόφαση του άρχοντα, αλλά και τί μπορούσαν να κάνουν; Τέλος, κάποιος άπ' αυτούς, επειδή έσκέφθηκε τη δυστυχία της οικογενείας του, όταν θα τον έπαιναν, έπηρε την απόφαση να αναλάβη να διδάξει αυτός τον γαϊδάρo.

—Μά τις λές άνδρα μου; του είπε ή γυναίκα του, όταν της είπε την

Τους είπε να μάθουν στον γαϊδάρo γράμματα.

απόφασί του. Σκέψου ότι δεν θα τον μάθης τίποτα και θα τιμωρηθής περισσότερο από τους άλλους.

—Άκουσε γυναίκα, της είπε. Θα

ζητήσω από τον άρχοντα μια μεγάλη προθεσμία. Στο διάστημα αυτό θα συντηρήσω την οικογένειά μας, και όσπου να τελειώσει ή προθεσμία ποιός ξέρει τί γίνεται. Μπορεί έν τώ μεταξύ ή ό γαϊδάρος να φοφήση ή ό άρχοντας να πεθάνη.

Τί να του πη κι ή καυμένη ή γυναίκα του. Αναγκάστηκε κι αυτή να συμφωνήσει.

Παρουσιάστηκε τότε στον άρχοντα και του είπε:

—Άκουσέ με άρχοντά μου. Απεφάσισα να κάνω αυτό, που μās ζήτησες. Αλλά πρέπει να ξέρης κι εσύ ότι το πράγμα είναι πολύ δύσκολο και θα χρειασθ ή χρόνος πολός κι έξοδα πάρα πολλά.

—Μου είναι αδιάφορο, του άπήντησε ό άρχοντας. Έσυμφώνησαν τότε τον μισθό και τὰ έξοδα για τη συντήρησι του γαϊδάρου, και ώρισαν μια μεγάλη προθεσμία, στην όποια

Έβαλε εμπρός του ένα μεγάλο βιβλίο

έπρεπε να δώσει εξετάσεις ό γαϊδάρος.

Οί μέρες περνούσαν, οί εξετάσεις έπλησίαζαν, ό γαϊδάρος ούτε γράμματα μάθαινε, ούτε έδειχνε διάθεσι να φοφήση. Τί να κάνει κι ό καυμένος ό δάσκαλος. Σκέφθηκε τότε ένα τρόπο. Άρχισε να δίνη λίγη τροφή στον γαϊδάρo και τον άφινε πάντα πεινασμένο. Όστερα, βρήκε ένα μεγάλο βιβλίο με χονδρά φύλλα κι άνάμεσα σε κάθε φύλλο έβαλε κι ένα στρώμα κριθάρι. Τό παρουσίαζε στον γαϊδάρo, του άνοιγε ένα-ένα φύλλο και μ' αυτόν τον τρόπο τό ζωό έτρωγε τό κριθάρι του. Όστερα άφινε και κανένα φύλλο και τότε ό γαϊδάρος τό εσήκωνε με την γλώσσα κι έτρωγε τό κριθάρι, έως ότου έσυνήθισε να φυλλομετρά ή δλο τό βιβλίο με τη γλώσσα. Τέλος, ώρίστηκε ή ήμέρα των εξετάσεων του γαϊδάρου. Ο

δάσκαλος τον άφισε δυό μέρες νηστικό και κατόπιν τον παρουσίασε στην εξεταστική επιτροπή.

Οί εξετάσεις άρχισαν με όλη την έπιστημότητα. Ο δάσκαλος πήγε μέσα, έφερε τό μεγάλο βιβλίο του γαϊδάρου και τόβαλε μπροστά του, χωρίς κριθάρι άνάμεσα στα φύλλα. Μόλις τό είδε ό γαϊδάρος πεινασμένος, έτρεξε να πάρη τό βιβλίο. «Για δέστε, για δέστε ζήλο, που έχει ό γαϊδάρος μου στα γράμματα!..» φώναξε περήφανος ό άρχοντας.

Έν τώ μεταξύ ό δάσκαλος έβαλε

Γύριζε τὰ φύλλα κι όλο μουρμούριζε

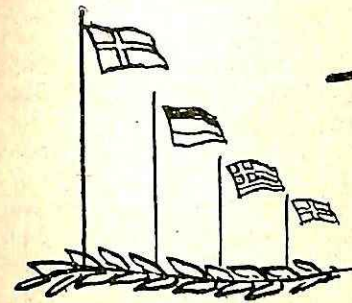
τό βιβλίο εμπρός εις τον γαϊδάρo, έπάνω σ' ένα τραπέζι. Άρχισε τότε αυτός να μουρμουρίζει και να φυλλομετρά γρήγορα-γρήγορα τό βιβλίο για να εύρη κριθάρι, αλλά τίποτα. Τό μουρμούρισμα του γίνεται όλοένα και ζωηρότερο και τό φυλλομέτρημα ταχύτερο. Ο άρχοντας κι ή επιτροπή έμειναν με τό στόμα ανοιχτό. Θέλησαν να τον διακόψουν, να πουν ότι δεν καταλαβαίνουν τί λέει, αλλά ό δάσκαλος έδικαιολόγησε άμέσως τον μαθητή του. Είπε ότι ήταν συγκινημένος κι ότι από την μεγάλη του προθυμία έμαθε να διαβάζη πολύ γρήγορα, άλλ' ότι αυτό θα διορθωθ ή με τον καιρό. Έτσι ό άρχοντας ίκανοποιήθηκε κι ό ξευπνος δάσκαλος έγλύτωσε από την τιμωρία, που τον έπερίμενε.

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

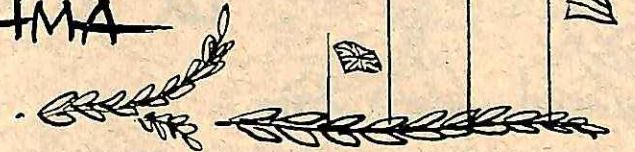
ΒΡΟΧΟΥΛΑ

Βροχούλα, που έλαφρά
στό τζάμι μου άρχινίζεις,
τ' ανθάκια τὰ ξερά
σε βλέπω να δροσίζεις

Οί άγροι με τὰ σπαρτά
κι ή φύση ή μαραμμένη
γλυκά σε χαιρετά
βροχούλα εδλογημένη.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Μετά τον ένθουσιασμό από τις επιτυχίες των άθλητών μας στους άλυσμόνητους Έλληνο — άμερικανικούς άγώνες του Αύγουστου, ήλθε ή απογοήτευσις της έμφανίσεως του Έλληνικού Άθλητισμού στο Εύρωπαϊκό πρωτάθλημα στίβου της Στοκχόλμης. Η απογοήτευσις ήταν άκόμη μεγαλύτερη, γιατί τὰ ώραία άποτελέσματα των άθλητών μας στην άναμέτρησί τους με τους Άμερικανούς άσους, είχαν δώσει φτερά στη... φαντασία και πολλοί «είδικοί» προέβλεπαν θριάμβους. Φυσικά κανείς δεν φανταζόταν ότι στο Πανερωπαϊκό πρωτάθλημα του 1958 δεν θα κατώρθωνε ή Έλλάς να άποκτήσει έστω και ένα βαθμό, δηλαδή μια έκτη θέσι σ' ένα άγώνισμα. Αλλά και τὰ όνειρα περί θριάμβων ήταν πολύ τολμηρά. Είναι αλήθεια βέβαια, ότι για πρώτη φορά ή Έλληνική συμμετοχή σέ Εύρωπαϊκό πρωτάθλημα ήταν τόσοον πλουσία και ώρισμένες έλπίδες έδικαιολογούντο. Δεν μπορούσε, δηλαδή, κανείς να πιστέψη ότι ό ρεκορντμαν της Εύρώπης στο άλμα επί κοντώ Ρουμπάνης με επίδοσιν 4μ. 60 θα κατετάσσετο 18ος, μη μπορώντας να υπερβή τό 4.30'. Φαίνεται ότι ό ψυχολογικός παράγων επέδρασε αισθητά στην άπόδοσι των άθλητών μας, όπως έπιδρα πάντοτε, όταν άγωνίζονται σε ξένο περιβάλλον, μακριά από την ένθουσιώδη άτμόσφαιρα, που δημιουργούν οί φίλαθλοι μας.

Και ό μόν Ρουμπάνης δεν διάγει άθλητική ζωή ώστε να έχη αξιώσεις σταθερότητας στην άπόδοσί του, και σ' αυτό κυρίως όφείλεται ή άποτυχία του στη Στοκχόλμη.

Ο άθλητής, και μάλιστα ό πρωταθλητής, έχει πολλές υποχρεώσεις άπέναντι του έαυτού του, των φίλων και της χώρας του, που εκπροσωπεί. Πρέπει να ακολουθ ή αυστηρά ώρισμένους κανόνες διαιτητικής, να είναι συγκρατημένος σ' όλες του τις έκδηλώσεις, να κοιμάται τις κανονικές ώρες και γενικά να ζή φυσιολογική ζωή. Άλλως δεν είναι δυνατόν να

συγκρατήση άκμαίες τις δυνάμεις του και μάλιστα για ένα τόσο δύσκολο άγώνα όπως του άλλματος επί κοντώ, που κράτησε πέντε ώρες στο Εύρωπαϊκό πρωτάθλημα. Ο Παπαβασιλείου υπέστη περισσότερο ψυχολογική έπίδρασιν από την άποτυχία του Ρουμπάνη, που συνέπεσε λίγα λεπτά πριν να άγωνισθ ή στον τελικό των 3000 μέτρων μετά φυσικών έμποδίων, παρά κόπωση. Άπόδειξις ή για πρώτη φορά άποτυχία του εις την υπερπήδησι του έμποδίου της λίμνης, όπου αναμφισβητήτως είναι από τους καλλιτέρους του κόσμου. Ο Δεπάστας ήταν άτυχος στον ήμιτελικό των 800 μέτρων, γιατί αυτός και μόνον υπέστη τόσες ένοχλήσεις κατά τη διαδρομή από τον Πολωνόν αντίπαλόν του, ό όποιος άπεκλείσθη τελικώς για την αντιαθλητική αυτή συμπεριφορά του.

Η τεραστία πρόοδος, που έσημειώθη τον τελευταίον καιρό εις τον δρόμον 1500 μέτρων, από πολλούς ξένους άθλητάς, ήταν ή άφορμή να παραμερισθ ή Κωνσταντινίδης από τον προκριματικόν.

Αντιθέτως, ό Χιώτης έκαμε υπερίμνησιν των δυνάμεών του και παρεσύρθη από την άρτην σε μια φρενήρη διαδρομή, που ήταν αδύνατον να παρακολουθήσει μέχρι τέλους άνάμεσα σε τόσο δυναμικούς αντιπάλους. Ένας άκόμη, που είχε έλπίδες διακρί-

ΕΣΝ μαθ. Δημ. Σχολ. Μπεζιούλας Καρδίτσης φυτεύουν δένδρα. Juniors of Elem. School Bezioula planting trees.

σεως σε μια από τις τιμητικές θέσεις, ό Τσακανίκας, στη σφαιροβολία, άπέτυχε κι αυτός γιατί βασίζεται άποκλειστικά στις δυνάμεις του και παραμελεί την προπόνησί του. Για όλους όμως ισχύει τό δικαιολογητικό ότι βρέθηκαν άποτόμως από την Άθήνα στη Στοκχόλμη, σε τόσο διαφορετικές κλιματολογικές συνθήκες, σαν από τό καλοκαίρι στον χειμώνα. Όμως αυτό δεν άποτελεί άρκετό λόγο για να παρουσιάσουν οί άθληταί μας τέτοια σοβαρά μείωσι της άποδόσεώς των. Πρέπει οί πρωταθληταί να συνθίσουν να άγωνίζονται με όποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες και σ' όποιαδήποτε στάδια, έστω και υπό μη εύνοϊκούς όρους.

Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ

(Συνέχεια από σελ. 15)

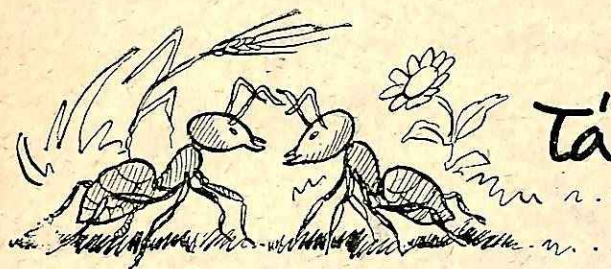
ανάπαυτικές για να ξεκουραστή επί τέλους.

Ο «παπούς» δεν κέρδισε βέβαια τό βραβείο της ποδηλατοδρομίας, αφού δεν τον υπολόγισαν άνάμεσα στους ποδηλάτες, που άγωνίστηκαν. Όμως εργοστασιάρχες ποδηλάτων και αυτοκινήτων του προσέφεραν μεγάλα χρηματικά ποσά για να χρησιμοποιήσουν τ' όνομά του στις διαφημίσεις τους για τὰ είδη τους.

Ο Γουσταύος Χάκανσον, ό νικητής ενός μεγάλου και δύσκολου άγώνα, σκόρπισε αισιοδοξία κι ένθουσιασμό σ' όλόκληρο τό έθνος. Χιλιάδες γράμματα έλαβε από τους θαυμαστάς του. Πολλά από τὰ γράμματα αυτά είχαν για διεύθυνσι τη λέξη «Στόν Παπού» και τίποτε περισσότερο.

Τό γράμμα όμως, που του άρεσε περισσότερο ήταν εκείνο, που έλαβε από έναν άνθρωπο, ό όποιος του έγραφε αυτά:

«Είμαι στην ηλικία σου, αγαπητέ Γουσταύε Χάκανσον, κι αισθανόμουν σαν γέρος πριν να άκούσω για σένα. Τό δικό σου όμως παράδειγμα μ' έκανε να νοιώσω νέος, υγιής κι εύτυχισμένος πάλι. Ο Θεός να σ' εύλογή!» (Διασκευή εκ του άγγλικού)

Τά μυρμήκια

Π. ΠΡΙΣΠΟΥ

Κοντά στ' άλωνια του χωριού είχε ανοίξει μια μυρμηκοφωλιά. Έκατοντάδες μυρμήκια την κατοικούσαν. Μέρα και νύχτα έμπαιναν και έβγαιναν τα μυρμήκια, ανοίγαν δρόμους προς όλες τις θυμωνίες και προς όλα τα άλωνια. Και κουβαλούσαν, κουβαλούσαν. «Μισακάρηδες τους έχουμε τους μυρμήγκους» έλεγαν οι αγαθοί αγρότες και γελούσαν. «Θά μ'ες φ'αν όλη τη σοδειά» πρόσθεταν άλλοι. «Πρέπει να καταστρέψουμε τη φωλιά τους» συμφωνούσαν όλοι. 'Αλλά δεν το έκαναν. Γιατί, κατά βάθος, τὰ αγαπούσαν. Τὰ ένοιωθαν σαν συντρόφους στη δουλειά. Τὰ τιμούσαν για την άκούραστη άφοσίωσή τους προς τη ζωή της κοινωνίας τους και για την άγάπη τους στην εργασία. Έτσι και οι χωρικοί ήσαν εργατικοί και κοπιούσαν με ιδρώτα και με άγάπη να αποσπώσουν από το χώμα τις θρεπτικές ουσίες, που έκρυβε μέσα του. Τὰ είχαν τὰ μυρμήκια σαν παράδειγμα. «Δουλευταί σαν τὸ μύρμηγκι» έλεγαν για όποιον έβλεπαν να είναι καλός και άξιος εργάτης. «Μυρμήγκι» έλεγαν τὸν οίκονόμο άνθρωπο, που νοικοκύρευε την περιουσία του και δεν την εξόδευε άνώφελα. Γι' αυτά και γι' αυτά, δεν τὰ ένοχλούσαν τὰ μυρμήκια, αλλά τὰ άφηναν ήσυχα να κάνουν την έσοδεία τους από τις

θυμωνίες και από τὰ άλωνια. Μια μέρα είπαν στὸν γεωπόνον, που έτυχε να περάσει από τὸ χωριό, και έπεσκέφθηκε τ' άλωνια.

—«Τί ζωάκι αυτά τὰ μυρμήκια!».

—«Έντομα» τους απήντησε ὁ Γεωπόνος. «Έντομα όπως οί μέλισσες, οί πεταλούδες, οί μύιγες, τὰ σκαθάρια».

—«Έντομα;» απόρησαν οί χωρικοί. Πρώτη φορά τὸ μάθαιναν.

—«Μάλιστα, έντομα» βεβαίωσε ὁ γεωπόνος «μὰ έντομα κοινωνικά. Σε τούτο μοιάζουν πολύ με τους ανθρώπους. Ζουν να που με κατά χωριά. Να αυτή έδω ή μυρμηκοφωλιά, είναι ένα χωριό και μάλιστα μεγάλο χωριό, με πληθυσμό περισσότερο από τὸν πληθυσμό του δικού σας χωριού».

—«Όστε, είπε κάποιος, υπάρχουν και μυρμηγκοκοινωνίες;»

—«Βεβαίωτατα, απήντησε ὁ γεωπόνος» σοβαρά. Μυρμηκοκοινωνίες με νόμους άπαράβατους και με άυστηρή πειθαρχία. 'Ο καθένας ξέρει τη δουλειά του και εκτελεί τὸ καθήκον του χωρίς να περιμένει να του τὸ επιβάλουν, χωρίς να τὸ άποφεύγει. Στα μυρμήκια υπάρχει τὸ ένστικτο της προβλέψεως για την αύριον, υπάρχει ή άνησυχία για τὸ μέλλον. Γι' αυτό άποθηκεύουν τροφές από τὸ καλοκαίρι, να τις έχουν τη χειμερινή έποχή. Άκόμα υπάρχει και καταμερισμός της εργασίας στην κοινωνία τῶν μυρμηκῶν. Άλλα από αυτά είναι άπλοι εργάτες, που δεν κάνουν άλλη δουλειά παρά να κουβαλῶν τροφές. Άλλα όμως είναι όπλίτες, που έχουν έργο να φρουρῶν την μυρμηκοφωλιά και να την προστατεύουν πολέμωντας έναντίον τῶν έχθρῶν τους».

—«Όστε τὰ μυρμήκια κάνουν και πολέμους;» ρώτησε κάποιος.

—«Βέβαια συνέχισε ὁ γεωπόνος». «Κάνουν έκστρατείες, δίνουν μάχες με άλλες μυρμηκοκοινωνίες και πιάνουν αίχμαλώτους, που τους κρατούν στη δική τους μυρμηκοφωλιά και τους χρησιμοποιούν ως υπηρέτες, οί νικηταί».

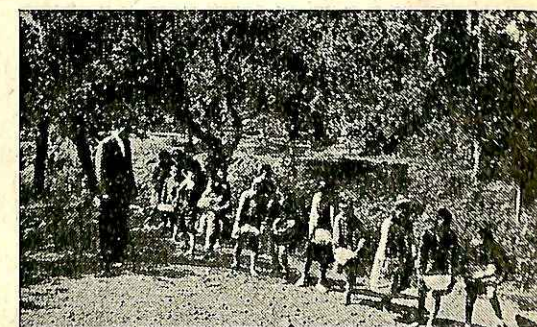
Είπε και άλλα περίεργα πράγματα για τὴν ζωή τῶν μυρμηκῶν ὁ γεωπόνος και τότε κατάλαβαν οί χωρικοί,

γιατί ένοιωθαν τόση συμπάθεια προς ένα είδος έντόμων, από τὸ όποιο δεν είχαν καμιά ωφέλεια και μάλιστα ζημία. Ήταν τόσο συγγενικός ὁ τρόπος της ζωής τους με τη ζωή τη δική τους!... Έξακολουθούσαν λοιπόν να παρακολουθοῦν τη ζωή τῶν μυρμηκῶν της μεγάλης μυρμηκοφωλιάς και να έπαληθεύουν δσα τους είχε εἶπει ὁ γεωπόνος. Και να μια μέρα, που είδαν τὰ μεγάλα μυρμήκια να είναι έφωδιασμένα με φτερά. Ήσαν κάτι άσπρα μακρόστενα φτερά, που τους σκέπαζαν ὅλο τὸ κορμί και με τὰ όποια δοκίμαζαν να πετάξουν. «Σωστά, έλεγαν, οί χωρικοί μας, μάς εἶπε ὁ γεωπόνος, ὅτι τὰ μυρμήκια είναι έντομα» 'Όστόσο ή μυρμηκοφωλιά είχε μπει σε μεγάλη κίνηση. Κάτι τὸ έκτακτο συνέβαινε. Φαίνονταν σὰ να έτοιμάζονταν για ταξίδι. Και πραγματικά, ύστερα από λίγο τὰ μυρμήκια σηκώθηκαν στο φτερό, σαν ένα μικρό άσπρο συννεφάκι. Άρχισαν να πετοῦν τραβώντας κατά μήκος της παραλίας, για να ξεμακρύνουν από τὴν παλιά τους φωλιά.

Μὰ δεν έφευγαν ὅλα. Ήταν μια άποικία, που είχε άποφασισθή να ξενιτευθῇ, γιατί είχε έν τῶ μεταξύ μεγαλώσει ὁ αριθμός τῶν μελῶν της μυρμηκοφωλιάς. Θὰ υπήρχε, λοιπόν, άρκετή τροφή για ὅλους; Να ποιά ήταν ή αίτία της μεταναστεύσεως. Ποῦ θὰ πήγαιναν; Θὰ εύρισκαν καλύτερο μέρος ή χειρότερο; Ποιὸς μπορούσε να τὸ ξέρη; 'Όμως ή άποικία θὰ έφευγε. 'Όχι μόνο για να ελαφρώσει τὸ βάρος από τὸν τόπο, που τὰ έτρεφε, αλλά και για να διαδώσουν τη φυλή τους και πὶο πέρα, σε άλλα μέρη. Αυτό τους υπαγόρευε τὸ ζωϊκό τους ένστικτο. Αυτό ήταν ὁ «Νόμος της Φύσεως» στὸν όποιο άφειλαν να υπακούουν.

Ε.Σ.Ν. δημ. σχολ. Παραπουγγίου-Μεσσήνης μεταφέρουν πέτρες δια τὴν περιμάνδρωσιν του σχολείου των.

Juniors of Elem. School Parapoungion Messini, helping in the reconstruction.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Φέτος ὁ Τάκης κ' ή Φωφώ, που πάνε στο σχολείο τους μόνοι τους πιά, έχουν καλὰ βαλμένο στο μυαλό τους, ὅτι στο πεζοδρόμιο πρέπει να περπατάνε, γιατί στή μέση της ὁδοῦ τὰ τροχοφόρα πάνε.

Και ὅταν πεζοδρόμιο θελήσουν ν' αλλάξουνε, πρώτα δεξιά κι άριστερά τὸ δρόμο θὰ κοιτάξουνε. Κι αν αυτοκίνητα περνῶν ή άλλα τροχοφόρα, από τὸ πεζοδρόμιο δεν κατεβαίνουν τώρα. Μ' άφοῦ περάσουν ὅλα αυτά και άλλα δεν περνάνε, τότε περνᾶ πιά ή Φωφώ με τὸ μικρό της άδελφό κι αντίκρυ άμέσως πάνε.

Λοιπόν, παιδάκια μου καλὰ, ποτὲ μὴ λησμονήτε με τέτια πάντα προσοχή και σεις να περπατήτε.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

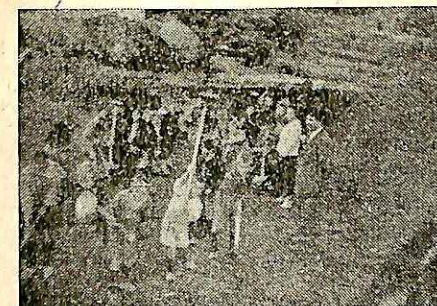
Στο χωριό, πάντοτε κινδυνεύουν τὰ φυτὰ του σχολικού κήπου, από ζωάκια και κόττες. Τὰ δικτυωτά σύρματα είναι προφυλακτικά, αλλά στοιχίζουν. Τὰ ακιδωτά δεν προφυλάσσουν τὰ φυτὰ από τὰ ζωάκια. Μόνον από τους ανθρώπους. Άλλά και αυτά στοιχίζουν. Μόνον κατάλληλοι για τὴ δουλειά αυτή είναι οί ζωντανὸι φράχτες. Μπορῶν να γίνουν από φυτὰ γλεδίσχιας. Τὰ άγκάθια της δεν έ-

ΤΟ ΠΕΡΙΦΡΑΓΜΑ

ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

πιτρέπουν σε κανένα να πλησιάση. Ούτε και τρώγονται τὰ κλαδιά της από τὰ ζωάκια. Διακλαδίζονται μάλιστα και παίρνουν σχήμα σταυροῦ και μεγαλώνουν περισσότερο από 5 πόνητους. Άντέχουν στην ξηρασία. Ή γλεδίσχια χάνει τὰ φύλλα της τὸ χειμῶνα. Πολλαπλα-

σιάζεται με σπόρους, οί όποιοι σπέρνονται στο σκαμμένο χώμα και σκεπάζονται με λίγο χώμα από τὸν μῆνα Νοέμβριον, ὅταν τὸ χώμα είναι νωπό. Τὴν άνοιξη είναι έτοιμα και τὰ μεταφυτεύουμε στο μέρος, που θὰ δημιουργήσωμε τὸν φράχτη του σχολικού κήπου. Μεγαλώνουν εύκολα και για να τους δώσωμε τὸ σχήμα, που θέλωμε, τὰ κλαδεύουμε με τὸ ψαλλίδι.

← ΕΣΝ μαθ. του δημ. Σχολ. Λυκονδίου, Ελλάσσόνος καλλιεργῶν τὸν σχολ. κήπον Juniors of Elem. School Lycondi cultivating their School garden

Ε.Σ.Ν. μαθ. δημ. Σχολ. Κήπων Ζαγορίου καθαρίζουν τὴν περιοχήν περίε του σχολείου. Juniors of Elem. School Kepon Epirus cleaning the area near their school.

ΕΣΝ μαθ. δημ. Σχολ. Κουστογεράκου, Σελίνου καταπολεμῶν τὴν κάμψη τῶν πεύκων Juniors of Elem. School Koustogerakon Crete ridding the pine trees of the caterpillars

→ Ε.Σ.Ν. μαθ. Ἐμπορικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης ἑτοιμάζουν δέματα δι' ἱδρώματα. Junior girls of commercial high School Athens packing gifts for welfare institutions

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

“Ολοι οι άνθρωποι έχουν χρέος να βοηθούν εκείνους, που ζουν με στερήσεις. Εις την Πατρίδα μας υπάρχουν δυστυχώς χιλιάδες σχολεία, οι μαθηταί των οποίων έχουν ανάγκην βοήθειας.

Τὰ Χριστούγεννα πλησιάζουν. Πρέπει καὶ τὰ πτωχὰ Ἑλληνόπουλα τῆς υπαίθρου νὰ τὰ περάσουν με λίγη χαρά. Αὐτὴ τῇ χαρὰ μποροῦν νὰ τὴ δώσουν οἱ συνάδελφοί των, ποὺ ὁ Θεὸς ἐβοήθησε, νὰ ζοῦν με ἄνεσιν, χωρὶς νὰ πενιοῦν καὶ νὰ κρύνουν. Γὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν μποροῦν νὰ δώσουν ροῦχα, παπού- τσια, μεταχειρισμένα—ἀλλὰ καθαρὰ καὶ μπαλωμένα—ποὺ δὲν τοὺς εἶναι ἀπαραίτητα καὶ γραφικὴ ὕλη (τε- τράδια, μολύβια, γομολάστιχες).

“Ολα αὐτὰ περιποιημένα, σὲ δέματα, ἄς σταλοῦν στὰ γραφεῖα μας γιὰ νὰ τὰ προωθήσωμεν ὅπου χρειάζονται περισσότερο.

Ἡ βοήθεια αὐτὴ γιὰ νὰ φθάσῃ στὰ μακρινὰ καὶ ὀρεινὰ χωριά τῆς Πατρίδος μας ἀπαιτεῖ χρόνο καὶ ἔχει τὶς δυσκολίες τῆς. Πρέπει ὅμως νὰ φθάσῃ. Γι’ αὐτὸ ἄς ἀρχίσῃ με προθυμία καὶ στοργὴ ἡ συ- κέντρωσις ἀπὸ τώρα.

Μὲ καλὲς πρᾶξεις καὶ με συμπόνοια γιὰ ὅσους ὑποφέρουν, ἄς προετοιμαζώμεθα νὰ γιορτάσωμε τὴν Γέννησι τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἐδίδαξε τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον καὶ τὴν ἀλληλοβοήθειαν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ «ΑΧΙΑ. ΚΥΡΟΥ» ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1958-1959

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεό- τητος προκηρύσσει διαγωνισμὸν μεταξύ τῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1958—59 διὰ τὸ Βραβεῖον «ΑΧΙΑΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ».

Ἐπὶ τῇ ὁγδοῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., Ἀχιλλέως Κύρου, ἡ οἰκογένειά του προσέφερε, εἰς μνήμην αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν, ἵνα ἀπονεμηθῇ ὡς βραβεῖον Α' ἐκ 3.000 δρχ. καὶ Β' ἐκ 2.000 δρχ. εἰς δύο ὁμάδας Ἐρυθροσταυριτῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναπτύξουν τὴν καλυτέραν Ἐρυθροσταυ- ριτικὴν δρᾶσιν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1958—59.

Τὰ ποσὰ καὶ τῶν δύο βραβείων θὰ δοθοῦν εἰς σχο- λικὰ εἶδη ἢ γεωργικὰ ἐργαλεῖα τῆς προτιμήσεως τῶν βραβευθησομένων.

Αἱ ὁμάδες Ε.Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι θέλουν νὰ μετᾶσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ, θὰ ἀποστείλουν διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Σχολείων τῆς περιφέρειας των ἔκθεσιν τῆς δράσεώς των.

“Ο κ. Ἐπιθεωρητὴς, μετὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον, θὰ διαβιβᾷς μέχρι τέλους Ἰουλίου 1959 εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. (ἔδδς Μάκενζυ Κίγκ 1) ὅσας κατὰ τὴν κρίσιν του εὐρίσκει ἀξίας βραβεύσεως.

Ἀφοῦ συγκεντρωθῶν ὅλαι αἱ προτάσεις τῶν κ.κ. Ἐπιθεωρητῶν, πενταμελὲς Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ- ροῦ Νεότητος, ἐνὸς Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, δύο Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ἐνὸς τῆς Μέσης καὶ ἐνὸς τῆς Δημοτικῆς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν, θὰ κρίνῃ εἰς ποίας ὁμάδας θὰ ἀπονεμηθοῦν τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα, λαμβανο- μένων ὑπ' ὄψιν τῶν τομέων δραστηριότητος, τῶν συν- τηκῶν καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διαγωνισθησομέ- νων μέσων.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Ἴον Δημοτ. Σχολεῖον Σκύρου διὰ τὸ Ζάννειον Ὀρφανοτροφεῖον Πειραιῶς 1 δέμα με εἶδη ψυχαγωγίας.

2) Δημοτ. Σχολεῖον Μηλέας Ζαγο- ρίου—Μετσόβου διὰ τὸ Ζάννειον Ὀρφανοτρο- φεῖον Πειραιῶς 1 δέμα με παιχνίδια.

3) Δημοτ. Σχολεῖον Γρανίτης—Δρά-

μας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Κυριακῆς Μεγάλης Γοτίστης Ἰωαννίνων, 1 δέμα με σχολικὰ εἶδη.

4) Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «ΜΕΤΑΞΕΑ» Χο- λαργός διὰ τὸ 2ον Δημοτ. Σχολεῖον Κάτω Νευ- ροκοπίου Σερρών, 1 δέμα με σχολικὰ βιβλία κ.λ.π.

ΧΑΜΟΜΗΛΙ ΔΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Τὰ Δημ. Σχολεῖα Π. Κεφαλαρίου Δράμας, Καστρίου Φανα- ρίου Ἠπείρου, Μικροῦ Ἐλευθερωρίου Ἐλασσόνας, Σ.Σ. Ἀγγίστης Σερρών, Μουλκίου Κορινθίας, Παραμυθιάς, Μα- ναγούλας Φωκίδος, 2ον Αἰγίνης, Κοντοδεσποτίου Εὐβοίας, Μυδαλιάς Γορτυνίας, Ἱστορικοῦ Καλπακίου, Ἀμαράντων Κιλκίς, Παντανάσσης Μολάων, Πάργας Παραμυθιάς, Κάτω Κο- ρακιάνας Κερκύρας, Ἀγίας Παραμυθιάς, Μαυροβουνίου Λακω- νικῆς, Μαγουλιάνων Γορτυνίας, Πιπεριάς Ἀλμωπίας, Περδι- κόβρυσης Ναυπακτίας, Τουρκοπαλῶν Πρεβέζης, Γρανι- τοῦ Ἠλείας, Ἀγαθονησίου Δωδώνης, 5ον Αἰγίου, 1ον Ἀσπροπύργου, 2ον Ταύρου Ἀθηνῶν, Βενέτου Μαγνησίας, Ἀνθρακίτου Ζαγορίου καὶ Πικουλινίκων Λακεδαιμόνων μὲς ἀπέστειλαν χαμομήλι καὶ ἄλλα φαρμακευτικὰ φυτὰ, διὰ νοσηλευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα.

Ἐπίσης τὸ Δημ. Σχολεῖον Κορομηλιάς Κιλκίς ἀπέστειλε ἀπ' ἐθείας δέματα με χαμομήλι εἰς τὸ Δημ. Νοσοκομεῖον Θεσ- σαλονίκης καὶ τὸ Σανατόριον Ἀσβεστοχωρίου Θεσσαλονίκης.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυριτικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν διὰ νὰ δημοσιεύωμε εἰς τὸ Περιοδικὸ καὶ νὰ ἐνημερώνωμε σχετικῶς τὴν Γενεῦσιν.

2) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὥραϊα μεταλλικὰ σήματα Ε.Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλ- λονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτί-μου.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς ἀλλὰ ἀπὸ πρὸς ὡς Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Μάκενζυ Κίγκ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξίς.

4) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων περιοδικοῦ, γίνονται δε- κταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια Νοεμβρίου θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Δε- κεμβρίου ἐ.ε.

5) Πρέπει νὰ συμπληρωθῶν καὶ νὰ μὲς σταλοῦν τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἑγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ τὰ Γεν. δελτία.

6) Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας βιβλίον Πρῶ- των βοηθειῶν, βιβλιοδετημένον ἀντὶ 7,50 δρχ. Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διὰ ταχυδρομικά.

7) Πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τώρα ἡ ἐτοιμασία τῶν λευ- κωμάτων σχολ. ἀλληλογραφίας ὥστε νὰ εὐρίσκωνται ἐγκρίτως εἰς τὰ Γραφεῖα μας διὰ τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν καὶ ἀποστολὴν των ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Ἐ- ξωτερικοῦ.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΗΠΕΙΡΟΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μακρινίου Ζαγορίου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικὴν των. Ἐχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. βιβλιοθήκην. Τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα προσέφεραν εἰς πτωχὴν κατόικον τοῦ χωρίου. Καλ- λιεργοῦν σχολ. κήπο. Πληρώνουν τὴν συνδρομὴν τοῦ Περιοδικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς πτωχὴν συμπαθῆ- τριάν των. Ἐφύτευσαν δένδρα εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Κονίτσης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμ- μαθητὰς. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Παλαιοσελίου Κονίτσης, φροντί- ζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Καλλιερ- γοῦν σχολ. κήπο. Ἐκαθάρισαν τοὺς δρόμους ἀπὸ τὰ χιόνια.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀγ. Παρασκευῆς Πέτρας Ζαγο- ρίου, καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύτευσαν περὶ τὰ 100 δένδρῦλλα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου καὶ τὴν περιοχὴν τοῦ Ναοῦ Ἀγ. Παρασκευῆς. Φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Δεσποτικοῦ Φιλιατῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν των. Ἀσβέτασαν τὰ δένδρα τοῦ Σχολείου καὶ τῆς πλατείας τοῦ χωρίου. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀσθενεῖς μαθητὰς. Διενήργησαν ἔρανον διὰ τὴν ἀγορὰν γραφικῆς ὕλης διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς των καὶ ὑπὲρ ἀνενέγκρας ἀν- δριάντος Μακεδονομάχων. Συνεκέντρωσαν αὐτὰ τὰ ὅποια προσέφερον εἰς τοὺς Στρατιώτας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημ. Σχο- λείου Πρεβέζης, μετὰ τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, ἀγόρασαν ὑποδήματα, κάλτσες καὶ τετράδια, τὰ ὁποῖα προσέφεραν μετὰ εἰς τὴν ἰατρικοῦ, τὰ ὁποῖα συνεκέντρωσαν, εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀγ. Παρασκευῆς Κονίτσης, φρον- τίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τῆς ἐκ- κλησίας τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν των. Ἐχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. φαρμακεῖο. Καλλιερ- γοῦν σχολ. κήπο. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθείων. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμ- μαθητὰς των. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς αὐλῆς τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κάτω Δεσποτικοῦ Πρεβέζης, φρον- τίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύτευσαν 200 δένδρα. Ἐχουν σχολ. φαρμακεῖο Ἐλθιδότρωσαν κοινοτικὸν δρόμο. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐπι- σκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς. Διωρῶσαν χρι- στογεννητικὴν ἐορτὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν διένειμαν δῶρα εἰς τοὺς συμμαθητὰς των.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀγ. Πέτρης Ἐδέσσης, ἐφύτευσαν 320 κυπαρίσ- σια εἰς Ἀγ. Ἀθανάσιον καὶ ἀκακίας περὶ τοῦ Σχολείου. Ἐπεσκέφθησαν τὸ Δημ. Νοσοκομεῖον Ἐδέσσης, ὅπου διένειμαν φρούτα εἰς τοὺς ἀσθε- νεῖς αὐτοῦ. Ἐχουν σχολ. φαρμακεῖον. Ἀσχοῦν- ται εἰς τὰς Α' Βοηθείας. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀφοδευτηρίου τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Δημ. Σχο- λείου Σεργίου, φροντίζουν τὴν καθαριό- τητα τοῦ Σχολείου καὶ τῆς πλατείας τοῦ χωρίου. Ἐφύτευσαν 1400 δένδρῦλλα πεύκης εἰς τὸ σχολεῖον καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ χωρίου.

ΕΕΝ Βουβαλείου Δημ. Σχολ. Καλύμνου ἐπεσκέφθησαν τὸ Νοσοκομεῖον τῆς Νύ- σου κατὰ τὴν 8ην Μοῦου Juniors of Vounalou Elem. School Kalymnos visited the town hospital on May 8th

Ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἰσοπέδωσιν τοῦ Γυμναστηρίου. Τὰ Χριστούγεννα ἐπεσκέφθησαν τὰ Στρατιωτικὰ φυλάκια καὶ διένειμαν εἰς τοὺς Στρατιώτας διά- φορα δέματα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κορομηλιάς Κιλκίς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Βοηθοῦν εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ μαθητικοῦ συσταίτου. Ὁργάνωσαν ἐορτὰς. Τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, διένειμαν διὰ τὴν δημιουργίαν σχολικῆς τοπικῆς ἐκθέσεως. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθείων. Ἐχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ Σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοήθειας εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Ἀπέστειλαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον Θεσ/νίκης, τὸ Σανατόριον Ἀσβεστοχωρίου καὶ τὸ 424 Στρατ. Νοσοκομεῖον χαμαίμηνον, τὸ ὁποῖον συνέλεξαν οἱ ἴδιοι.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημ. Σχολεί- ου Γρεβενῶν, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Ἐδενδρότευσαν τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Κατεσκεύα- σαν γήπεδον ποδοσφαίρου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῶν 4ου καὶ 5ου Δημ. Σχολείων Δράμας ἀγόρασαν δύο μάλ- λινες μπλότζες, 2 κακόλι, 2 ζεύγη κάλτσες καὶ 3 ζεύγη γάντια, ἀξίας 200 δρχ. τὰ ὁποῖα διένειμαν εἰς πτωχοὺς ἀρστούχους συμμαθητὰς των. Προ- σέφεραν γάλα εἰς 27 τροφιμῶν τοῦ Γηροκομείου Δράμας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Κρεσταινῶν Ὀλυμπίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικὴν των. Ἐχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοήθειας εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, τὸν ὁποῖον περιέφεραν. Ἐφύτευσαν εἰς

Ἡ ὁμάς Α' Βοηθείων τοῦ 4ου Δημ. Σχολ. Περιστερίου παρέχουν α' βοήθειαν The GRC group of 4th Elem. School Peristeri offering first aid to a wounded pupil

τὸ Νεκροταφεῖον καὶ εἰς κοινοτικὸς χώρους 126 κυπαρίσσια. Παρασκευάζουν καὶ διένειμαν τὸ μαθητικὸν συσταίτο. Βοηθοῦν μετὰ γραφικὴν ὕλην τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου. Ὁργάνω- νουν ἐορτὰς. Μετὰ τὰ χρήματα, ἀπὸ τὰ κάλαντα, δρχ. 227 ἐπαγγελματιῶν ἐκπαιδευτικῆν ἐκδρο- μῆν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Τοῦμπας Αἰγινῆς, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικὴν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐπεσκέφθησαν γέρον- τας ἀσθενεῖς τοῦ χωρίου καὶ τοὺς προσέφεραν διάφορα εἶδη. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμπαθητὰς μετὰ γραφικὴν ὕλην. Συνέλεξαν χαμαίμηνον πρὸς ἀποστολὴν εἰς Νοσοκομεῖον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Παραποταμίου Μεσσηνίας φροντί- ζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τοῦ χωρίου. Μετέφεραν πέτραν διὰ τὴν περιμύκησιν τοῦ Σχολείου. Φροντίζουν διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐλαιονόδων τοῦ Σχολείου, τῶν ὁποίων συνέλεξαν τὴν ἐλαιόκαρπον. Προσέφεραν 40 δρχ. διὰ τὴν προστασίαν τῶν τυφλῶν. Βοηθοῦν τοὺς μικροὺς μαθητὰς. Προσφέρουν βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀσθενεῖς τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν ἀνήθι γλάστρας. Μετέφεραν στυλὸς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνου εἰς τὸ χωρίον των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ ΣΤ' Δημ. Σχο- λείου Πύργου Ἠλείας καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀσθενεῖς τῆς πόλεως των. Ἐχουν σχολ. φαρμακεῖον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Λάκκας Πατρῶν, φροντίζουν τὴν κα- θαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδι- κὴν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου. Τὰ Χριστούγεν- να προσέφεραν εἰς αὐτοὺς γραφικὴν ὕλην, βιβλία καὶ διάφορα παιχνίδια.

ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Χρυσανθῆς Κοζάνης καθαρίζουν τὴν κοινοτικὴν βρύσχη Juniors of Elem. School Chrissavgi Kozani, cleaning the village fountain

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀσπροκάμπου Κορινθίας, φροντί- ζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικὴν των καὶ τοῦ χωρίου. Ἐχουν σχολ. φαρμακεῖο, ταμεῖο καὶ μαθητικὸν κουρεῖο. Ἐφύτευσαν περὶ τὰ 600 δένδρῦλλα εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Προσφέρουν τὴν βοή-θειάν των εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Ἐστράσαν διὰ χαλκίων τμήμα τῆς αὐλῆς τοῦ Σχολείου. Μετέφεραν τὰ ὅπλα διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Σχο- λείου. Ἐλαβον μέρος εἰς διαφόρους ἐράνους. Κατε- σκεύασαν ἀλλανκὰς πρὸς διχοχέυσιν τῶν νερῶν τῶν κρηνῶν τοῦ χωρίου. Ἀλληλογραφοῦν μετὰ Ἐρυθροσταυριτῶν ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μεταμορφώσεως Ἀργολίδος φρον- τίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωρίου. Ἐχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολ. φαρ- μακεῖο. Ἐφύτευσαν πεῦκα, ἀκακίας καὶ δάφνας γύρω ἀπὸ τὸ Σχολεῖο. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

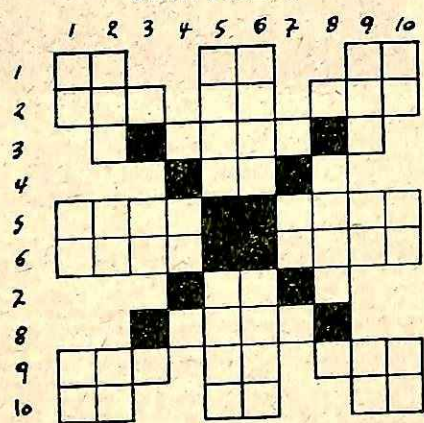
«...Εἰς τὴν πορείαν τῆς παιδευτικῆς μου ἐργασίας ἐδημιουργήθουν ἐκ διαφόρων περιστάτικων, προβλη- μάτων καὶ αἰτίων, αἱ κατάλληλοι συνθῆκαι, ὥστε ν' ἀναπηδῇ ἀπαι- τητικῶς ἡ ἀνάγκη τῆς ὁργανώσεως τῆς σχολικῆς ζωῆς τῶν μαθητῶν. Οὕτω εὗρον τὴν κατάλληλον εὐ- καιρίαν νὰ εἰσαγάγω ἀδυστάκτως εἰς τὴν σχολικὴν ζωὴν τὸν θεσμόν τῶν ὁμάδων τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ὡς παι- δονομικὸν μέσον ἀπ' ἐνὸς καὶ σύ- στημα αὐτοδιοικήσεως ἀπ' ἑτέρου, ἀκόμη δὲ καὶ ὡς ὁργανώσιν κοινω- νικῆς ζωῆς τῶν μαθητῶν μου μετὰ σκοπὸν νὰ εἰσαγάγω εἰς τὸ σχο- λεῖον μου ὅλας τὰς θεμελιώδεις μορ- φὰς τῆς ἀγωγῆς: παρὰδειγμα, δι- δασκαλίαν, ἐθισμόν, παιχνίδι, ἐρ- γασίαν, ἐορτήν, κλπ., ὥστε νὰ δυ- νηθῶ πληρέστερον νὰ καλλιεργήσω καὶ νὰ ἀναπτύξω, κατὰ τὸ δυνατόν, συγχρόνως ὅλας τὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν μου: σωματικὰς, πνευμα- τικὰς, ψυχικὰς.

Προσέτι δὲ νὰ καλλιεργήσω τὰς ἀρετὰς των καὶ νὰ καταπολεμήσω μέχρις ἀφανισμοῦ τὰς κακίας των. Καὶ τοῦτο, διότι ἐπέισθην πλέον, ὅτι ἡ διδασκαλία μόνη τῆς, ὅσον τελείως καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ ἀν- γίνεται, δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ δυναμώ- σῃ ψυχὰς, νὰ καλλιεργήσῃ πνεύ- ματα, νὰ θρονιάσῃ ὑγείαν, ἀν πα- ραλλήλως δὲν δημιουργηθῇ παι- σιον, ἀτιμώσφαιρα καὶ κατὰστασις κοινωνικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν, ἵνα οὗτοι, δι' ἰδίων δυνάμεων καὶ ἰδίων βιωμάτων, δράσων ἐν τῇ ζωῇ καὶ διδασχθοῦν διὰ τῆς ἐν τῇ ζωῇ δράσεως τὰ κατὰ τὴν ζωὴν».

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ι. Χούπα δημ/λου, «Πρωτότυ- πον σύστημα ἀγωγῆς»).

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Πρόθεσις (παρ' 'Αρριανῶ).—ἀναφορική ἀντωνυμία—κλωστή.
2. Τώρα.—802 ἀντιστρ. ζῶων (κλητ.).
3. Πείνα μεγάλη.
4. Κτητική ἀντωνυμία.
5. Τὸ χρησιμοποιοῦμε στὸ φαγητό. 'Η τοῦ κόσμου.
6. 'Ιερὸς τόπος.—'Ο *'Ασωτος...
7. 'Ιδού.
8. Γυναίκα τοῦ 'Αβραάμ.
9. 'Ηρωϊκὰ κατορθώματα. 58.—Πρόθεσις.
10. *'Οχι ('Αγγλιστί).—'Υποθ. Σύνδ. Σύνδεσμος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Πρόθεσις.—'Υποθετικὸν—'Αριθμ.
2. Καί.—Νότα—Πρόθεσις
3. Οἱ πολῖται ἐνὸς κράτους.
4. Δύο ὅμοια σύμφωνα.
5. Κάτι ποὺ μᾶς θυμίζει τὸν πόλεμο.
6. *'Εργον τοῦ Ζολᾶ.
7. 'Η ἀνατομία ἐξετάζει τὸ... τοῦ ἀνθρώπου. Πλανήτης (Αἰτ.).
8. Δίφθογγος.
9. Σύνδεσμος. Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.—'Επάνω.
10. Προσωπική ἀντωνυμία. 'Αναφ. ἀντων. (γεν.).—Προτρεπτικόν.

ΔΗΜ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ
Γυμνάσιον 'Εδέσσης

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποῖα εἶναι αἱ Βαλτικαὶ χῶραι.
2. Ποία ἡ πρωτεύουσα τῆς Βιρμανίας.
3. Ποῖος ὁ σπουδαιότερος λιμὴν τοῦ Μαράκου εἰς τὸν 'Ατλαντικὸν 'Ωκεανόν.
4. Ποία ἡ πρωτεύουσα τῆς Λιβερίας.
5. Ποία ἡ μεγαλύτερα νῆσος τῆς 'Αφρικῆς καὶ ποία ἡ πρωτεύουσά της.
6. Ποῖον τὸ ὑψηλότερον βουνὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ πόσον ὕψος ἔχει.
7. Ποία ἡ πρωτεύουσα τῆς Βολιβίας καὶ πόσον πληθυσμὸν περίπου ἔχει.
8. Ποία εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Βορείου 'Ιρλανδίας καὶ ποία τῆς Νοτίου.

ΣΤΕΦ. ΔΑΜΟΥΛΙΑΝΟΣ
Μαθητῆς Γυμν. Νικαίας.

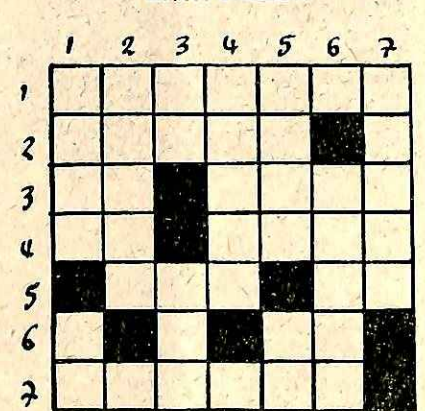
ΣΚΑΛΑ

- 1) Α
 - 2) Α
 - 3) Α
 - 4) Α
 - 5) Α
 - 6) Α
 - 7) Α
- 1) 'Ιερὸς ταῦρος, ὅστις ἐλατρεῖτο ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων
 - 2) Προσωπικὴ τῆς 'Αθηνᾶς
 - 3) *'Ορη τῆς Νοτ. 'Αμερικῆς
 - 4) Καλεῖται τὸ μονοπάτι, δι' οὗ ὁ 'Εφιάλτης ὠδήγησε τοὺς Πέρσας
 - 5) *'Ερχεται πάντοτε 40 ἡμέρες μετὰ τὸ Πάσχα
 - 6) Σύνζυγος τῆς 'Αλκμήνης
 - 7) Εὐρίσκεται ἐν τῷ Νοτίῳ Πόλῳ ΜΑΣΒΟΥΛΑΣ 'ΙΩΑΝΝΗΣ
Ε' Γυμν. 'Αρρ. Πειραιῶς

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Η — Ω — Α — 0 — Ω — Ε — Ι — Α — Ω
ΑΙ — ΙΑ
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ Π. ΓΡΙΜΑΝΕΛΛΗΣ
Μαθ. Γυμνασίον Μεγάρων

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

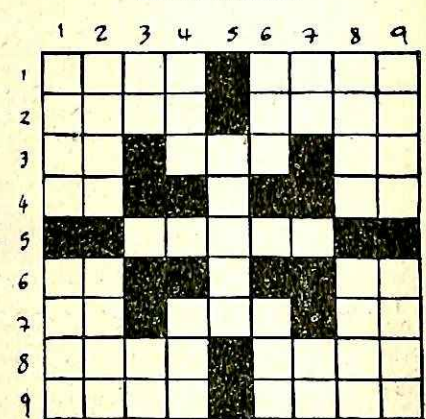
- 1) 'Εορτὴ πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας.
- 2) 'Ερπετόν
- 3) Σύμφωνα. τὰ ὁποῖα ἐνώνουν οἱ Κρήτες στὴν ὁμιλίαν τους.—Κράτος τῆς 'Ασίας.
- 4) Σχηματίζουν ἀριθμὸν.—'Ανατολίτικο ὄνομα
- 5) Σημεῖον κινδύνου.—ἐρωτηματικὸν
- 6) *'Αρθρον ('Ενικ.)
- 7) Υἱὸς τοῦ Δαυΐδ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) 'Ενεστὼς τοῦ ρήματος εἰμί.—Νότα
- 2) Ποσότης ἀπὸ κάθε ἀρρωστο
- 3) Προσωπικὴ ἀντωνυμία.—'Αλλοῖμονον, ἀν' ὅταν τὴν ἐλέγξη ἡ ἀγορανομία δὲν τὰχῃ τετρακόσια.
- 4) Τὸν δίνουν οἱ στρατιῶτες.
- 5) *'Αρχικὰ ὄργανισμοῦ.—'Αρθρον(ἐνικ.)
- 6) Τὸ λέμε ὅταν δείχνουμε κάποιον
- 7) *'Ανοικτὸ μέρος.

ΜΑΡΟΣ Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Ε' Γυμνάσιον 'Αρρένων Θεσ/νίκης

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) (... τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου—(... καὶ πολιτεία)
- 2) *'Οροπέδιον τῆς Κεντρικῆς 'Ασίας—μυρωδιά
- 3) Προηγείται τοῦ φθόγγου φα—συμπερασματικὸς σύνδεσμος—τὰ ἀρχικὰ τίτλου βασιλέως
- 4) Τῆς ὁποίας—ἰδικὰ σου (ἀντωνυμία)
- 5) Συναισθημα ὅχι εὐχάριστο
- 6) Μουσικὸς φθόγγος—βεβαιωτικὸ μόριον
- 7) *'Υποθετικὸν—ἀριθμητικὸν ἀπόλυτο—πρόθεσις με ἐκθλιψι
- 8) *'Απαραίτητο στὶς συμφωνίες—γνωρίζω.
- 9) *'Εκεῖ ἔδωσε ὁ Θεὸς τὶς δέκα ἐντολές.—Παραπόταμος τοῦ Μοσέλα στὴν 'Αλσατία καὶ Λωρραίνῃ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) 'Η... τιμὴ δὲν ἔχει καὶ χαρὰ στὸν ποὺ τὴν ἔχει—σύνολον ἀτόμων.
- 2) Τὸ χρωματιστὸ μέρος τοῦ ὀφθαλμοῦ.—'Ερρίκος (γαλλικά)
- 3) *'Αντιθετικὸς σύνδεσμος τῆς δημοτικῆς—ἀτομον
- 4) Πρόθεσις—στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ποὺ ἐπιβλέπει τὴν τάξιν τῶν στρατιωτικῶν
- 5) *'Ο διδάσκαλος στὴν 'Εβραϊκὴ
- 6) Κραυγάζει—σήμα κινδύνου
- 7) Λεπτὸν νῆμα—ἐνδεκα
- 8) Χριστιανικὴ μάζα—τὴν... τοῦ πολιτισμοῦ
- 9) Διακριτικὸν σημεῖον, ποὺ φοροῦν καὶ τὰ Κατηχητόπουλα—συκώτι.

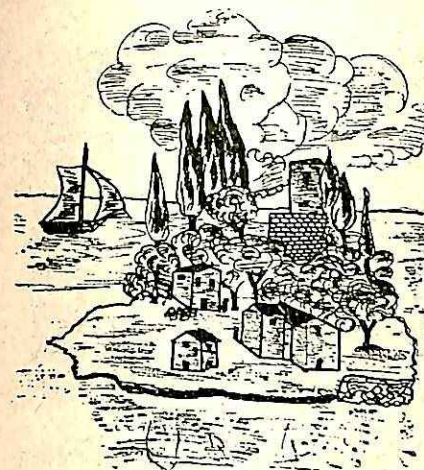
Φ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗΣ

Ζ' Γυμν. Ἀρρένων 'Αθηνῶν

ΣΚΑΛΑ

- 1) Σ
 - 2) Σ
 - 3) Σ
 - 4) Σ
- 1) *'Ενδοξος τόπος τῆς 'Ηπείρου
 - 2) Πόλις τῆς Πελοποννήσου
 - 3) Θαλάσσιον ζῳόφυτον
 - 4) Οἰκογένεια φυτῶν (βοτανική)

ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ
Γυμν. 'Ιεραπετρας Κρήτης

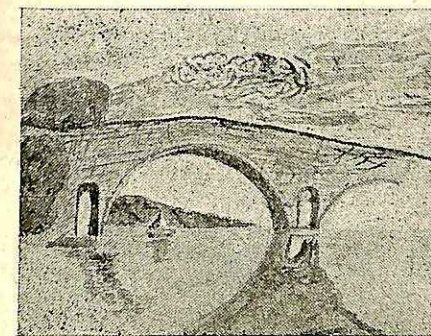
Γ. ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΔΗΣ
Ε' Γυμν. 'Αρρένων Θεσ/νίκης
*
ΤΡΙΓΩΝΟΝ

- 1) —
- 2) —
- 3) —
- 4) —
- 5) —
- 6) —
- 7) —
- 8) —
- 9) —
- 10) —
- 11) —
- 12) —
- 13) —
- 14) —
- 15) —

- 1) Σύμφωνον
- 2) *'Ο πλανήτης μας.
- 3) *'Η πρώτη γυνή.
- 4) Αἰσθητήριον ὄργανον (γεν.)
- 5) *'Ο ἰδρυτὴς τῆς Ρώμης.
- 6) *'Ορος τῆς 'Ηπείρου (δοτ.).
- 7) Θεὸς τοῦ 'Ολύμπου.
- 8) *'Ανδρικὸν χαϊδευτικὸν ὄνομα.
- 9) *'Αρχαῖος βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.
- 10) *'Ελληνικὴ πόλις
- 11) *'Ετοι λέγεται ἡ στέγη.
- 12) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
- 13) *'Ανεψιὸς τοῦ 'Αβραάμ.
- 14) *'Αντωνυμία
- 15) Σύμφωνον.

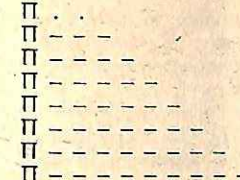
Προσοχή. Μὲ τὰ ἀρχικὰ τῶν ἄνωθεν λέξεων σχηματίζεται τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ ὀνόματος καὶ δλόκληρον τὸ ἐπώνυμον τοῦ Προέδρου Ε.Ε.Σ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΚΟΣΜΑΣ
Ζωσιμαῖα Σχολή 'Ιωαννίνων

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΑΠΤΗΣ
Α' Γυμν. 'Αρρ. Λαμίας

ΣΚΑΛΑ

- 1) Πρόθεσις κυρία
- 2) *'Ερωτηματικὴ ἀντωνυμία
- 3) Νῆσος τῶν Κυκλάδων
- 4) Δοξασμένο 'Ελληνικὸν ὄρος
- 5) Εὐρωπαϊκὸν κράτος
- 6) Εἰς ἐκ τῶν ἐπτά σοφῶν
- 7) *'Όνομα (θηλ.)
- 8) Εὐρωπαϊκὸν κράτος

Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ
13ον Γυμνάσιον 'Αθηνῶν

Ποῦ εἶναι ὁ ἐξάδελφός του;
Κ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ
Ε' Γυμν. 'Αρρ. Θεσ/νίκης

ΣΚΑΛΑ

- 1)
 - 2)
 - 3)
 - 4)
 - 5)
 - 6)
 - 7)
 - 8)
 - 9)
 - 10)
 - 11)
 - 12)
- 1) Σύμφωνον
 - 2) δίφθογγος
 - 3) *'Ηρως τοῦ Σαίξπηρ
 - 4) *'Αναφορική ἀντωνυμία
 - 5) Γνωστὸς στὰ ἀρχαῖα 'Ελληνικά τῆς Β' Γυμνασίου
 - 6) Τροπικὸ ἐπίρρημα
 - 7) *'Ορος τῆς Κύπρου
 - 8) *'Ενα ἀπὸ τὰ Δίκαια στὴν 'Ιστορία.
 - 9) *'Ετοι λέγεται αὐτός, ποὺ δανεῖζεται.
 - 10) Γυναικεῖο ὄνομα (αἰτιατ.).
 - 11) Κεφάλαιον εἰς τὰ Φυσικά
 - 12) Μεταφορικὸ μέσο τῆς ξηρᾶς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῆς κάθε ὀνομασίας σχηματίζουν ῥῥα τοῦ 1821.
ΣΠΥΡΙΔΩΝ Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
'Εμπ. Σχολή Μαρκοπούλου
*
ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ
Πότα μίλα τοῦ Λάκη νὰ ἐρθῇ νὰ τὸ δῇ.
Ποῖο μαμά; Σοῦ τὸ εἶπα.
ΑΡΓ. ΚΑΡΙΩΤΟΓΛΟΥ
Γυμν. θηλ. Σάμου

Κ. ΝΙΑΡΧΟΣ
Β' Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνῶν

ΣΤΟΙΧΕΙΟΓΡΗΦΟΣ

Κάποιον νησιῶ τὸ μεσιανὸ τὸ γράμμα του ἀν βγάλης Κι' ἀκόμα καὶ τὸν τόνο του κάπου ἀλλοῦ ἀν βάλῃς ἀμέσως χάνεται αὐτὸ καὶ γίνεται στίτι ἱερό.
ΧΛΟΗ ΔΙΑΚΡΟΥΣΗ
Μαθήτρια Δημ. Σχολείου Λακύνθρας

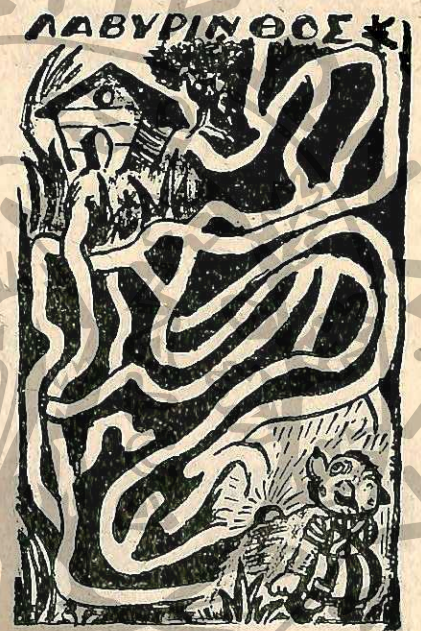
ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

- 1) Θυσιαστήριον
- 2) *'Ελληνικὴ ἀποικία τῆς Μ. 'Ασίας.
- 3) Ποταμὸς τῆς 'Ιταλίας.
- 4) *'Αρχαῖα ποιήτρια.

ΒΑ'Ι-ΡΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Μαθ. Γυμν. Μουζακίου

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

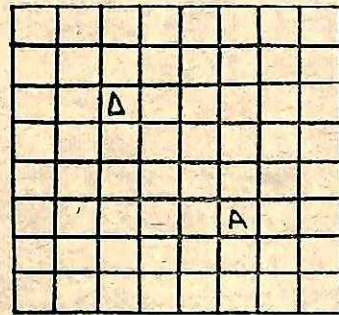
—Νανά, Νίκο πῆστε στὸ μωρὸ γιὰ νὰ κοιμηθῇ
—Τι νὰ τοῦ ποῦμε;
—Σὰς τὸ εἶπα
ΝΙΚΟΛ. ΣΙΑΚΑΝΤΑΡΗΣ
Α' Γυμν. 'Αγ. 'Αναργ. 'Αττικής

ΠΟΙΟΝ ΟΡΟΜΟΝ ΠΡΕΘΕΙ Ν'Α-
ΚΟΛΟΥΘΗΝ Ο ΠΟΡΚΝ ΓΙΑ ΝΑ
ΦΘΑΕΝ ΕΣΤΟ ΚΑΛΥΒΑΚΙ ΤΟΥ;
ΣΠ. ΚΑΡΑΧΡΗΣΤΟΣ
Γυμν. Μακρακώμης

Ο Γάτος και τὰ κουνέλια

Υπό ΑΝΤ. Χ.

Ξεκινώντας από το Δ πρέπει να φθάσετε στο Α περνώντας—μία φορά—μιά φορά—από όλα τα τετραγωνάκια.

ΣΠ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Ε' Γυμν. 'Αρρ. Θεσ/νίκης

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ ἀρχικά τῶν ζητούμενων λέξεων σχηματίζουν τὸ ὄνομα ἑνὸς Ρώσου συγγραφέως.

- 1) Πόλις τῆς Ἰταλίας.
- 2) Ὀμηρικὸ βασιλόπουλο.
- 3) Μητέρα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.
- 4) Ἀρχαῖος Φιλόσοφος
- 5) Νησί τοῦ Αἰγαίου
- 6) Χώρα τῆς Εὐρώπης
- 7) Ἱστορικὸ ποτάμι τῆς Μ. Ἀσίας
- 8) Προφήτης.
- 9) Τὸ πολυτιμότερο ἀγαθό.
- 10) Μία γιορτή.
- 11) Ἑλληνικὸ ποτάμι.

Ν. ΒΥΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
Β' Γυμνάσιον Ἀρρ. Πειραιῶς

ΕΥΘΥΜΑ

Ἐνας γιὰτρός ἀκούοντας μιά ἡμέρα τὸν Βολταίρο νὰ κατηγορή τοὺς γιὰτροὺς τοῦ εἴπε:

—Ἄς βρεθῇ ἓνας πελάτης μου νὰ παραπονεθῇ ἐναντίον μου!
—Ποῦ νὰ βρεθῇ! ἀπάντησε ὁ Βολταίρος.
Ὅλοι ὅσοι ἀκολουθήσαν τὶς ἱατρικὰς συμβουλὲς σας δὲν βρίσκονται πιά στὸν κόσμο.

ΓΑΛΛΙΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Γυμν. Παράρτ. Συκουρίου

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΟΥ

Ἡ μητέρα τῆς μητέρας μου καὶ ἡ πεθερά τοῦ πατέρα μου καὶ ἡ γιαγιά μου πόσα χερίδια εἶχαν;

ΒΑΪΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Φαρσάλων

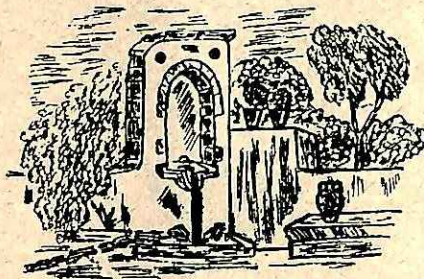
Β. ΧΑΣΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ
Γυμν. Ἀστρούς

ΣΥΓΧΥΣΙΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΩΝ

Σὲ κάποιο ἱστορικὸ κείμενο ἔγινε ἡ παρακάτω σύγχυσις τῶν χρονολογιῶν μὲ τὰ σχετικὰ ἱστορικὰ γεγονότα, ποὺ ἀναφέρονται. Μπορεῖτε λοιπὸν ἐσεῖς νὰ βάλετε τὴ σωστὴ χρονολογία στὸ ἀντίστοιχο γεγονός της. Ὅλες οἱ χρονολογίαι ἀναφέρονται στὴν Ἑλληνικὴ ἱστορία.

- 1) 490 π.Χ. Ἰδρυσις τῆς Ἀγ. Σοφίας.
- 2) 1864 μ.Χ. ναυμαχία τῆς Σαλαμίνας
- 3) 542 μ.Χ. μάχη τῶν Πλαταιῶν.
- 4) 479 π.Χ. Ἐνῶσις τῆς Ἑπτανήσου.
- 5) 1821 μ.Χ. μάχη τοῦ Κιλκίς.
- 6) 323 π.Χ. μάχη τοῦ Μαραθῶνος.
- 7) 480 π.Χ. ἐθνικὴ ἐπανάστασις
- 8) 1453 μ.Χ. θάνατος Μ. Ἀλεξάνδρου
- 9) 1827 μ.Χ. ἄλωσις Κων/πόλεως.
- 10) 1913 μ.Χ. ναυμαχία Ναυαρίνου.

Ν. ΔΕΣΥΛΛΑΣ
Ε' Γυμν. Ἀρρ. Θεσ/νίκης

Βρυσοῦλα
Ν. ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΔΗΣ
Γυμν. Κέας

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

- 1) Μ
- 2) Μ
- 3) Μ
- 4) Μ
- 5) Μ
- 6) Μ
- 7) Μ
- 8) Μ
- 9) Μ

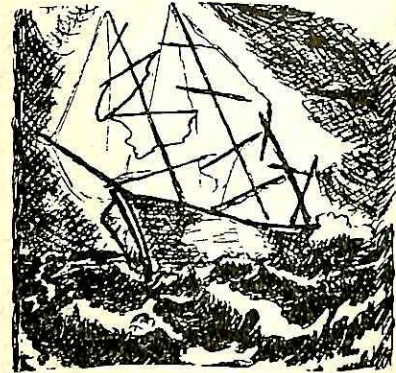
- 1) Μέγας ποταμὸς τῆς γῆς.
- 2) Βασιλεὺς τῆς Νουμιδίας κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Ρωμαίων
- 3) Ποταμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.
- 4) Κωμικὸς ποιητὴς τοῦ 3ου αἰῶνος.
- 5) Ἀρχιτέκτων, ὁ κατασκευάσας τὰ προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως
- 6) Νῆσοι τοῦ Ἀτλαντικοῦ.
- 7) Ἀκρωτήριον Ἀττικῆς.
- 8) Στρατηγὸς Πέρσης φονεὺς εἰς τὴν μάχην τοῦ Γρανικοῦ.
- 9) Νῆσοι τῶν Φιλιππίνων.

Θ. ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΟΣ
Γυμν. Ἀρρ. Κορίνθου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Ρόαλντ Ἀμοῦνδσεν;
- 2) Ποῦ εὑρίσκεται ἡ πόλις Ἀσσουν;
- 3) Ποία ἡ πρωτεύουσα τῆς Αἰθιοπίας;
- 4) Πότε ἀπέθανε ὁ Ἰσοκράτης;

Α. ΒΑΣΙΛΗΑ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

Ἡ φουρτούνα.
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΑΝΑΚΗΣ
Γυμν. Πρεβέζης

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ 1ον

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1) ΜΥΩ, ΣΗΣ, 2) ΣΑ, ΗΝ 3) ΔΑ, ΣΙΑΜ, Ρ.Σ.
4) ΣΙΑ, ΤΙ, ΤΕΑ, 5) ΤΡΑΓΟΙ, 6) ΜΑΛΛΟΣ,
7) ΑΒΙ, ΙΗ, ΙΟΝ, 8) ΜΙ, ΠΑΣΙ, ΝΑ, 9) ΑΥ,
ΔΕ, 10) ΑΕΡ, ΗΩΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ
1) ΑΛΣ, ΑΜΑ, 2) ΑΙ, ΕΙ, 3) ΥΣ, ΑΤΜΙ, ΑΕ,
4) ΩΑΣ, ΡΑ, ΠΥΡ, 5) ΙΤΑΛΙΑ, 6) ΑΙΓΛΗΣ,
7) ΣΗΜ ΟΟ, ΙΔΗ, 8) ΗΝ, ΤΙΣΙ, ΕΩ, 9) ΡΕ,
ΟΝ, 10) ΣΕΑ, ΝΑΥ.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ 2ον

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1) ΕΘΙΜΑ, ΑΡΑΛΗ, 2) ΣΟΛ, ΚΑΡ, 3) ΕΣ,
ΙΑΣΩΝ, ΟΙ, 4) ΟΙΣ, ΣΤΝ, ΑΠΟ, 5) ΣΚΩΡ,
ΙΡΑΝ, 6) ΣΟΡΟΚΟΣ, 7) ΥΜΩΝ, ΣΙΝΑ, 8)
ΩΤΑ, 101, ΣΑΣ, 9) ΤΑ, ΑΡΙΔΑ, ΩΣ, 10)
ΑΝΑ, ΟΝΕ, 11) ΝΑΝΩΝ, ΥΑΛΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ
1) ΕΛΒΟΣ, ΝΩΤΩΝ, 2) ΣΙΚ, ΩΤΑ, 3) Ψ,
ΣΩΜΑ, ΑΝ, 4) ΜΟΙ, ΡΟΥ, ΑΝΩ, 5) ΑΛΑΣ,
ΙΡΑΝ, 6) ΣΥΝΟΔΟΙ 7) ΑΚΩΝ, ΙΔΟΤ, 8)
ΡΑΝ, ΙΟΣ, ΑΝΑ, 9) ΑΡ, ΑΡΕΙΣ, ΕΛ, 10)
ΑΠΟ, ΝΑΩ, 11) ΗΛΙΩΝ ΑΣΣΟΣ.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ 3ον

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1) ΚΑΛΑΜΑΣ, ΩΤΑΛΙΑ, 3) ΝΑΥΑΡΙΝΟΝ,
ΣΙΝΑΙ 5) ΤΡΟΙΑ, ΑΡΔΕΑΣ, 7) ΝΗΡΗΣ,
ΤΥΧΗΝ, 9) ΙΔΕΑΙ, ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ, 11) Ο-
ΔΗΣΣΟΣ, ΣΩΣΣΑΝΑ,

ΚΑΘΕΤΩΣ
1) ΚΑΝΑΤΑ, ΑΙΝΟ, 3) ΔΕΥΚΟΣ, ΜΕΡΗ, 5)
ΜΑΡΙΑ, ΗΛΙΟΣ, 7) ΣΥΝΤΑΓΗ, ΝΑΣ, 9)
ΩΝ, ΔΑΣΙΚΟΣ, 11) ΑΣΙΑ, ΤΥΦΟΣ 13)
ΓΟΝΥ ΑΧΤΡΟΝ, 1-) ΑΓΙΣ, ΑΝΥΣΜΑ.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ράδιο

64.000 δρχ. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1ον

2 υλούς. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ον

60 μὲ 1,20 καὶ 40 μὲ 1 δρχ. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3ον

4 πουλιὰ καὶ τρία κλουβιά. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 4ον

Σταφύλι. ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

1 γαλλισ. 15 πατισ. 4 κουτί. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5ον

ΤΡΙΓΩΝΟ

1) ΠΑΡΟΣ, 2) ΑΓΙΣ, 3) ΡΙΣ, 4) ΟΣ, 5) Σ.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ομηρος

90 χιλμ. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 6ον

Σὲ 45 λεπτά. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 7ον

ΣΚΑΛΑ

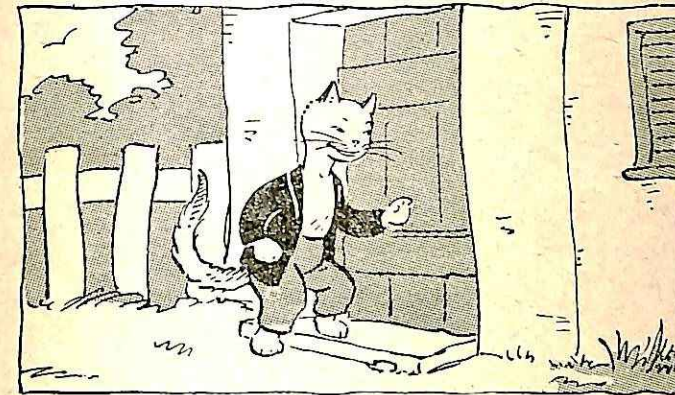
1) ἡ 2) ρε 3) Ηρα 4) Χάγη 5) Ρήγος 6) Νεό-
των, 7) Ὀλυμπος Μαθηαίος, 9) —Αρχιμήδης 10)
Δημόκριτος.

ΑΙΝΙΓΜΑ

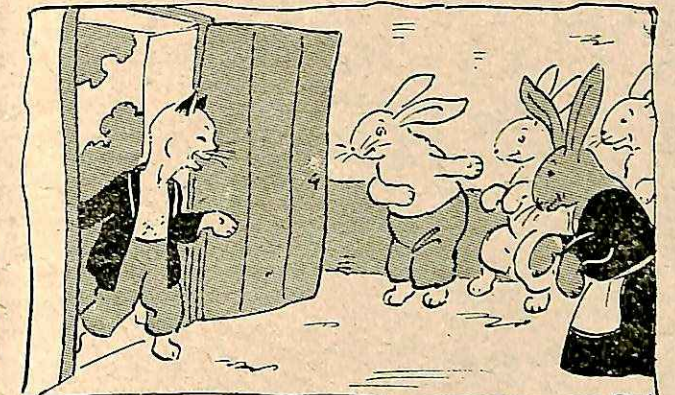
Ἀρης, τὸ. Δήμος, —Αριστέδης.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

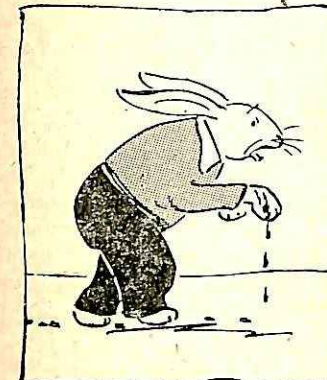
1) Ὑδρα, 2) Δρῆς 3) Ρύμη, 4) Ἀσπρ

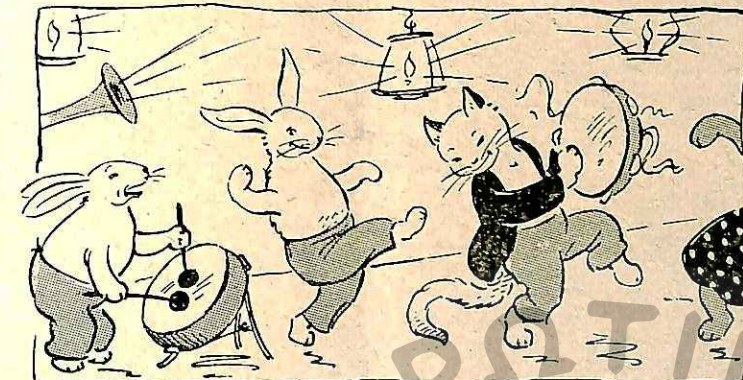
Σὲ κάποιο σπῆτι κουνελῶν ὁ κύρ' Ἀσπροῦλης πάει,
εὐγενικά σιγὰ-σιγὰ τὴν πόρτα τοὺς χτυπάει
καὶ λέει: —Νὰ μείνω σπῆτι σας, ἀγαπητὰ κουνέλια;

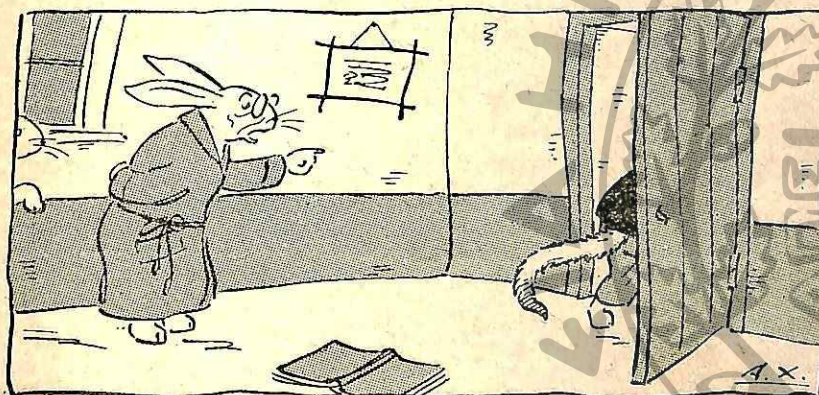
» Παιχνίδια ξέρω ἐγὼ πολλὰ
» καὶ θὰ περάσωμε καλά.
Κ' ἐκεῖνα εὐθὺς τὸν δέχτηκαν μ' ὄλο χαρὲς καὶ γέλια.

Σὲ λίγο ἓνας κούνελος πῆγε χαμογελώντας
κ' εὐθὺς παιχνίδια ἀρχίνησε θεότρελλα μαζί του.
Μὰ ξαφνικὰ τὸν παρατὰ καὶ φεύγει ξεφωνώντας,
μὲ δυὸ μεγάλες γρατσουνιὲς στὸ χέρι τὸ δεξί του.

Σὰ νύχτωσε, γιορτάζοντας τὴ γνωριμιὰ τοῦ γάτου,
οἱ κούνελοι χορὸ τρελλὸ μαζί του εἶχαν στήσει.
Νὰ σὲ λιγάκι ὁ καλὸς Ἀσπροῦλης, ἀθελά του,
ὅλους τοὺς εἶχε, ἄλλοῖμονο, μὲ γρατσουνιὲς στολίσει...

Κ' εὐθὺς ὁ κουνελοπαπποῦς: —Τί πάθαμε μαζί σου...
Μὰ δὲν προσέχεις, ἄμυαλε; Αὐτὴ εἶναι ἡ πληρωμὴ σου;
Κι αὐτὸς: —Προσέχω ὁ δύστυχος. Ἀλλ' ὅσο κι ἂν
προσέξω,
αὐτὸ μοῦ εἶναι φυσικό. —Ἔ, τότε... πῆγαινε ἔξω.

» Ἐμπρός. Μὲ τοὺς ὁμοίους σου, γατάκο μου, ἄντε,
μείνε.
» γιὰτὶ τὸ τομαράκι μας γιὰ γρατσουνιὲς δὲν εἶναι.
Κ' εἶπε καὶ σ' ὅλους ὕστερα δυὸ λέξεις, μά... σταράτες:
—Οἱ κούνελοι μὲ κούνελους, κ' οἱ γάτες μὲ τίς γάτες.

Ο ΜΥΛΟΣ

Στίχοι
ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Μέτρια.

1. Φύ.σ'ά.γε.ρά_κι μέ χα.ρά πά.νω στὰ τέ.σε. ρα φτε.ρά
2. Φύ.σ'ά.γε.ρά_κι στὸ πα.νὶ κί'ἄλλο κα.ρά.βι νὰ φα.νῇ

τοῦ μύ.λου νὰ γυ.ρί_ση, — τοῦ μύ.λου νὰ γυ.ρί_ση. —
κί'έ.δῶ σι.μὰ νὰ δέ_ση, — κί'έ.δῶ σι.μὰ νὰ δέ_ση. —

για.τὶ προσμέ.νει τὸν και.ρό νὰ δγαλή.λεῦ.ρι κα.θα.ρὸ κί'ὁ κόσμος νὰ φουρ.
Νὰ ξε.φορ.τώ.ση στὴ στε.ριά σακκιά σι.τά.ρι, τὶ βα.ριά! ποὺ ὁ μῦ.λος δὰ τ'ά.

νί.ση, κί'ὁ κόσμος νὰ φουρ.νί.ση. 1. 2. Γυ.ρί.ζει ὁ μῦ.λος καὶ βα.ριά
λέ.ση, ποὺ ὁ μῦ.λος δὰ τ'ά. λέ.ση.

τρί.ζουν τὰ ξύ.λα στὰ σκα.ριά, με.ρό.νυ.χτα δου.λεύ.ει, — με.ρό.νυ.χτα δου.

λεύ.ει. — Τὰ ζῶα φορ.τώ.νουν στὴ γραμ.μή, πολὺ δὰ γί.νη τὸ — ψω.μί,

κί'ὁ μῦ.λωνᾶς χο.ρεύ.ει, — κί'ὁ μῦ.λωνᾶς χο.ρεύ.ει. —

ΡΙΧ.
ΦΡΕΤΣΑ

I

Φύσ' ἀγεράκι μέ χαρὰ
πάνω στὰ τέσσερα φτερά
τοῦ μύλου νὰ γυρίση,

γιατὶ προσμένει τὸν καιρὸ
νὰ βγάλη ἀλεῦρι καθαρὸ
κι ὁ κόσμος νὰ φουρνίση.

II

Φύσ' ἀγεράκι στὸ πανὶ
κι ἄλλο καράβι νὰ φανῇ
κι ἐδῶ σιμὰ νὰ δέση.

Νὰ ξεφορτώση στὴ στεριά
σακκιά σιτάρι, τί βαριά!
ποὺ ὁ μῦλος θὰ τ' ἀλέση.

III

Γυρίζει ὁ μῦλος καὶ βαριά
τρίζουν τὰ ξύλα στὰ σκαριά,
μερόνυχτα δουλεύει.

Τὰ ζῶα φορτώνουν στὴ γραμμή,
πολύ θὰ γίνῃ τὸ ψωμί,
κι ὁ μῦλωνᾶς χορεύει.